

กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอน
จอลลี โฟนิคส์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552

กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอน
จอลลี โฟนิคส์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอน
จอลลี โพนิกส์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
ในฐานะภาษาต่างประเทศ
พฤษภาคม 2552

อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์. (2552). *กรณีศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์*. สารนิพนธ์ ศศ.ม (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์เจลิยวศรี พิบูลชล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาการใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน โดยใช้เวลาในการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 วันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมระยะเวลาทั้งสิ้น 15 สัปดาห์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1). แผนการสอนตามหลักการของจอลลี โฟนิคส์ 2). แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ 3). เกณฑ์ประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ 4). แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียน 5). แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล

สถิติที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Method)

ผลการวิจัยพบว่า

ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรที่ร้อยละ 60 ให้ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรได้ โดยผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 29-57 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 64-79 และผลการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 16-50 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 83-100

A CASE STUDY ON DEVELOPING READING SKILLS OF PRATHOMSUKSA II STUDENTS
BY USING JOLLY PHONICS TEACHING KITS

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakarinwirot University
May 2009

Ajaree Siriratanasak. (2009). *A Case Study on Developing Reading Skills of Prathomsuksa II Students by Using Jolly Phonics Teaching Kits*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor: Associate Professor Chaleosri Pibulchol

The purpose of this study was to study on the consequences of developed Jolly Phonics Teaching Kits of which the framework and process of learning have been improved in order to enhance English reading skills of Prathomsuksa II students whose the outcome from reading test has not met the specified criteria established by English Program of Primary level at Assumption School.

The sample of this study was 4 Prathomsuksa II students from 2 classrooms (2 students each) whose the result from reading examination has not met the required standard of English Program of Primary level at Assumption School. The study was carried out for 15 weeks through out the 2nd semester of the academic year 2008 (30 minutes every day for 5 days per week).

The research instruments used in this study comprised 1). lesson plans based on the Jolly Phonics approach 2). the English reading pronunciation and English reading comprehension achievement test administered to the sample group 3). Criteria to evaluate the English reading pronunciation and English reading comprehension 4). The students' attitude questionnaires and 5). Individual behavior observation sheet.

The statistics used in the experiment are percentage, discrimination level, reliability level by KR-20 (Kuder – Richardson Method).

The research result of this study revealed that:

Jolly Phonics Teaching Kits of which the framework and process of learning have been improved by the researcher indeed developed English reading skills of students whose the result from reading examination was lower than the required standard at 60 percentage of English Program on English pronunciation and reading comprehension test of Primary school at Assumption School. On English pronunciation, the overall range of scores prior to using of Jolly Phonics approach was improved from 29 - 57 percentage to 64 - 79 percentage after using Jolly Phonics approach. On the reading comprehension, the overall

range of scores prior to using of Jolly Phonics approach was enhanced from 16 – 50 percentage to 83 – 100 percentage after applying Jolly Phonics approach.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....

(ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

คณะกรรมการสอบ

.....

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

.....

(ดร.วัลลภา ไทยจินดา)

.....

(ดร. แสงจันทร์ เหมเชื้อ)

ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

..... คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์เฉลียวศรี พิบูลชล)

วันที่..... เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความรู้ความกรุณาอย่างสูงจากรองศาสตราจารย์เฉลิมยศรี พิบูลชล ที่ได้ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณดร.วัลลภา ไทยจินดา ดร.วไลพร ฉายา และดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ ที่กรุณารับเป็นกรรมการสอบสารนิพนธ์และเสนอแนวคิดเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขข้อบกพร่องในการทำสารนิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ และอาจารย์ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม และขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม ที่อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณอันยิ่งใหญ่ของครอบครัวศิริรัตนศักดิ์ ครู อาจารย์ ตลอดจนนักวิชาการที่ผู้วิจัยได้อ้างอิงไว้ในบรรณานุกรม ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยเป็นอย่างสูง จนผู้วิจัยสามารถประสบความสำเร็จในการศึกษา

อาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมาย.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตในการศึกษาค้นคว้า.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน.....	7
การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน.....	12
ชุดการสอนอ่าน จอกลี โฟนิคส์ ของ ชู ลอยด์.....	14
โปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม.....	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	26
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาในการทดลอง.....	26
วิธีการดำเนินการทดลอง.....	27
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	34

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	49
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	49
วิธีดำเนินการวิจัย.....	49
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	52
อภิปรายผล	52
ข้อจำกัดในการวิจัย.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	61
บรรณานุกรม.....	62
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก.....	68
ภาคผนวก ข.....	70
ภาคผนวก ค.....	95
ภาคผนวก ง.....	100
ภาคผนวก จ.....	111
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	118

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เนื้อหาการสอนจอลดี โฟนิคส์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2.....	20
2 เกณฑ์การอ่านตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนเรียนจบ.....	21
3 ผลการทดสอบวัดระดับมาตรฐานการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ.....	36
4 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ.....	37
5 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการในการอ่านออกเสียงสระ.....	39
6 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการความสามารถในการผสมและการออกเสียงในคำ.....	40
7 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านคำที่มีเสียง ลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร.....	43
8 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในหัวข้อที่ 1-3.....	45
9 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในหัวข้อที่ 4-6.....	46

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านนับว่าเป็นการแสวงหาความรู้ขั้นพื้นฐานที่สำคัญของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันที่สังคมมีการติดต่อสื่อสารเชื่อมโยงกันได้อย่างรวดเร็วโดยอาศัยเทคโนโลยีที่ทันสมัย ทั้งนี้ภาษาอังกฤษถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่นำมาใช้เพื่อถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารต่างๆไปทั่วโลก ดังนั้นผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้จึงเป็นผู้ที่มีความได้เปรียบในการแสวงหาความรู้เพื่อการศึกษาหรือเพื่อการประกอบอาชีพ จากการสำรวจข้อมูลในประเทศไทยในปี 2551 โดยมูลนิธิเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (อินทรา ศรีประสิทธิ์. 2551: 26) พบว่าสาเหตุสำคัญที่ทำให้เยาวชนไทยติดเกมอินเทอร์เน็ต เพราะเด็กไทยอ่านภาษาอังกฤษบนเว็บไซต์ไม่ออก ดังนั้นจึงไม่สามารถที่จะใช้อินเทอร์เน็ตเพื่อแสวงหาความรู้ได้ เด็กไทยส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตได้เพียงเพื่อความบันเทิงและกิจกรรมหรรษาอื่นๆ ในขณะที่เยาวชนในประเทศที่พัฒนาแล้ว อย่างเช่น ประเทศสิงคโปร์ หรือประเทศมาเลเซีย ปัญหาเด็กติดเกมอินเทอร์เน็ตมีต่ำกว่าร้อยละ 10 เนื่องจากเด็กมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษที่ดี จึงสามารถใช้อินเทอร์เน็ตในการแสวงหาความรู้ได้มากกว่า ดังนั้นจะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทและมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตในปัจจุบันเป็นอย่างมาก

ในด้านการศึกษา การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้สิ่งต่างๆ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นการสร้างให้เกิดพหูสูตรหรือผู้รู้ในแขนงวิชาต่างๆมากมาย เนื่องจากผู้ที่อ่านมากย่อมเป็นผู้ที่รู้มากด้วยเช่นกัน จากความสำคัญดังกล่าวทำให้การสร้างพื้นฐานที่ดีในการอ่านเป็นสิ่งที่จะต้องเป็นอย่างยิ่งในการสร้างให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งนี้จะเห็นได้จากการที่ประเทศสหรัฐอเมริกาได้มีการปฏิรูปการสอนการอ่านให้กับนักเรียนทั่วประเทศหลังจากที่คณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติได้ทำการวิจัยในปีพ.ศ. 2537 และพบว่าร้อยละ 42 ของนักเรียนที่เรียนอยู่ในเกรด 4 มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่าระดับมาตรฐาน และในปี พ.ศ. 2541 จำนวนอัตราส่วนของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 69 ทั้งนี้ผลการศึกษาของคณะกรรมการวิจัยการอ่านระดับชาติพบว่าการสอนการอ่านที่นักเรียนจะได้รับประโยชน์สูงสุดควรเริ่มในระดับอนุบาลและในระดับเกรด 1 โดยเน้นการสอนแบบการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ (Phonics) (Nationalreadingpanel. 2008: Online)

นอกจากผลงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น มูลนิธิเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (อินทรา ศรีประสิทธิ์. 2551: หน้าเดิม) ได้รายงานผลการวิจัยในต่างประเทศเกี่ยวกับการอ่านและพบว่า สาเหตุของความล้มเหลวของระบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น ประเทศอังกฤษและประเทศ

สหรัฐอเมริกา นั้น เป็นผลมาจากวิธีการสอนภาษาอังกฤษ โดยการสอนอ่านเป็นคำ (Whole language) ซึ่งการสอนอ่านในรูปแบบนี้ไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะทำให้เด็กมีปัญหาในการอ่านบทอ่านใหม่ๆ เพราะระบบการสอนอ่านเป็นคำ สอนให้ผู้เรียนอ่านด้วยความจำ และเมื่อพบคำใหม่ก็มักจะอ่านด้วยการเดา (Guesswork) อย่างไม่มั่นใจ ทั้งนี้จากงานวิจัยเพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวได้สรุปว่า วิธีที่ได้ผลที่สุดที่จะให้ผู้เรียนอ่านภาษาอังกฤษอย่างชด้อยชัดคำด้วยความมั่นใจ ต้องเริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงภาษาอังกฤษ หรือ ถอดรหัสเสียง (Phonemic awareness /decoding) ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ และเมื่อนำหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร ผู้เรียนก็จะสามารถที่จะอ่านเป็นคำได้อย่างง่ายดายและชด้อยชัดคำเหมือนเจ้าของภาษาต้นแบบ

สำหรับในประเทศไทยได้มีการทำวิจัยในเรื่องการอ่านอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากการศึกษาพบว่าความสามารถทางด้านการอ่านทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษานั้นยังอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากเหตุผล 3 ประการที่สำคัญคือ (Malinee Chandavimol. 1998: 31-32)

1. หนังสือประกอบการเรียนและสื่อที่ใช้ไม่สอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทหรือสถานการณ์ในชีวิตจริงที่นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง
2. นักเรียนมีการเรียนรู้แบบการอ่านโดยการแปลคำศัพท์ทุกคำในการอ่าน ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องที่ยาก
3. ครูผู้สอนใช้ภาษาไทยในการสอนภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาไทยมากกว่าการใช้ภาษาอังกฤษ

จากสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้โรงเรียนต่างๆที่อยู่ในประเทศไทย ทั้งโรงเรียนนานาชาติ โรงเรียนไทย รวมถึงโรงเรียนที่เปิดหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ หรือ English Program ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาดังกล่าวและได้พยายามปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนอ่านให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับการแก้ปัญหาดังกล่าว

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เป็นโรงเรียนหนึ่งซึ่งได้เปิดหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ ขึ้นในปีพ.ศ. 2545 เพื่อตอบสนองความต้องการที่เพิ่มมากขึ้นของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของตนได้มีโอกาสเรียนและใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น การจัดการเรียนการสอนในโปรแกรมภาษาอังกฤษนั้น นักเรียนจะได้เรียนวิชาหลัก คือ วิชาคณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์, ภาษาอังกฤษ, คอมพิวเตอร์ สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนชาวต่างชาติผู้เป็นเจ้าของภาษา ซึ่งเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้และพัฒนาภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ทั้งนี้หลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษนั้นเป็นหลักสูตรที่ได้รับการแปลมาจากหลักสูตรในภาคภาษาไทยตามข้อกำหนดของกระทรวงศึกษาธิการโดยหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษจะเน้นที่การสอนทักษะต่างๆอย่าง

สอดคล้องและสมดุลกัน ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อที่นักเรียนจะได้สามารถพัฒนาและประยุกต์ใช้ทุกทักษะไปพร้อมๆ กันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อย่างไรก็ตาม หลังจากโปรแกรมภาษาอังกฤษได้ดำเนินการเรียนการสอนมาเป็นเวลา 6 ปีแล้ว ทางครูผู้สอนชาวต่างชาติพบว่า นักเรียนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการอ่านมากที่สุดในด้านของการออกเสียงและความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนชาวต่างชาติที่สอนในโปรแกรมภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนในโปรแกรมโดยเฉพาะนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ยังขาดความมั่นใจในการอ่าน และนักเรียนส่วนใหญ่มีความคิดว่าการอ่านเป็นทักษะที่ยากที่จะเรียนรู้ นอกจากนี้ผู้ปกครองส่วนใหญ่ก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนเกี่ยวกับการอ่านได้ เนื่องจากรูปแบบการสอนอ่านระหว่างครูผู้สอนชาวต่างชาติและผู้ปกครองมีความแตกต่างกัน ครูผู้สอนชาวต่างชาติจะสอนในรูปแบบของการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ในขณะที่ผู้ปกครองจะสอนการอ่านโดยให้นักเรียนอ่านเป็นคำ อย่างไรก็ตามการสอนของครูผู้สอนชาวต่างชาติในระยะแรกนั้น จะเป็นการสอนออกเสียงเรียงลำดับตามตัวอักษร a – z และสระ a, e, i, o และ u รวมถึงมีการยกตัวอย่างคำที่ออกเสียงนั้นๆ เพื่อให้ นักเรียนฝึกอ่านและเขียน ซึ่งการสอนอ่านออกเสียงดังกล่าวนี้ยังไม่มีรูปแบบการสอนที่เป็นระบบชัดเจน นัก และนักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนไม่เพียงพอและไม่ครอบคลุมเสียงอื่นๆ ที่จำเป็น เช่น เสียงพยัญชนะแบบทวิอักษร (Consonant digraph) เช่น เสียง /θ/ และ /tʃ/ เป็นต้น ปัญหาดังกล่าวได้ส่งผลกระทบต่ออย่างชัดเจนกับนักเรียนในระดับประถมปลาย โดยพบว่านักเรียนขาดความมั่นใจในการอ่านออกเสียงและไม่เข้าใจในเนื้อหาที่อ่านเนื่องจากอ่านคำไม่ค่อยออก จากปัญหาดังกล่าวจึงมีการนำ จอลลี่ โฟนิคส์ (Jolly Phonics) (Lloyd. 2004: 1) เข้ามาช่วยในการวางรูปแบบแผนการสอนอย่างมีระบบ เพื่อแก้ปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียน

จอลลี่ โฟนิคส์ เป็นระบบการสอนการออกเสียงซึ่งคิดค้นขึ้นโดย ซู ลอยด์ (Sue Lloyd) เพื่อแก้ปัญหาความล้มเหลวในการสอนอ่านออกเสียงโดยการอ่านเป็นคำ โดยแบ่งเนื้อหาการสอนออกเป็น 5 ทักษะ คือ 1. การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรทั้ง 42 เสียง (Learning the letter sounds) 2. การเรียนรู้การเขียน (Letter formation) 3. การเรียนการผสมเสียงตัวอักษรเป็นคำ (Blending) 4. การแยกแยะและแบ่งเสียงในคำ (Identifying sounds in words) และ 5. การเรียนเสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร (Tricky words) นักเรียนจะได้เรียน 5 ทักษะนี้ไปพร้อมๆ กันเพื่อที่จะสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และพัฒนาการอ่านและการเขียนขั้นพื้นฐานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดเด่นของชุดการสอนอ่านแบบจอลลี่ โฟนิคส์ คือ การออกแบบรูปแบบการสอนที่มีการประยุกต์แนวความคิดการรับรู้หลายทาง (Multi-sensory approach) เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของการสอน ด้วยเหตุผลที่ว่าเด็กแต่ละคนมีความสามารถในการเรียนรู้แตกต่างกันและสามารถเรียนรู้ได้ดีจากรูปแบบการสอนที่มีความหลากหลายในการใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ ร่วมกัน จอลลี่ โฟนิคส์ เป็นชุดการสอนที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถที่จะอ่านและเขียน

ในเบื้องต้นได้ด้วยตนเองโดยอาศัยความรู้พื้นฐานของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ที่มีการวางระบบการเรียนรู้อย่างเป็นลำดับขั้นตอนพร้อมทั้งกิจกรรมประกอบที่มีความหลากหลายเพื่อเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนทักษะการอ่านและการเขียนของผู้เรียน

จอลลี โฟนิคส์ (Jollylearning. 2008 : online) เป็นชุดการสอนอ่านที่ได้รับความนิยมในหลายประเทศ เช่นในประเทศมาเลเซีย เจลิต้า (Jelita) อาจารย์ใหญ่โรงเรียน Small Wonder Children's House ได้นำ จอลลี โฟนิคส์ เข้ามาสอนนักเรียนที่เข้าแทรกชั้นระหว่างปี ซึ่งนักเรียนกลุ่มดังกล่าวไม่สามารถเรียนตามทันนักเรียนที่เริ่มเรียนตั้งแต่ต้นปี เจลิต้าพบว่าหลังจากที่นักเรียนเรียนจบชุดการสอนอ่านออกเสียงพยัญชนะของจอลลี โฟนิคส์แล้ว นักเรียนกลุ่มดังกล่าวสามารถที่จะกลับเข้าร่วมเรียนกับเพื่อนๆกลุ่มที่เข้าเรียนก่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้นักวิจัยทางการศึกษาหลายท่าน เช่น จอห์นสโตนและวัตสัน (Johnstone; & Watson 2008: online) และแม็คมิลแลน (Macmillan. 2008: online) ได้ทำการวิจัยและพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนการอ่านโดยชุดการสอนจอลลีโฟนิคส์มีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านที่สูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนการอ่านด้วยวิธีการอื่น และสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาตรฐานตามอายุจริง อีกทั้งนักวิจัยยังพบว่าจอลลี โฟนิคส์สามารถช่วยผู้สอนในการวางรากฐานการสอนอ่านได้อย่างคงทนและมีประสิทธิภาพ รวมถึงความหลากหลายของสื่อการสอนและรูปแบบการสอนอย่างมีระบบทำให้ผู้ปกครองสามารถที่จะช่วยเหลือนักเรียนในการฝึกอ่านที่บ้านโดยสามารถเลือกใช้สื่อการสอนเสริมที่มีคำแนะนำที่ง่ายต่อการใช้

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมได้มีการนำชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์เข้ามาใช้ในการสอนอ่านให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 เพื่อเป็นการสร้างและพัฒนาทักษะพื้นฐานการอ่านให้แก่เด็กนักเรียน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการสอนในแนวทางดังกล่าวยังเป็นการสอนที่ค่อนข้างใหม่ของทั้งครูผู้สอนชาวต่างชาติและนักเรียนซึ่งยังไม่เคยมีประสบการณ์การเรียนการสอนในรูปแบบดังกล่าวมาก่อนจากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนชาวต่างชาติในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยพบว่านักเรียนบางส่วนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเรียนจบหลักสูตรพื้นฐานการอ่านโดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์แล้ว ยังไม่มีความพร้อมที่จะสามารถอ่านหนังสือได้ด้วยตนเอง และจากการทดสอบพื้นฐานการอ่านของครูผู้สอนชาวต่างชาติพบว่านักเรียนในกลุ่มดังกล่าวซึ่งมีประมาณ 2-3 คนต่อหนึ่งชั้นเรียน ส่วนใหญ่ไม่สามารถผลสมคำออกมาเป็นเสียงได้ถูกต้องเนื่องจากไม่สามารถจำเสียงของตัวอักษรบางตัวได้ โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะแบบทวิอักษร (Consonant digraph) เช่น เสียง /ŋ/ และ /tʃ/ และเสียงที่เหมือนกันแต่เขียนรูปสระต่างกัน เช่น เสียง Long a /eɪ/ ที่มีรูปสระที่ออกเสียงนี้ได้ 3 รูป คือ ai, a-e และ ay สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการอ่านและจะส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การอ่านในระดับชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งนักเรียนจะต้องเริ่มอ่านหนังสือทั่วไปรวมทั้งหนังสือประกอบการเรียนซึ่งเป็นภาษาอังกฤษและมีความยากมากขึ้นตามลำดับ และแม้ว่าครูผู้สอนชาวต่างชาติจะได้มีการสอนและฝึกฝนนักเรียนกลุ่มดังกล่าวให้มาก

ขึ้น แต่ด้วยข้อจำกัดทางด้านเวลาและจำนวนนักเรียนในห้องที่มีถึง 25 คนต่อหนึ่งห้องทำให้การช่วยเหลือของครูทำได้ไม่เต็มที่ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่มีความสามารถในการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ และได้เข้าเรียนเสริมการอ่านโดยใช้ชุดการสอนจอลดี โฟนิคส์ที่ได้รับการพัฒนารูปแบบและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของนักเรียนในกลุ่มดังกล่าว เพื่อศึกษาว่าชุดการสอนดังกล่าวสามารถที่จะพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ให้มีพัฒนาการในการอ่านได้ตรงตามเกณฑ์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงใด และเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงรูปแบบการสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนจอลดี โฟนิคส์ให้สอดคล้องและให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษและพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมาย

เพื่อศึกษาการใช้ชุดการสอนจอลดี โฟนิคส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

ความสำคัญของการศึกษา

เพื่อเป็นแนวทางในการใช้ชุดการสอนจอลดี โฟนิคส์ ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษและพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียน

ขอบเขตในการศึกษา

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่มีผลการสอบอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำกว่าร้อยละ 60 ซึ่งถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ห้องรวม 10 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก คัดเลือกมาจำนวน 4 คน

ระยะเวลา

การศึกษาค้างนี้ใช้ระยะเวลา 15 สัปดาห์ โดยแบ่งการสอนออกเป็นสัปดาห์ละ 2.5 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551

นิยามศัพท์เฉพาะ

ชุดการสอนจอลี่ โพนิกส์ หมายถึง ชุดการสอนอ่านที่คิดค้นโดยชู ลอยด์ เพื่อพัฒนาระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน โดยมีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการเรียนรู้ ด้านกลวิธีการออกเสียงและการผสมเสียง รวมทั้งกลวิธีการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการออกเสียงและผสมเสียง และการอ่านของนักเรียนที่ความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ

ความสามารถในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านออกเสียงและผสมเสียง รวมทั้งความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งครอบคลุมถึงการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่อง และการตีความในสิ่งที่อ่าน

ความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตร หมายถึง ความสามารถในการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ (English Program) ที่คะแนนความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 60

เกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ หมายถึง ระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน ซึ่งประเมินจากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โดยกำหนดการผ่านเกณฑ์ที่ร้อยละ 60

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายของการอ่าน
 - 1.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 1.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการอ่าน
 - 1.4 แนวการสอนการอ่าน
2. การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์
 - 2.2 ความสำคัญของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์
 - 2.3 รูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน
3. ชุดการสอนอ่านจอลลี โฟนิคส์ ของชู ลอยด์
 - 3.1 การรับรู้แบบหลายทาง
 - 3.2 การนำชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์มาใช้ในโปรแกรมภาษาอังกฤษของโรงเรียน
- อัสสัมชัญ แผนกประถม
4. โปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
 - 4.1 จุดมุ่งหมายของโปรแกรมภาษาอังกฤษ
 - 4.2 วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมภาษาอังกฤษ
 - 4.3 รูปแบบการเรียนการสอนจอลลี โฟนิคส์
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการศึกษาและการแสวงหาความรู้ ทั้งนี้การให้ความหมายหรือคำจำกัดความของการอ่านย่อมแตกต่างกันไปในแต่ละบริบท ซึ่งนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านในมุมมองที่แตกต่างกันโดยสามารถแบ่งเป็นความหมายในด้านของกระบวนการและการสื่อสาร ดังนี้

นักการศึกษาหลายท่าน (Smith; Goodman & Meredith. 1976: 265, Heilman; Blair & Rupley. 1990: 5-6, Crawley; & Mountain. 1995: 14) ได้ให้ความหมายของการอ่านไปในทำนองเดียวกันว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยาที่ซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านต้องสร้างความหมายขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษร การมองเห็น การรับรู้ และกระบวนการทางความคิดอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านเป็นพื้นฐานในการสร้างความหมายขึ้นโดยดัดฟี่ และ รอยเลอร์ (Duffy; & Roehler. 1993: 30) ได้กล่าวเสริมว่า การอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยกระบวนการคิดเชื่อมโยงระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษร เพื่อสร้างให้เกิดความหมายขึ้น

ในส่วนความหมายของการอ่านในแง่ของการสื่อสารนั้น มอยล์ (Moyle. 1968: 25-26) วอลเลซ (Wallace. 1992: 4) เซียร์ฟอส และรีเดนซ์ (Searfoss; & Readence. 1994: 7) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นการสื่อสารทางความคิด ประสบการณ์ และอารมณ์ ในรูปแบบหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน ซึ่งผู้อ่านมีจุดประสงค์ที่จะทำความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนสื่อออกมา โดยใช้ความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ในการช่วยแปลความ นอกจากนี้การอ่านยังเป็นการสร้างให้ผู้อ่านเกิดฐานความรู้จากการถ่ายทอดและส่งผ่านมาจากผู้เขียน

จากความหมายของการอ่านในทั้ง 2 แง่มุมที่กล่าวมานั้น สามารถสรุปได้ว่าการอ่านเป็นทักษะที่ต้องอาศัยกระบวนการทางความคิดที่เชื่อมโยงกับความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์ โดยใช้ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ของผู้อ่านช่วยในการแปลความ เพื่อรับรู้ในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อความออกมา และสามารถนำความรู้หรือข้อมูลนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก

1.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน เนื่องจากเทคโนโลยีในการสื่อสารได้ถูกพัฒนาและเชื่อมต่อข้อมูลข่าวสารทั่วโลกไว้ด้วยกัน ทำให้การแสวงหาความรู้โดยการอ่านมีเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน ทั้งนี้ นักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่าน ไว้ดังนี้

กิลเล็ท และ เทมเพิล (Gillet; & Temple. 1990: 4-7) และกันนิง (Gunning. 1992: 4-5) ได้อธิบายถึงความสำคัญของการอ่านไว้ 4 ประการดังนี้

1. ความสำคัญทางด้านภาษา (Importance of language) การอ่านถือเป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับภาษาเป็นอย่างมาก เนื่องจากความสามารถในการเรียนรู้ภาษาจะขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ดังนั้นการพัฒนาความสามารถทางการอ่านจึงมีความจำเป็นต่อการพัฒนาการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาเช่นกัน ทั้งนี้การพัฒนาการอ่านนั้นควรพัฒนาควบคู่ไปกับทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ คือ การพูด และการเขียน รวมถึงกระบวนการทางด้านความคิด

2. ความสำคัญทางด้านประสบการณ์ (Importance of experience) การอ่านก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางด้านประสบการณ์มากขึ้น นอกจากความเข้าใจที่เกิดขึ้นในการอ่านเนื้อหาแล้ว การอ่านยังเชื่อมโยงไปถึงการพัฒนาอารมณ์และประสบการณ์ที่ได้จากเนื้อเรื่อง อันจะทำให้ผู้อ่านได้รับประโยชน์มากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ความมั่นใจและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง เนื่องจากผู้ที่มีความสามารถในการอ่านที่ดีย่อมได้รับการยกย่องและนับถือจากสมาชิกในสังคมเป็นอย่างดี

3. ความสำคัญทางด้านวัฒนธรรมของผู้เรียน (Importance of the students' culture) การอ่านมีความเกี่ยวข้องกับสังคมของมนุษย์ เนื่องจากมนุษย์ต้องสื่อสารกัน เพื่อแลกเปลี่ยนข่าวสารและความรู้ ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเสมือนสะพานเชื่อมให้มนุษย์มีข้อมูลและความรู้ที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อที่จะสามารถสื่อสารกันได้ นอกจากนี้มนุษย์ยังใช้ประโยชน์จากการอ่านเพื่อความบันเทิงหรือเพื่อการเข้าสังคม เช่น การเข้าร่วมชมรมการอ่าน

4. ความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจ (Importance of economic issue) การอ่านถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในสังคม ดังจะเห็นได้จากข้อมูลของประเทศสหรัฐอเมริกาที่ระบุว่า ระดับความสามารถเฉลี่ยในการอ่านออกเขียนได้ของประชากรในสหรัฐอเมริกาที่จะได้รับการพิจารณารับเข้าทำงานอยู่ที่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่ 1 ใน 4 ของจำนวนประชากรของสหรัฐอเมริกามีความรู้อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งปัญหาการอ่านออกเขียนได้ที่อยู่ในระดับต่ำกว่ามาตรฐานนี้ได้ส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจของประเทศสหรัฐอเมริกาเช่นกัน ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระดับความสามารถของประชากรในการรู้หนังสือ ซึ่งรวมไปถึงการอ่านและการเขียนนั้น เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเชื่อมโยงกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การอ่านเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อมนุษย์ทั้งในการพัฒนาด้านปัจเจกบุคคล เศรษฐกิจและสังคม อย่างไรก็ตามในแต่ละประเทศยังคงมีประชากรส่วนหนึ่งที่ประสบกับปัญหาในการอ่าน ซึ่งปัญหานี้ได้ส่งผลกระทบต่อเนื่องในการพัฒนาประเทศในด้านต่างๆเช่นกัน

1.3 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการอ่าน

การอ่านถือเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เกิดจากความเชื่อมโยงกันระหว่างตัวผู้อ่านและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบข้าง ดังนั้นการศึกษาถึงปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังเช่นที่ กันนิง (Gunning, 2002: 61) ได้สรุปปัจจัยของปัญหาในการอ่านไว้ดังนี้

1. ปัจจัยทางด้านสังคมและอารมณ์ ซึ่งเกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางบ้าน รวมถึงลักษณะบุคลิกภาพของผู้อ่านเอง อาทิเช่น ความยากจน การขาดการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว รวมถึงความบกพร่องทางการแสดงออกด้านอารมณ์ ที่เกี่ยวเนื่องกับทางด้านจิตใจ เช่น ความแปรปรวนทางอารมณ์

2. ปัจจัยทางด้านกายภาพ คือ ลักษณะบกพร่องทางด้านร่างกายอันเกิดจากการรับรู้ทางด้านสายตา และการรับรู้ทางการได้ยิน ซึ่งสิ่งนี้มีผลเชื่อมโยงถึงการออกเสียงการอ่านด้วยเช่นเดียวกัน

3. ปัจจัยทางการศึกษา ถือเป็นปัจจัยที่สำคัญที่นำไปสู่ปัญหาในการอ่าน โดยมีปัจจัยมาจากครูผู้สอน วิธีการสอน รวมถึงสื่อและหนังสือที่ไม่เหมาะสมกับผู้อ่าน

สรุปได้ว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านของผู้อ่านนั้นมีปัจจัยที่แตกต่างกันไป ทั้งในด้านสภาพร่างกายและจิตใจของตัวผู้อ่านเอง การได้รับการศึกษา รวมถึงปัจจัยทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้จะส่งผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการเรียนรู้การอ่านอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการอ่าน คือ แนวทางการสอนอ่านของครูผู้สอน ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

1.4 แนวการสอนอ่าน

รูปแบบในการสอนการอ่านถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อผู้อ่านโดยตรง ผู้อ่านจะสามารถอ่านได้ดีหรือไม่ได้นั้นขึ้นอยู่กับรูปแบบการสอนอ่านที่แต่ละบุคคลได้เรียนรู้และนำมาประยุกต์ใช้จากการศึกษารวบรวมข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญหลายท่านทั้งจาก แวกคา; และคนอื่นๆ (Vacca; et al. 2003: 24-27) รุทเซล และ คูเทอร์ (Ruetzel; & Cooter. 1996: 42-52) สามารถสรุปว่า แนวการสอนการอ่านแบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ ดังต่อไปนี้

1. การอ่านรูปแบบล่างขึ้นบน (Bottom up model)

การอ่านแบบล่างขึ้นบน เป็นการสอนอ่านโดยเริ่มจากขั้นตอนที่มีความง่ายไปสู่ขั้นตอนที่มีความซับซ้อนมากขึ้น กล่าวคือ ผู้เรียนจะเริ่มเรียนรู้ตัวอักษรจนสามารถประกอบเป็นคำศัพท์ต่างๆ โดยใช้ความรู้ทางด้านสัทศาสตร์ในการออกเสียง จากคำจนเกิดเป็นประโยค และนำไปสู่เนื้อหาในย่อหน้าต่างๆ ตามลำดับ ทั้งนี้การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่เน้นการสอนตามแนวจุลทักษะ (Subskills reading instruction) คือ การสอนที่ให้ความสำคัญกับการเทียบเสียงพยัญชนะ ซึ่งถือเป็นทักษะพื้นฐานในการเริ่มต้นการอ่าน ผู้อ่านจะเริ่มต้นจากการผสมเสียงของตัวอักษรเป็นคำจนพัฒนาขึ้นมาเป็นภาษาในการอ่าน ซึ่งสิ่งนี้จะเชื่อมโยงไปถึงการทำความเข้าใจในความหมายของสิ่งที่อ่านในภายหลัง

2. การอ่านรูปแบบบนลงล่าง (Top down model)

การอ่านแบบบนลงล่าง เป็นการสอนอ่านที่เน้นให้ผู้อ่านใช้ความรู้ อารมณ์ความรู้สึกและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่มาเป็นพื้นฐานในการกำหนดวัตถุประสงค์ในการอ่านเพื่อค้นหาความหมายหรือข้อมูลที่ต้องการ ในขณะที่เดียวกันผู้อ่านก็ทำความเข้าใจตัวอักษร คำ และข้อความ เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วย ดังนั้นการสอนโดยวิธีนี้จึงเป็นการสอนที่ผู้อ่านจะได้เรียนรู้

การอ่านจากประสบการณ์ภาษาที่เป็นจริง (Authentic language) ไม่ใช่เพียงแค่การใช้รูปแบบภาษา (Language form)

จะเห็นได้ว่ารูปแบบการสอนทั้ง 2 ประเภทที่กล่าวมา จะมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันทั้งทางด้านแนวคิดและวิธีการ อย่างไรก็ตามกระบวนการสอนอ่านทั้ง 2 ลักษณะนี้ ยังคงไม่สามารถที่จะอธิบายถึงกระบวนการเรียนรู้การอ่านที่มีความซับซ้อนได้อย่างสมบูรณ์และครบถ้วน ดังนั้นแนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์จึงเกิดขึ้นเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive approach)

แนวการสอนอ่านรูปแบบนี้เกิดขึ้นจากการนำเอาจุดเด่นของการอ่านแบบล่างขึ้นบนและการอ่านแบบบนลงล่างมาผสมผสานกัน โดยเน้นให้ผู้อ่านรู้จักการอ่านเพื่อค้นหาความหมายโดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนเอง ควบคู่ไปกับการเรียนรู้และทำความเข้าใจพื้นฐานการอ่านทางภาษาศาสตร์ ซึ่งเกี่ยวกับตัวอักษร คำและข้อความ นอกจากนี้ผู้อ่านยังต้องรู้จักปรับใช้ทักษะและประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการอ่านที่มีความแตกต่างกันไป

จากรูปแบบการสอนอ่านทั้ง 3 ประเภทข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบและกระบวนการสอนอ่านนั้นมีความสำคัญและเกี่ยวเนื่องกับประสิทธิผลในการสอนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าการสอนอ่านในทุกูปแบบนี้ การสอนให้นักเรียนได้เรียนรู้การออกเสียงคำที่ถูกต้องและชัดเจนถือเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญในการสอนอ่าน

2. การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน

2.1 ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์

นักวิชาการและนักการศึกษาได้ให้ความหมายและคำอธิบายเกี่ยวกับการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน ดังนี้

เทลบอท (Talbot. 1997: 6) และริชาร์ดและคนอื่นๆ (Richards; et al. 1999: 272) ได้ให้ความหมายของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ไว้ว่า การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ คือ การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรแต่ละเสียงที่เป็นเปล่งออกมาเป็นคำ

ทอมลินสัน (Tomlinson. 2006: online) กล่าวว่า โฟนิคส์ คือ การฝึกอ่านออกเสียงที่ผู้เรียนจะต้องศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างเสียง และรูปร่างของตัวอักษระนั้นๆ และสามารถที่จะรวมเสียงต่างๆเป็นคำได้โดยใช้กฎเกณฑ์ทางการออกเสียงเป็นตัวกำหนด นอกจากนี้โฟนิคส์ ยังเป็นวิธีการสำคัญในการสอนอ่านในเบื้องต้นอีกด้วย

บรัมมานันด์ (Brahmanand. 2008 : Online) อธิบายว่า โฟนิคส์ คือการเข้าใจเสียงที่ใช้ในแต่ละภาษา และถ่ายโยงเสียงสู่ตัวอักษร เพื่อให้สามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่ว ผู้เรียนต้องฝึกฝนการถ่ายโยงจากตัวอักษรสู่เสียงและเสียงสู่ตัวอักษรจนใช้ได้อย่างอัตโนมัติ

กล่าวโดยสรุป คือ การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ หรือ โฟนิคส์ เป็นหลักการเรียนรู้การอ่านภาษาอังกฤษเบื้องต้นที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ผู้เรียนจะเรียนรู้ที่จะอ่านคำโดยการจำเสียง และรูปร่างของตัวอักษรนั้นๆ และนำมาเชื่อมโยงเสียงจนเกิดเป็นคำ ทักษะการออกเสียงนี้ถือเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการอ่านในระดับต่อไป

2.2 ความสำคัญของการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์

นักวิชาการและนักภาษาศาสตร์หลายท่านได้ให้คำอธิบายถึงความสำคัญของการเรียนรู้การออกเสียงในการอ่านไว้หลายแง่มุมดังต่อไปนี้

เทลบอท (Talbot. 1997: loc. cit) กล่าวว่า ร้อยละ 85 ของคำในภาษาอังกฤษเป็นการสะกดและการอ่านออกเสียงตามเสียงพูดที่เปล่งออกมา ดังนั้นการสอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ถือเป็นหลักการเบื้องต้นที่สำคัญในการสร้างพื้นฐานการอ่านและการสะกดคำอย่างถูกต้องด้วยตัวเอง อย่างไรก็ตามการสอนอ่านตามหลักสัทศาสตร์นี้ควรเป็นการสอนที่ควบคู่ไปกับการสอนให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้สถาบันสุขภาพแห่งชาติ ประเทศสหรัฐอเมริกา (The National Institute of Health of America. 2008: Online) ได้ศึกษาวิจัยและค้นพบว่า วิธีการที่ดีที่สุดในการเรียนรู้การอ่านนั้นจะต้องประกอบด้วยปัจจัยสำคัญ 3 ประการ คือ การเรียนรู้การแยกแยะตัวอักษร การเรียนรู้การแยกแยะเสียงที่มีความสัมพันธ์กับตัวอักษรแต่ละตัว และประการสุดท้ายคือ การเข้าใจถึงความหมายของคำแต่ละคำ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้จำเป็นต้องอาศัยการทำงานที่สอดคล้องกันของสมองหลายส่วนเพื่อให้สามารถเกิดเป็นกระบวนการอ่านเกิดขึ้น

สเปงเลอร์ (Spangler. 1995: 23-24) ได้สรุปว่า ทักษะการเรียนรู้การออกเสียงในการอ่านเป็นพื้นฐานที่ผู้สอนควรจะเริ่มต้นตั้งแต่ในระดับชั้นอนุบาล นอกจากนี้การสอนอ่านโดยวิธีการดังกล่าวถือเป็นวิธีการที่เหมาะสมสำหรับการสอนนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง เนื่องจากจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในระบบการออกเสียงในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้น

แฮริส และ ชิเพย์ (Harris; & Sipay. 1979: 118-119) ได้อธิบายว่า การสอนอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และ 3 นั้นมีความสำคัญเป็นอย่างมากในการสร้างพื้นฐานการอ่าน เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงที่นักเรียนสามารถมีพัฒนาการด้านการอ่านได้อย่างรวดเร็ว หากได้รับการสอนพื้นฐานการอ่านที่ถูกต้องก็จะเป็นการสร้างโอกาสให้นักเรียนสามารถอ่านเนื้อหาที่มีความหลากหลายนอกเหนือไปจากการอ่านเนื้อหาในบทเรียนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาการอ่านของนักเรียน

ในช่วงนี้ผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการเรียนรู้วิธีการและรูปแบบการออกเสียงคำที่มีความหลากหลาย เพื่อช่วยในการสร้างและเรียนรู้คำศัพท์ที่เพิ่มมากขึ้นในการอ่าน รวมทั้งการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจความหมายควบคู่กันไปด้วย

นอกจากการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์จะมีความสำคัญต่อการสร้างพื้นฐานที่ดีในการอ่านแล้ว การสอนโดยวิธีดังกล่าวยังถูกนำมาใช้เพื่อช่วยแก้ปัญหาให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่าน ดังที่ สตาห์ล (Stahl. 1998: online) ได้สรุปไว้ในวารสาร Reading and Writing Quarterly: Overcoming Learning Difficulties ว่า การสอนอ่านออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ที่มีประสิทธิภาพให้กับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านนั้นจะเป็นทางเลือกใหม่ให้นักเรียนได้เรียนรู้การอ่านอย่างมีระบบ จนสามารถที่จะพัฒนาและปรับปรุงการอ่านให้ดีขึ้นได้ ทั้งนี้การสอนดังกล่าวควรเป็นการสอนที่เชื่อมโยงการนำคำในเนื้อหามาเป็นส่วนหนึ่งของบทเรียนด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ คัสสิมานิ (Cusimano. 2008: online) นักการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการอ่าน ยังสรุปไว้ว่า นอกเหนือจากการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ให้กับนักเรียนทั่วไปเพื่อสร้างรากฐานการอ่านที่ดีให้แล้ว การสอนอ่านในรูปแบบดังกล่าวยังมีส่วนสำคัญในการสอนเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาการอ่าน ทั้งนี้การสอนที่มีประสิทธิภาพ คือ การสอนอย่างเป็นระบบ รวมถึงการฝึกฝนและการประยุกต์ใช้อย่างสม่ำเสมอ จะช่วยให้เกิดการพัฒนายั่งยืนในที่สุด

กล่าวโดยสรุป คือ การสอนอ่านควรเริ่มที่การสร้างให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ซึ่งเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของเสียงตัวอักษรและความสัมพันธ์ในการแยกแยะและถอดรหัสเสียงจนสามารถอ่านออกมาเป็นคำ รวมถึงการประยุกต์ใช้คำที่อ่านในการอ่านเนื้อหาที่หลากหลายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้การสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ ยังเป็นวิธีการที่ถูกนำมาใช้เพื่อช่วยสอนนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านให้มีพัฒนาการในการอ่านที่ดีขึ้น

2.3 รูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่าน

แวกคา; และคนอื่นๆ (Vacca; et al. 2003: op. cit. 46-47,178) ได้แบ่งรูปแบบการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ในการอ่านไว้ดังนี้

1. วิธีการวิเคราะห์การออกเสียง (Analytic phonics instruction) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนรู้จักเรียนรู้และวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรแต่ละตัว และนำไปสู่การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรในคำแต่ละคำอย่างมีระบบ เช่น ตัวอักษร b ในคำว่า bat อ่านออกเสียง /b/ ทั้งนี้การสอนในระดับนี้ จะยังไม่มี การสอนการผสมเสียง และเป็นการสอนที่เน้นการฝึกจากแบบฝึกในหนังสือ ซึ่งผู้เรียนจะไม่ได้เรียนรู้ในการฝึกอ่านออกเสียงคำเท่าที่ควร

2. วิธีการเทียบเคียงการออกเสียง (Analogic phonics instruction) เป็นการสอนที่ต่อยอดมาจากการสอนวิเคราะห์การออกเสียง โดยผู้เรียนจะวิเคราะห์ส่วนประกอบของคำและเทียบเคียง

การออกเสียงจากกับคำที่รู้แล้ว เช่น cat, rat, hat มี at เป็นองค์ประกอบที่เหมือนกัน วิธีการนี้มักใช้ในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จัก และช่วยในการสะกดคำ

3. วิธีการสังเคราะห์การออกเสียง (Synthetic phonics instruction) เป็นวิธีการสอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงของตัวอักษรแต่ละตัว หลังจากนั้นจึงสอนการผสมเสียงจนตัวอักษรเพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงคำได้ จุดมุ่งหมายหลักของการสอนแบบนี้ คือ การที่ผู้เรียนสามารถที่จะใช้ความรู้ของเสียงตัวอักษรแต่ละตัวและการผสมเสียงตามหลักสัทศาสตร์จนสามารถที่จะอ่านออกเสียงคำนั้นๆได้ด้วยตนเอง

4. วิธีการสอนการอ่านแบบร่วมสมัย (Contemporary phonics instruction) วิธีนี้เป็น การสอนอ่านโดยการนำเอาวิธีการวิเคราะห์การออกเสียงและวิธีการสังเคราะห์การออกเสียงมารวมเข้าด้วยกันและฝึกฝนให้นักเรียนประยุกต์ใช้ตามระดับความสามารถของตน อีกทั้งยังเน้นให้นักเรียนได้ อ่านเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความหลากหลาย เช่น บทกลอน และ เรื่องเล่าต่างๆ ทั้งนี้ การสอนอ่านวิธีนี้จะใช้เวลาในการสอนการออกเสียงไม่เกินร้อยละ 25 ของเวลาในการสอนทั้งหมด เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนประสบการณ์การอ่านจริงกับบทอ่านที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและมีความสุขมากยิ่งขึ้น

3. ชุดการสอนอ่าน จอลลี โฟนิคส์ ของ ชู ลอยด์

จอลลี โฟนิคส์ เป็นชุดการสอนที่เน้นการสอนอ่านควบคู่ไปกับการสอนเขียนและการสะกดคำ โดยใช้ความรู้ทางด้านสัทศาสตร์ในการออกเสียงคำมาเป็นพื้นฐานในการสอน ซึ่งวิธีการสอนนี้คิดค้นขึ้นในปี 2520 โดย ชู ลอยด์ ครูสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในประเทศอังกฤษ วิธีการสอนแบบ จอลลี โฟนิคส์ได้นำมาใช้เพื่อแก้ปัญหาการสอนแบบดั้งเดิม คือ การสอนแบบมหภาษา (Whole language approach) ซึ่งเน้นการสอนโดยให้ผู้เรียนใช้ความรู้และทักษะด้านต่างๆ ควบคู่กันเพื่อที่จะช่วยทำความเข้าใจในการอ่าน เช่น ความรู้ด้านไวยากรณ์ บริบทของสถานการณ์ หรือประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน เป็นต้น ชู ลอยด์ค้นพบว่าการสอนแบบมหภาษาไม่สามารถที่จะช่วยให้นักเรียนส่วนใหญ่มีพัฒนาการการอ่านและการเขียนที่ดีได้ ดังนั้น ชู ลอยด์จึงได้ทำการทดลองวิจัยการสอนโดยประยุกต์ใช้การสอนการออกเสียงทางสัทศาสตร์เข้ามาช่วยในการสอนอ่าน โดยที่นักเรียนจะได้เรียนรู้การออกเสียงและการผสมเสียงตัวอักษรในการอ่านคำ รวมถึงการเรียนรู้การวิเคราะห์เสียงเพื่อเชื่อมโยงไปถึงตัวอักษรของเสียงที่อยู่ในคำได้ หลังจากทำการวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นเวลาหลายปี ชู ลอยด์จึงได้รวบรวมวิธีการสอนดังกล่าวเพื่อตีพิมพ์เป็นคู่มือการสอนจอลลี โฟนิคส์ (The Phonics Handbook) เป็นครั้งแรกในปี 2535 ซึ่งในปัจจุบันการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์นี้ได้รับความนิยมทั้งในประเทศไทยและในประเทศอื่นๆอีกมากมายเช่น แคนาดา นิวซีแลนด์ ออสเตรเลีย และเกาหลีใต้

จอลลี โฟนิคส์ เป็นการสอนการออกเสียงภาษาอังกฤษทั้งหมด 42 เสียง โดยไม่ได้เรียงลำดับตามตัวอักษร การแบ่งการออกเสียงจะแบ่งเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 6 เสียง ทั้งนี้การจัดกลุ่มการสอนของแต่ละเสียงจะเริ่มจากกลุ่มเสียงที่สามารถนำมาสร้างเป็นคำได้ง่าย เช่น เสียง /s/, เสียง /a/ และเสียง /t/ นอกจากนี้เสียงที่มีการออกเสียงคล้ายกันจะถูกจัดให้อยู่คนละกลุ่มกัน เช่น เสียง /b/ และ เสียง /d/ เป็นต้น ทั้งนี้การสอนอ่านออกเสียงได้ถูกจัดเป็นกลุ่มการสอนตามลำดับดังนี้

1. s, a, t, i, p, n
2. ck, e, h, r, m, d
3. g, o, u, l, f, b
4. ai, j, oa, ie, ee, or
5. z, w, ng, v, little oo, long oo
6. y, x, ch, sh, voiced th, unvoiced th
7. qu, ou, oi, ue, er, ar

นอกจากการสอนการออกเสียงที่เป็นระบบโดยการจัดกลุ่มการออกเสียงตามความยากง่ายและความสัมพันธ์กันของเสียงแล้ว จอลลี โฟนิคส์ยังเป็นรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ผู้เรียนจะเริ่มเรียนการออกเสียงโดยใช้เวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ในการสอนเสียงทั้งหมด ซึ่งระหว่างที่เรียนเสียงของตัวอักษร นักเรียนก็จะได้เรียนรู้การผสมเสียงเป็นคำอย่างง่าย การวิเคราะห์เสียงของตัวอักษรที่อยู่ในคำเพื่อใช้ในการสะกดคำและการเขียน และการเรียนเสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร เช่น คำว่า we และ the หลังจากให้นักเรียนเรียนพื้นฐานการออกเสียงเบื้องต้นนี้แล้ว นักเรียนจะได้เรียนเสียงของสระที่มีเสียงเดียวกันแต่เขียนรูปสระต่างกัน เช่น เสียง long o /əʊ/ มีรูปสระที่สามารถออกเสียงนี้ได้ 3 รูป คือ oa, o-e และ ow และนักเรียนจะได้เรียนรู้เสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร ที่มีความยากขึ้น เช่น คำว่า because และ other นอกจากนี้นักเรียนยังได้พัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน โดยการเริ่มอ่านและเขียนประโยคที่เป็นเรื่องราวเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ในการสอนจะมีการใช้ทำทางประกอบการสอนการออกเสียง (ดูภาคผนวก ข) และเรื่องราว รวมถึงมีการใช้รูปภาพประกอบเพื่อดึงดูดความสนใจของนักเรียนและให้นักเรียนได้ใช้ทั้งทักษะการเคลื่อนไหว (Kinesthetic) การฟัง (Auditory) การมองเห็น (Visual) และการพูด (Speech) ควบคู่กันไป วิธีการสอนนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการรับรู้แบบหลายทาง ซึ่งเชื่อว่าแต่ละบุคคลมีวิธีการ ความถนัดและความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไป ดังนั้นการเรียนการสอนที่ใช้ทั้งความสนุกสนาน ควบคู่ไปกับการให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายและสอดคล้องกับบุคลิกการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล จะทำให้ผู้เรียนสามารถที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้เพื่อให้เข้าใจถึงแนวคิดการรับรู้แบบหลายทาง ที่มีความเชื่อมโยงและเป็นแนวคิดในการสอนของโปรแกรมการสอนแบบจอลลี โพนิกส์ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาหาข้อมูลและสามารถสรุปเกี่ยวกับแนวคิดนี้ได้ดังต่อไปนี้

3.1 การรับรู้แบบหลายทาง

นักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้อธิบายถึงการรับรู้แบบหลายทางไว้ในหลายมุมมองดังต่อไปนี้

พากลิแอโน (Pagliano. 2001: 8) นักจิตวิทยา กล่าวว่า การรับรู้แบบหลายทาง คือ การรับรู้สิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นรอบตัวจากการใช้ประสาทสัมผัสที่มากกว่าหนึ่งประเภทพร้อมกัน โดยผ่านตัวรับรู้ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ตัวรับรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวและตำแหน่งของร่างกาย (Propriocetors) เช่น การรับรู้ทางกล้ามเนื้อ และตัวรับรู้ที่รับสิ่งกระตุ้นจากภายนอก (Exteroceptors) เช่น การรับรู้ทางรสชาติ

คอลลินส์ และ ชีค (Collins; & Cheek. 1993: 214-216) นักการศึกษาได้ให้คำอธิบายเกี่ยวกับการรับรู้แบบหลายทาง ในมุมมองที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาว่า คือ การรับรู้แบบหลายทาง เป็นรับรู้ผ่านทางการสัมผัส การเคลื่อนไหว การมองเห็นและการได้ยิน นักเรียนส่วนใหญ่เรียนรู้การอ่านโดยผ่านทางประสาทสัมผัสทางตาและหู ในขณะที่บางคนเรียนรู้ได้ดีโดยผ่านทางสื่อที่เป็นภาพมากกว่า การรับรู้ทางโสตประสาท ทั้งนี้การสอนอ่านโดยใช้แนวคิดนี้ในการสอนสามารถแบ่งการสอนออกเป็น 3 รูปแบบ คือ

1. การสอนที่เน้นการเคลื่อนไหว (Kinesthetic method) แนวการสอนนี้ได้รับการพัฒนาโดย เฟอร์นาลด์ เกรซ (Fernald Grace) ซึ่งเป็นผู้สอนการอ่านเบื้องต้นนี้ให้กับผู้ที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก โดยการสอนแบบนี้จะแบ่งออกเป็นการสอนลากเส้นตามต้นแบบ การสอนเขียนตัวอักษรโดยไม่ใช้ต้นแบบ การเขียนและการออกเสียงคำจากความจำ การสอนการวิเคราะห์ลักษณะของคำเพื่อให้แยกแยะและเชื่อมโยงไปสู่การเรียนรู้คำใหม่

2. การสอนที่เน้นการมองเห็น การฟังและการเคลื่อนไหว (Visual-auditory-kinesthetic method) วิธีการนี้เป็นวิธีที่ได้รับการพัฒนาต่อเนื่องมาจากวิธีแรกโดยการเพิ่มและฝึกให้นักเรียนออกเสียงคำหลังจากเรียนรู้การผสมเสียงในระดับเบื้องต้นแล้ว

3. การสอนที่เน้นการรับรู้ทางประสาท (Neurological method) วิธีการนี้ผู้สอนจะเลือกคำและชี้ไปที่คำเพื่อให้นักเรียนอ่านตาม โดยส่วนมากการสอนแบบนี้จะมีเครื่องเล่นเทปเพื่อช่วยในการสอนและให้นักเรียนได้ฟังและฝึกการออกเสียงไปพร้อมๆกัน การสอนโดยวิธีนี้มักใช้เพื่อช่วยนักเรียนในการฝึกฟังและออกเสียงคำที่มีปัญหา

นอกจากนี้ บริช (Brish. 2008: online) และทิชเวอร์ธ (Teachworth. 2008: online) นักการ

ศึกษายังได้สรุปประโยชน์ของการรับรู้แบบหลายทาง ในด้านการเรียนการสอนโดยทั่วไป และการสอนการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ไว้ดังนี้

1. เพิ่มความสนใจและความมั่นใจในการเรียนรู้ของนักเรียนโดยการเชื่อมโยงภาพและเสียงเข้าด้วยกันในการสอน
2. เสริมแรงการเรียนรู้และการฝึกฝนการออกเสียง
3. ช่วยในการจดจำคำศัพท์ที่ยากในการออกเสียงและการอ่าน และทำให้นักเรียนมีความจำที่คงทนโดยการให้นักเรียนได้มีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลายในการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละคน

แนวคิดการรับรู้แบบหลายทาง ยังมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎีพหุปัญญา (Theory of multiple intelligences) ของศาสตราจารย์โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) ซึ่งได้เสนอแนวคิดที่ว่า สติปัญญาของมนุษย์มีหลายด้านที่มีความสำคัญเท่าเทียมกัน ขึ้นอยู่กับว่าใครจะโดดเด่นในด้านใดบ้าง และเมื่อสติปัญญาในแต่ละด้านผสมผสานกัน จะแสดงออกมาเป็นความสามารถในด้านต่างๆ ซึ่งถือเป็นลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลไป ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักการจากทฤษฎีดังกล่าว ผู้สอนจะวางรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวความคิดการรับรู้แบบหลายทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ผ่านประสาทการรับรู้ที่หลากหลายซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีพหุปัญญาที่ว่าแต่ละบุคคลมีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปตามแต่ความถนัด นอกจากนี้โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ ยังได้ศึกษาและพบว่า การนำทฤษฎีไปใช้ในกระบวนการส่งเสริมการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ควรเน้นความสำคัญใน 3 เรื่องหลัก ดังนี้ (Gardner, 1993: 10-12)

1. แต่ละคนควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ปัญญาในด้านที่ถนัด ซึ่งการใช้ปัญญานี้ถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้
2. ในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้สอดคล้องกับปัญญาที่มีอยู่หลายด้าน
3. ในการประเมินการเรียนรู้ ควรวัดจากเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้สามารถครอบคลุมปัญญาในแต่ละด้าน

จากความสำเร็จในการนำชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ไปประยุกต์ใช้ในการสอนอ่านเบื้องต้นในหลายประเทศ ทำให้โปรแกรมภาษาอังกฤษโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมได้ริเริ่มนำโปรแกรมนี้เข้ามาเพื่อช่วยสอนการอ่านให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เพื่อเป็นการสร้างพื้นฐานการอ่านให้นักเรียนไทยได้เรียนรู้การออกเสียงที่เป็นระบบเดียวกันกับที่เจ้าของภาษาเรียนรู้ อีกทั้งยังเป็นการแก้ปัญหาความสามารถในการอ่านของนักเรียนบางส่วนที่ยังไม่ตรงตามมาตรฐานการอ่านตามเกณฑ์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษ นอกจากโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมแล้ว โรงเรียนนานาชาติ

ไชรส์เบอรี กรุงเทพฯ ก็เป็นอีกโรงเรียนหนึ่งที่ได้นำรูปแบบการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ ไปใช้สอนการออกเสียงให้กับนักเรียนในชั้นอนุบาลซึ่งมีทั้งนักเรียนไทยและนักเรียนต่างชาติเช่นกัน (กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. 2551: ออนไลน์)

3.2 การนำชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์มาใช้ในโปรแกรมภาษาอังกฤษของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนจอลลี โฟนิคส์

1. เพื่อเป็นการปูพื้นฐานการอ่านที่สำคัญให้กับนักเรียน โดยให้ความสำคัญกับการเรียนรู้เสียงของแต่ละตัวอักษร การผสมเสียงจนเกิดเป็นคำ เพื่อที่จะสามารถเริ่มทักษะการอ่านและเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถที่จะประยุกต์ใช้ความรู้ในการผสมเสียงจนสามารถที่จะอ่านและเขียนได้ด้วยตัวเอง
3. เพื่อให้นักเรียนเกิดความมั่นใจ เกิดทัศนคติที่ดีและเห็นความสำคัญของการอ่านและการเขียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และในระดับชั้นต่อไป

4. โปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมเป็นโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นโดยมีการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งนี้นอกจากหลักสูตรการเรียนการสอนในภาคปกติแล้วทางโรงเรียนยังได้จัดตั้งหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการที่มากขึ้นของผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของตนได้มีโอกาสเรียนภาษาอังกฤษกับครูผู้สอนซึ่งเป็นเจ้าของภาษามากยิ่งขึ้นโดยที่นักเรียนยังคงได้เรียนรู้ภาษาไทยและขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไปด้วย ทั้งนี้การเรียนการสอนในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมนี้มีจุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่สำคัญดังนี้ (Wilairat Phermphoonboon. 2004: 46-47)

4.1 จุดมุ่งหมายของโปรแกรมภาษาอังกฤษ

1. เพิ่มความมั่นใจให้กับนักเรียนในการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ทักษะภาษาอังกฤษมากขึ้น
3. เตรียมความพร้อมให้กับนักเรียนในการเรียนต่อทั้งภายในและภายนอกประเทศ

4.2 วัตถุประสงค์ในการจัดการเรียนการสอนของโปรแกรมภาษาอังกฤษ

1. นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะความรู้ภาษาอังกฤษทั้งด้าน การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. นักเรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

ทั้งนี้วัตถุประสงค์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษจะสำเร็จได้จะต้องอาศัยปัจจัยต่างๆที่ช่วยส่งเสริมดังนี้ คือ

1. คัดเลือกครูผู้สอนที่มีคุณสมบัติในการสอนที่ดี
2. สร้างสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในการเรียนรู้
3. จัดหาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครอบคลุมการใช้ทุกทักษะทางด้าน

ภาษา

4. จัดหลักสูตรการเรียนการสอนที่มีความสอดคล้องและเชื่อมโยงกันในแต่ละระดับชั้น
5. ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาษาอังกฤษในทุกทักษะ
6. ให้ความสำคัญกับการสอนการออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง
7. พัฒนาความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูไทยและนักเรียน
8. จัดหาสื่อการเรียนการสอน หรือโปรแกรมการสอนที่มีคุณภาพ
9. ตรวจสอบและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน ตลอดจนครู และนักเรียนที่ร่วม

โครงการ

10. ติดตามผลความคิดเห็นของคณะทำงาน และผู้ปกครองในโครงการ

4.3 รูปแบบการเรียนการสอนจอลลี โฟนิคส์

การเรียนการสอนจอลลี โฟนิคส์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษจะจัดให้กับนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 และแบ่งออกเป็น 5 ทักษะดังต่อไปนี้

1. การเรียนรู้เสียงของตัวอักษรทั้ง 42 เสียง
 2. การเรียนรู้การเขียน
 3. การเรียนการสอนผสมเสียงตัวอักษรเป็นคำ
 4. การแยกแยะและแบ่งเสียงในคำ
 5. การเรียนเสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร
- ทักษะทั้ง 5 นี้จะถูกสอนไปพร้อมๆกันโดยแบ่งออกตามระดับชั้นดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 เนื้อหาการสอนจอลลี โฟนิคส์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2

Grade 1 Term 1	Grade 1 Term 2	Grade 2 Term 1
1. Teach 42 sounds (10 minutes)	1. Introduce letter names and teach alternative spellings (10 minutes)	1. Revise alternative spellings (5 minutes)
2. Teach how to form letters correctly (10 minutes)	2. Teach handwriting rules and give writing practice (10 minutes)	2. Give handwriting practice (5 minutes) (homework at home)
3. Teach how to blend simple regular words (10 minutes)	3. Introduce Readers and blending practice with alternative sounds and spellings of vowels (10 minutes)	3. Continue with Readers and blending practice (5 minutes)
4. Teach how to write words by listening for sounds (10 minutes)	4. Dictation – words and sentences (10 minutes)	4. Independent writing and continue dictation practice (10 minutes)
5. Teach how to read and spell a few tricky words (10 minutes)	5. Reading and spelling of more tricky words (10 minutes)	5. First 60 tricky words taught (5 minutes)

ที่มา: คู่มือการสอนจอลลี โฟนิคส์ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม หน้า 42

นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จะเรียนจอลลี โฟนิคส์สัปดาห์ละ 4 ครั้งครั้งละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 16 สัปดาห์ (2 ภาคการศึกษา) และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนจะเรียนจอลลี โฟนิคส์สัปดาห์ละ 4 ครั้งครั้งละ 30 นาที เป็นเวลา 15 สัปดาห์ (1 ภาคการศึกษา)

ทั้งนี้หลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษได้กำหนดเกณฑ์การอ่านตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรไว้ตามตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การอ่านตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ เมื่อนักเรียนเรียนจบ
นักเรียน:

ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
1. สามารถอ่านเสียงและเขียนรูปตัวอักษรทั้ง 42 เสียงได้ถูกต้อง	1. สามารถผสมเสียงคำที่มีระดับความยากมากขึ้น เช่น mouse และ spoil
2. สามารถเขียนตัวอักษรได้ด้วยการจับดินสอที่ถูกต้อง	2. สามารถอ่านและเขียนคำที่เกิดจากการผสมเสียงที่มีระดับความยากมากขึ้นได้ถูกต้อง
3. สามารถผสมเสียงคำพื้นฐานได้ถูกต้อง เช่น sat และ rain	3. สามารถอ่านประโยคออกเสียงดังได้ถูกต้อง และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน
4. สามารถสะกดคำได้ถูกต้องตามเสียงตัวอักษรที่ผสมกัน รวมถึงการเขียนประโยคสั้นๆ ได้	4. สามารถเขียนประโยคและเรื่องราวสั้นๆ จากคำหรือจากหัวข้อที่กำหนดให้ได้
5. สามารถอ่านและเขียนคำที่มีเสียงที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร (Tricky words)	

ที่มา: คู่มือการเรียนสอนจอลลี โพนิกส์สำหรับผู้ปกครอง โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม
หน้า 33-34

ทั้งนี้จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนในโปรแกรมภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถมนั้นต้องการที่จะเห็นนักเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษในทุกทักษะ โดยให้ความสำคัญกับการปูพื้นฐานซึ่งเริ่มตั้งแต่การออกเสียงที่ชัดเจนและถูกต้อง เพื่อที่จะนำไปสู่การพัฒนาทักษะอื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ทางโรงเรียนยังได้ตระหนักถึงความสำคัญในการจัดสร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีในการเรียนรู้ ตลอดจนจัดหาสื่อและหลักสูตรการเรียนการสอนที่ทันสมัยเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จอลลี โพนิกส์ เป็นโปรแกรมการสอนอ่านและเขียนที่ได้รับความนิยมในหลายประเทศทั้งประเทศที่อยู่ในแถบยุโรป และเอเชีย ดังนั้นจึงมีงานวิจัยและกรณีศึกษาที่มีความหลากหลายซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ดังต่อไปนี้

แม็คมิลแลน (Macmillan. 2008: loc. cit.) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนการอ่านโดยใช้วิธีของจอลลี โพนิกส์ในปี พ.ศ. 2539 และ ปี พ.ศ.2542 ทั้งในประเทศแคนาดาและอังกฤษพบว่า ในประเทศ

แคนาดาเด็กนักเรียนชั้นอนุบาลที่ได้รับการสอนโดยใช้จอลลี โฟนิคส์และการสอนแบบมหายาสน์นี้มีผลสรุปที่มีความแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยวิธีการของจอลลี โฟนิคส์ มีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐาน (Standardised test) ทางการอ่านและการสะกดคำสูงกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 8 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านแบบมหายาสน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการสะกดคำที่ต่ำกว่ามาตรฐานตามอายุจริง 16 เดือน ในขณะที่การวิจัยในประเทศอังกฤษเกี่ยวกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองพบว่า ผลการวิจัยที่สรุปได้มีความใกล้เคียงกับผลการวิจัยที่ได้จากประเทศแคนาดา คือ นักเรียนที่เรียนจากจอลลี โฟนิคส์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมหายาสน์ นอกจากนี้แมคคิลเลนดัยยังได้ทำการทดลองวิจัยกับนักเรียนกลุ่มเดิม หลังจากการทดลองครั้งแรกผ่านไป 1 ปี พบว่า นักเรียนที่เรียนการอ่านจากจอลลี โฟนิคส์ ยังคงรักษาระดับความสามารถในการอ่านที่มีระดับสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 11 เดือน ในขณะที่นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมหายาสน์มีระดับความสามารถในการอ่านสูงกว่าความสามารถในการอ่านตามอายุเฉลี่ยจริง 2 เดือน

สเลนี (Slaney. 2008: online) ครูสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนนานาชาติ ประเทศเกาหลีใต้ได้นำวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์เข้ามาประยุกต์ใช้กับการสอนนักเรียนชั้นอนุบาลในปีพ.ศ 2546 จากการเฝ้าสังเกตสเลนีพบว่า นอกจากนักเรียนจะได้รับความรู้ทางด้านการผสมเสียงเพื่อการอ่านแล้ว นักเรียนยังมีพัฒนาการที่ดีทางด้านความมั่นใจในการพูดมากขึ้นเนื่องจากสเลนีมักจะตั้งคำถามจากรื่องราวที่ใช้เป็นบทเกริ่นนำในการสอนเสียงแต่ละเสียง ซึ่งนักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการตอบคำถามดังกล่าวเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ สเลนียังพบว่าจุดเด่นของการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ คือ การที่ครูผู้สอนสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถในการเรียนรู้ของนักเรียนของตนได้ ซึ่งการปรับเปลี่ยนนี้ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการในการอ่าน รวมถึงการเขียนที่รวดเร็วขึ้น

คลาร์ก (Clark. 2008: online) ครูสอนภาษาอังกฤษใน Let Virginia Lake School in Palatine, Illinois ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้เริ่มนำวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์เข้ามาสอนนักเรียนชั้นอนุบาลที่กำลังจะขึ้นชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอนอ่านในห้องที่นักเรียนไม่สามารถจดจำเสียงของตัวอักษรต่างๆได้จึงก่อให้เกิดปัญหาในการอ่านและการสะกดคำ นอกจากนี้ คลาร์ก ยังพบว่าวิธีการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์สามารถแก้ปัญหาในการสอนการออกเสียงที่เหมือนกันแต่สะกดต่างกันของตัวอักษรและสระ เช่น รูปสระ ee และ ea ซึ่งออกเสียง Long e /i:/ เหมือนกันแต่เขียนรูปสระต่างกัน โดยจัดคำประเภดังกล่าวให้แยกออกมาเป็นหมวดหมู่และจะสอนเมื่อนักเรียนได้เรียนเสียงพื้นฐานครบทั้ง 42 เสียงแล้ว เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความสับสน นอกจากนี้ โบแฮม (Boehm. 2008: online) ครูสอนภาษาอังกฤษ ที่ Valley Elementary School, Elgin, Iowa ประเทศ

สหรัฐอเมริกาได้นำการเรียนการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์เข้ามาสอนในชั้นเรียนเพื่อช่วยแก้ปัญหา นักเรียนชั้นอนุบาล 3 ซึ่งส่วนใหญ่มีผลการสอบ Dynamic Indicators of Basic Early Literacy Skills (DIBELS) ไม่ผ่านระดับมาตรฐาน การวัดนี้เป็นการวัดทักษะการอ่านของนักเรียนใน 3 ด้าน คือ Letter Naming Test, Phoneme Segmentation Test และ Nonsense Word Fluency Test ซึ่งผลปรากฏว่า หลังจากนักเรียนได้เรียนการอ่านแบบจอลลี โฟนิคส์จนครบหลักสูตรเบื้องต้นแล้ว นักเรียนได้เข้า ทดสอบ Dynamic Indicators of Basic Early Literacy Skills (DIBELS) อีกครั้งและสามารถสอบได้ คะแนนอยู่ในระดับที่เกินมาตรฐานในการทดสอบการอ่านดังกล่าว และจากการที่โบแฮม ได้สัมภาษณ์ ผู้ปกครองที่นักเรียนได้เข้าโปรแกรมการสอนจอลลี โฟนิคส์ พบว่าผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการ สอนในรูปแบบนี้เป็นการสอนที่มีประสิทธิภาพมาก เนื่องจากนักเรียนมีความกระตือรือร้นในการสะกด และอ่านออกเสียงคำที่อยู่รอบๆตัวอย่างมีความสุข

มัสเกรฟ และมูโร (Musgrave; Mauro. 2008: online) ครูสอนชั้นอนุบาล Let Our Lady of Lebanon College, Sydney ประเทศออสเตรเลีย ได้ประยุกต์ใช้การสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ ในชั้น เรียนที่มีนักเรียนต่างชาติที่ไม่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาก่อน และผู้ปกครองก็ไม่สามารถที่จะช่วยเหลือ นักเรียนในการอ่านภาษาอังกฤษที่บ้านได้ แต่เนื่องจากการสอนที่มีระบบและการสอนที่เอื้อให้นักเรียน ได้เรียนรู้ผ่านท่าทางและการออกเสียง รวมทั้งการเรียนรู้ผ่านสื่อที่มีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนมี ความสนใจและสนุกสนานในการเรียนรู้การออกเสียง การผสมเสียง และการสะกดคำ จนสามารถทำ ให้นักเรียนมีผลการสอบที่สูงกว่าระดับมาตรฐานจากการทดสอบการอ่านของโรงเรียน นอกเหนือจากนี้ ฮาซาราทิ (Hassarati. 2008: online) ครูสอนซ่อมเสริมการอ่านในโรงเรียนเดียวกัน ยังได้ทำการศึกษาถึง พัฒนาการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้เข้าร่วมชั้นเรียน สอนเสริมโดยใช้โปรแกรมการสอนอ่านแบบจอลลี โฟนิคส์ พบว่านักเรียนกลุ่มดังกล่าวสามารถอ่าน คำใหม่ในบทเรียนได้ด้วยตนเองโดยมีครูคอยให้คำแนะนำในบางครั้ง และนักเรียนยังสามารถที่จะ สะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีพัฒนาการในทักษะการเขียนเพิ่มมากขึ้นเช่นกัน

จอห์นสโตน และ วอตสัน (Johnstone; Watson. 2008: loc. cit.) นักวิจัยสาขาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยเซนต์แอนดรูว์ (University of St Andrews) ประเทศอังกฤษ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบ การสอนอ่านโดยใช้วิธีการสอนแบบดั้งเดิม คือ การสอนแบบการอ่านเป็นคำ และให้นักเรียนแยกเสียง ของคำ และการสอนโดยวิธีการใหม่ คือ การสอนโดยใช้การออกเสียงตัวอักษรแล้วผสมเป็นคำ โดยใช้ โปรแกรมการสอนของจอลลี โฟนิคส์เข้ามาใช้สอนนักเรียน เมื่อผ่านไป 2 ภาคการศึกษาผลปรากฏว่า นักเรียนในกลุ่มที่ได้รับการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์มีระดับคะแนนเฉลี่ยการอ่านสูงกว่าการอ่านตาม อายุจริงถึง 11 -14 เดือน และจำนวนของนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านยังมีจำนวนน้อยกว่าเมื่อ เปรียบเทียบกับนักเรียนในชั้นเรียนที่สอนการอ่านแบบดั้งเดิม

แกรนท์ (Grant. 2008: online) นักจิตวิทยาการศึกษาชาวอังกฤษ ได้นำวิธีการสอนแบบ จอลลี โฟนิคส์เข้ามาสอนการอ่านให้กับเด็กที่ปัญหาในการอ่าน ซึ่งจากการศึกษาพบว่า นักเรียนสามารถเรียนรู้เสียงของตัวอักษรได้อย่างรวดเร็วและคงทน และมีความมั่นใจและทัศนคติที่ดีในการอ่านมากขึ้น อย่างไรก็ตามเด็กนักเรียนกลุ่มดังกล่าวยังคงต้องการการฝึกฝนการผสมเสียงและวิเคราะห์เสียงเพื่อให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาการอ่านต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง

สแกช และแชมซัน (Schage; Shamsan. 2008: online) นักวิจัยจากมูลนิธิเพื่อการวิจัยทางการศึกษาแห่งชาติ (National Foundation for Educational Research) ประเทศอังกฤษ ได้ทำการศึกษาวิจัยที่ประเทศอินเดียในปี 2547-2548 เกี่ยวกับผลของการใช้ จอลลี โฟนิคส์ในการสอนอ่านในระดับชั้นประถม โดยสแกช และแชมซันได้แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ใช้การสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้ใช้การสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ จากการเก็บข้อมูลพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองสามารถทำคะแนนการอ่านและการสะกดคำได้สูงกว่ากลุ่มควบคุม และสูงกว่าระดับมาตรฐานเฉลี่ยตามอายุจริง นอกจากนี้จากการศึกษายังพบว่าปัจจัยทางด้านเพศและอายุก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนโดยใช้จอลลี โฟนิคส์ กล่าวคือ นักเรียนหญิงจะมีผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการทดสอบมาตรฐานทางการอ่านสูงกว่านักเรียนชาย นอกจากนี้นักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าจะสามารถเรียนรู้การอ่านจากการสอนโดยจอลลี โฟนิคส์ได้ดีและเร็วกว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่า

นอกจากงานวิจัยที่ศึกษาโดยตรงเกี่ยวกับการใช้จอลลี โฟนิคส์ในการสอนการอ่านแล้ว ยังมีผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้านการสอนอ่านโดยใช้การออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ที่มีความสำคัญและสนับสนุนการสอนแบบจอลลี โฟนิคส์ ที่สอนอ่านโดยเน้นการสอนการเรียนรู้พื้นฐานของเสียงและการผสมเสียงจนนักเรียนสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

อินทรา ศรีประสิทธิ์ (อินทรา ศรีประสิทธิ์. 2551: หน้าเดิม) เลขาธิการมูลนิธิเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้วิจัยศึกษาถึงปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของคนไทยและพบว่าคนไทยส่วนใหญ่มีปัญหาในการเรียนภาษาอังกฤษในทุกทักษะทั้งการพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน ทั้งนี้เนื่องมาจากสาเหตุหลักที่ว่า คนไทยไม่สามารถแยกแยะหน่วยเสียงของภาษาอังกฤษได้ เพราะไม่ได้เรียนพื้นฐานการออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์มาตั้งแต่เด็ก และเมื่อไม่สามารถแยกแยะหน่วยเสียงได้ ทำให้ไม่สามารถที่จะเข้าใจในสิ่งที่เจ้าของภาษาพูดได้ เมื่อไม่เข้าใจจึงไม่สามารถตอบคำถามได้เช่นกัน นอกจากนี้คนไทยยังไม่มี ความมั่นใจและความสามารถที่จะอ่านคำใหม่ในบทเรียนได้อย่างถูกต้อง รวมถึงปัญหาด้านการสะกดคำและการเขียนที่ถูกต้อง ดังนั้นการเสริมหรือเพิ่มเติมการสอนโฟนิคส์ให้กับนักเรียนจะช่วยฟื้นฟูภาษาอังกฤษของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและทำให้นักเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง

นอกจากการศึกษาในประเทศไทยแล้ว ในประเทศสหรัฐอเมริกาก็ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการเรียนโฟนิกส์ที่มีต่อการอ่านของนักเรียน โดยนักวิจัยของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเยล (Yale) ได้ใช้เครื่อง Magnetic Resonance Imaging (MRI) สแกนสมองของเด็กที่ได้เรียน โปรแกรมโฟนิกส์อย่างเข้มข้น พบว่า ส่วนหนึ่งของสมองที่ควบคุมทักษะทางการอ่านได้พัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นอย่างถาวร แม้ว่าการเรียนโฟนิกส์จะสิ้นสุดลงหนึ่งปีแล้วก็ตาม นอกจากนี้ทางมหาวิทยาลัยเยลยังได้ทำการทดลองใช้โฟนิกส์ในการสอนเด็กที่มีปัญหาในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มดังกล่าวมีพัฒนาการที่ดีขึ้นและสามารถเรียนตามทันกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่อยู่ในระดับสูงได้ โดยเฉพาะความสามารถทางด้านความคล่องแคล่วในการอ่าน (Reading fluency) และความเข้าใจในการอ่าน (Text comprehension) (รายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการเรียนโฟนิกส์. 2551: ออนไลน์)

ในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ที่เน้นการสอนอ่านพื้นฐานตามหลักศาสตร์ และใช้รูปแบบการสอนที่สอดคล้องกับแนวคิดการรับรู้แบบหลายทางตามแนวทางของบริช (Brish. 2008: op. cit. online) และทีชเวิร์ธ (Teachworth. 2008: op. cit. online) ซึ่งชุดการสอนนี้ได้รับการพัฒนารูปแบบและกระบวนการในการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัย โดยใช้แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Vacca; et al. 2003: op. cit. 24-27) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์การอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษให้มีผลการอ่านเป็นไปตามเกณฑ์ โดยอ้างอิงหลักการของชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ ที่คิดค้นโดย ชู ลอยด์ และเพื่อเป็นแนวทางของครูผู้สอนในการใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ ในการสอนการอ่านภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีการดำเนินการวิจัยออกเป็นข้อย่อยๆ ดังต่อไปนี้

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาในการทดลอง
2. วิธีการดำเนินการทดลอง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และระยะเวลาในการทดลอง

1.1 ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่มีผลการสอบอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำกว่าร้อยละ 60 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ห้องรวม 10 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ก) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับสลาก คัดเลือกมาจำนวน 4 คน

1.3 ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ระยะเวลา 15 สัปดาห์โดยทำการทดลองนอกเวลาเรียน โดยแบ่งการสอนออกเป็นวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมทั้งหมด 37.5 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 ทั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งการทดลองออกเป็น 2 ระยะคือ

1.3.1 ระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนเพื่อดูข้อมูลพื้นฐานทัศนคติ และปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน และนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการสอนให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน

1.3.2 ระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2-15) เป็นการดำเนินการสอนตามแผนการสอนที่ได้วางไว้ และมีการบันทึกพฤติกรรมการสอนในทุกคาบเพื่อดูพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนแต่ละบุคคล

2. วิธีการดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ใช้สอบวัดระดับมาตรฐานการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมซึ่งอิงตามเกณฑ์วัตถุประสงค์ของโปรแกรมที่ตั้งไว้ โดยนำเอาผลการสอบจากการใช้แบบทดสอบฉบับนี้มาหาค่าอำนาจจำแนกและหาค่าความเชื่อมั่น และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงข้อสอบให้มีคุณภาพและนำไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้งก่อนและหลังการทดลอง

2. ปรับปรุงแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ยังไม่ได้คุณภาพตามผลข้อมูลที่ได้จากการหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความเชื่อมั่น และให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

3. นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ได้รับการพัฒนาและปรับปรุงแล้วมาทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง โดยนำผลสอบที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ตั้งไว้

4. ศึกษาชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ ซึ่งเป็นชุดการสอนอ่านเบื้องต้นที่โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมได้นำมาสอนนักเรียนในโปรแกรมภาษาอังกฤษ ชุดการสอนนี้ได้รับการพัฒนาโดย ชู ลอยด์ และมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการอ่านในระดับเบื้องต้นให้นักเรียน รวมถึงมีการวางรูปแบบการสอนอย่างมีระบบและมีการประยุกต์ใช้แนวคิดการรับรู้แบบหลายทางเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการนำเสนอเนื้อหาในบทเรียน

5. ศึกษาเนื้อหาในการสอนในชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ และสร้างแผนการสอนให้อยู่ในระยะเวลา 15 สัปดาห์และให้สอดคล้องกับระดับความสามารถของนักเรียน

6. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินและติดตามพัฒนาการการอ่านของนักเรียน ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เจตคติของผู้เรียน โดยปรับปรุงจากแบบสัมภาษณ์เจตคติของ คอลลินส์ และ ชีค (Collins; Cheek. 1993: op. cit. 416-421) และแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคลที่ได้รับการดัดแปลงมาจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของแบบบันทึกการอ่านของ Shrewbury International School (Shrewbury International School. 2004: document)

7. ดำเนินการวิจัยในขั้นที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียน 4 คนเพื่อดูข้อมูลพื้นฐาน ทักษะคิดและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน

8. ดำเนินการวิจัยในขั้นที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2-15) ผู้วิจัยทำการสอนตามแผนการสอนที่ได้วางไว้และปรับกระบวนการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนตามข้อมูลจากผลการทดสอบและการสัมภาษณ์ เพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในการอ่าน และรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล

9. ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่นักเรียนได้ทำการทดสอบก่อนเข้าการทดลอง

10. รวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบ แบบสัมภาษณ์เจตคติของผู้เรียน แบบสังเกตพฤติกรรม การอ่านรายบุคคล เพื่อมาวิเคราะห์และประมวลผลพัฒนาการในการอ่าน

11. รายงานสรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ชุดดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนตามหลักการของจอลลี โฟนิคส์
2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ
3. เกณฑ์ประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ
4. แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียน
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล

3.1 แผนการสอนตามหลักการของจอลลี โฟนิคส์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1.1 เนื้อหาการสอน เป็นเนื้อหาที่อ้างอิงมาจากชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ ของ ซู ลอยด์ ที่มีเนื้อหาการสอนอ่านโดยอิงหลักการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ คือ การเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และเชื่อมโยงทักษะพื้นฐานการอ่านทางศาสตร์แบบร่วมสมัยที่เน้นการวิเคราะห์และสังเคราะห์เสียง เพื่ออ่านคำ รวมไปถึงการฝึกฝนการอ่านเนื้อหาหรือบทอ่านที่มีความหลากหลาย เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยใช้ความรู้และประสบการณ์ของตนเองควบคู่กัน เนื้อหาการสอนนี้ แบ่งออกเป็น 4 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 2-5) เป็นการสอนเสียงของตัวอักษร โดยเน้นที่เสียงพยัญชนะควบ เสียงพยัญชนะแบบทวิอักษร และเสียงสระผสม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนได้ ทบทวนเสียงต่างๆ และสามารถจดจำและออกเสียงได้อย่างถูกต้อง

ระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 6-9) เป็นการสอนการผสมเสียงตัวอักษร การแยกแยะ และการแบ่งเสียงในคำในภาษาอังกฤษ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถนำความรู้ที่นำมาใช้ในการอ่านคำได้หลากหลายมากขึ้น

ระยะที่ 3 (สัปดาห์ที่ 10-12) เป็นการสอนคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนสามารถจดจำการออกเสียงคำในกลุ่มดังกล่าวได้

ระยะที่ 4 (สัปดาห์ที่ 13-15) เป็นการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจในสิ่งที่อ่านและสามารถที่จะบอกใจความสำคัญและรายละเอียด รวมถึงการตีความจากข้อมูลที่แสดงโดยตรงได้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

3.1.2 กระบวนการสอน เป็นการจัดการเรียนรู้โดยอาศัยแนวทางการรับรู้แบบหลายทางและการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ที่เน้นให้นักเรียนได้เรียนเนื้อหาทั้งการอ่านตามหลักสัทศาสตร์และการอ่านเพื่อความหมาย โดยใช้กิจกรรมที่ต้องอาศัยประสาทสัมผัสที่หลากหลายในการเรียนรู้ เพื่อให้สอดคล้องกับบุคลิกและพฤติกรรมการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ซึ่งจะทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กระบวนการสอนแบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1) ระบุปัญหาการอ่านโดยใช้แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียนและผลการทดสอบความสามารถในการอ่านที่ใช้ทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าการทดลอง เพื่อนำมาวางรูปแบบการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

ขั้นตอนที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2 -15) การสอนตามเนื้อหาโดยเน้นการฝึกในทักษะที่นักเรียนยังขาดทักษะตามข้อมูลที่ได้จากระยะที่ 1 ดังนี้

สัปดาห์ที่ 2-5 การสอนเสียงของตัวอักษรโดยใช้บัตรคำและท่าทางประกอบในการฝึกจดจำเสียงของเสียงพยัญชนะและสระที่นักเรียนมีปัญหาในการจดจำหรือการออกเสียง

สัปดาห์ที่ 6-9 การสอนการผสมเสียงตัวอักษร การแยกแยะและการแบ่งเสียงในคำ ให้นักเรียนได้ฝึกผสมและแบ่งเสียงต่างๆของตัวพยัญชนะและสระโดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะตัวแรกให้ดังและตัวที่เหลือให้เบาลงเพื่อให้นักเรียนได้ยินเสียงผสมที่เกิดขึ้น

สัปดาห์ที่ 10-12 การสอนคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรโดยใช้วิธีการคัดแยกคำที่นักเรียนยังไม่สามารถจดจำได้มาสอนโดยการเสริมกิจกรรมในการสอน เช่น กิจกรรมบิงโกคำศัพท์

สัปดาห์ที่ 13-15 การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการสอนกลวิธีการอ่านในรูปแบบต่างๆ เช่น การสอนเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทที่อยู่ข้างเคียง (Context clue) และจากคำเชื่อมต่างๆ (Connector words) การสอนอ่านเร็วแบบข้ามคำ (Skimming) และการสอนอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) รวมถึงการใช้การตั้งคำถามนำเรื่องโดยใช้การตั้งคำถามจาก Wh-questions words เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ ทั้งนี้ นักเรียนจะได้ฝึกการอ่านเพื่อความเข้าใจจากเนื้อเรื่องในแบบฝึกหัดและจากหนังสือเสริมการอ่าน รวมถึงการทำกิจกรรมเสริมเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน เช่น การวาดภาพประกอบเรื่อง

3.2 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ เป็นแบบทดสอบการอ่านซึ่งทางโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมได้พัฒนาขึ้น โดยอิงกับเนื้อหาการสอนที่ใช้ชุดการสอน

จอลลี โฟนิคส์ และวัตถุประสงค์การอ่านของทางหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ได้ตั้งไว้ เพื่อให้วัดความสามารถในการอ่านของนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังจากเรียนจบหลักสูตรการสอนอ่านโดยใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ แบบทดสอบนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.2.1 แบบทดสอบการอ่านออกเสียง มีทั้งหมด 4 ประโยค โดยในแต่ละประโยคจะมีคำที่กำหนดไว้เพื่อใช้ทดสอบ ประมาณ 3 - 4 คำ รวมทั้งหมด 14 คำ ซึ่งเป็นคำที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว

3.2.2 แบบทดสอบความสามารถในด้านความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน มีทั้งหมด 6 ข้อ นักเรียนจะอ่านเนื้อเรื่อง และตอบคำถามจากเนื้อเรื่องโดยเป็นการตอบแบบปากเปล่า ทั้งนี้จะแบ่งเป็นคำถามเพื่อทดสอบการจับใจความสำคัญ 1 ข้อ บอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องจำนวน 2 ข้อ และคำถามเพื่อทดสอบการตีความจากข้อมูลที่แสดงโดยตรงจำนวน 3 ข้อ

3.3 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านนี้สร้างโดยครูผู้สอนชาวต่างชาติผู้วางหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม เพื่อใช้เป็นเกณฑ์และมาตรฐานในการประเมินความพร้อมและความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ศึกษาอยู่ในโปรแกรมภาษาอังกฤษ เกณฑ์นี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

3.3.1 เกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านความถูกต้องในการอ่านออกเสียงดังประเมินโดยการนับคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องและชัดเจนเป็น 1 คะแนน และอ่านออกเสียงไม่ถูกต้องและไม่ชัดเจนเป็น 0 คะแนน คำทั้งหมดที่ใช้ทดสอบในการอ่านประโยคทั้ง 4 นี้รวมทั้งสิ้น 14 คำ คือ คะแนนรวม 14 คะแนน หลังจากนั้นจะนำผลคะแนนที่นักเรียนอ่านถูกต้องมาคำนวณผลเป็นค่าร้อยละตามเกณฑ์แสดงความพร้อมในการเข้าสู่การอ่านในระดับขั้นต่อไป ดังนี้

ร้อยละ 90-100 แสดงว่า มีความพร้อมอยู่ในระดับที่ดีมาก

ร้อยละ 70-89 แสดงว่า มีความพร้อมในระดับที่ดี

ร้อยละ 60-69 แสดงว่า มีความพร้อมในระดับปานกลาง

ต่ำกว่าร้อยละ 60 แสดงว่า ยังไม่ถึงเกณฑ์ความพร้อมที่จะเข้าสู่การอ่านในระดับขั้นต่อไป

3.3.2 เกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน คือ ความสามารถในการจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่องได้ รวมถึงการตีความจากเรื่องที่อ่าน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ถ้านักเรียนสามารถตอบคำถามได้ครบถ้วนสมบูรณ์ ตามเนื้อเรื่องจะได้ 1 คะแนน แต่ถ้าตอบไม่ครบถ้วนสมบูรณ์จะได้ 1/2 คะแนน ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

Questions	1/2 คะแนน	1 คะแนน
1. What is the story about?	Peter / birthday	Peter's birthday
2. Who come to Peter's party?	Friends	Peter's/his friends

คะแนนเต็มในส่วนแบบทดสอบนี้ คือ 6 คะแนน หลังจากนับคะแนนในแต่ละข้อแล้วจะนำคะแนนที่นักเรียนได้ในแต่ละข้อมารวมกัน และนำคะแนนรวมมาคำนวณผลเป็นค่าร้อยละตามเกณฑ์ ดังนี้

ร้อยละ 90-100 แสดงว่า นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่อง และสามารถตีความจากข้อมูลที่แสดงโดยตรงอยู่ในระดับที่ดีมาก

ร้อยละ 70-89 แสดงว่า นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่อง และสามารถตีความจากข้อมูลที่แสดงโดยตรงอยู่ในระดับที่ดี

ร้อยละ 60-69 แสดงว่า นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน สามารถจับใจความสำคัญและบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่อง และสามารถตีความจากข้อมูลที่แสดงโดยตรงอยู่ในระดับปานกลาง

ต่ำกว่าร้อยละ 60 แสดงว่า นักเรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน ซึ่งครอบคลุมถึงการจับใจความสำคัญ การบอกรายละเอียดของเนื้อเรื่อง และการตีความจากข้อมูลที่แสดงโดยตรง อยู่ในระดับที่ต่ำ

3.4 แบบสัมภาษณ์เจตคติ (ดูภาคผนวก ข)

แบบสัมภาษณ์เจตคติเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ได้รับการดัดแปลงมาจากแบบสัมภาษณ์ของ คอลลินส์ และ ชีค (Collins; Cheek, 1993: loc. cit.) เพื่อดูข้อมูลพื้นฐาน ปัจจัยและทัศนคติของนักเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน และนำไปเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการอ่าน โดยการสัมภาษณ์เมื่อนักเรียนเริ่มเข้าโปรแกรมแล้วในสัปดาห์แรก แบบสัมภาษณ์นี้แบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. แบบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น กิจกรรมที่ชอบทำเวลาว่าง 2. แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติการอ่าน เช่น เวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละวัน โดยแบบสัมภาษณ์ทั้ง 2 ส่วนนี้มีรูปแบบคำถามเป็นแบบปลายเปิดและแบบเลือกตอบ รวมทั้ง 21 ข้อ

3.5 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล (ดูภาคผนวก ข)

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านนี้เป็นแบบสังเกตที่ได้รับการดัดแปลงมาจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของ Shrewbury International School (Shrewbury International School.

2004: loc. cit.) เพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน รวมถึงเพื่อบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการบันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านที่สังเกตพบทั้งการอ่านคำและประโยคที่ออกเสียงดัง เช่น เสียงที่มักจะออกเสียงผิด และแบบเลือกตอบตามพฤติกรรมการอ่านที่เกิดขึ้นจริงของนักเรียน เช่น เทคนิคที่ใช้ในการอ่านเนื้อเรื่อง การบันทึกพฤติกรรมนี้จะมีการบันทึกในทุกคาบการสอน เพื่อดูการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการอ่านที่เกิดขึ้นและนำมาเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประเมินผลการพัฒนาการอ่านของนักเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่าน จำนวน 4 คน ก่อนการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสัมภาษณ์ (สัปดาห์ที่ 1) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 4 คนเพื่อข้อมูลพื้นฐาน ทักษะคิดและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน และนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนการสอนให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน
3. ผู้วิจัยทำการสอนนักเรียนตามแผนการสอนที่ได้วางไว้ (สัปดาห์ที่ 2-15) และบันทึกพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนโดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล
4. ดำเนินการทดสอบการอ่านของนักเรียน หลังจากให้นักเรียนได้เรียนจบตามแผนการสอนที่ได้วางไว้ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านชุดเดียวกับที่นักเรียนได้ทำการทดสอบก่อนเข้าการทดลอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

5.1 แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษได้รับการปรับปรุงคุณภาพด้วยการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ โดยใช้สถิติการหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) และค่าความเชื่อมั่น KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Method) และนำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาคำนวณ โดยการหาค่าร้อยละ เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียนก่อนและหลังการทดลอง

5.2 แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้เป็นความเรียง เพื่อแสดงข้อมูลพื้นฐาน ทักษะคิดและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.3 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลและแสดงผลความถี่เกี่ยวกับพฤติกรรมในการอ่านของนักเรียน เพื่อแสดงความถนัดและความบกพร่องในการอ่านของนักเรียน และสรุปผลจากการสังเกตเป็นความเรียง

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการพัฒนาชุดการสอนจอลี โฟนิคส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ตามหลักสูตรในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านการอ่านของนักเรียน

ตอนที่ 2 ข้อมูลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงพฤติกรรมและพัฒนาการในการอ่านของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านการอ่านของนักเรียน (ดูภาคผนวก ค)

ผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์นักเรียนทั้ง 4 คน ตามแบบสัมภาษณ์เจตคติที่ได้จัดทำขึ้น จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนซึ่งประกอบด้วย ข้อมูลส่วนตัวและข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติในการอ่าน ได้ผลสรุปดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัว

นักเรียนคนที่ 1 อาศัยอยู่กับครอบครัวของตนเอง เป็นครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกในครอบครัวพร้อมหน้า ผู้ปกครองไม่ค่อยใช้เวลาในการอ่านหนังสือร่วมกับนักเรียน กิจกรรมที่ชอบทำเวลาว่าง คือการเล่นกีฬา แต่กิจกรรมที่ชอบมากที่สุดคือ การไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า และชอบเรียนวิชาพลศึกษามากที่สุด

นักเรียนคนที่ 2 อาศัยอยู่กับครอบครัวของตนเอง เป็นครอบครัวใหญ่ที่มีสมาชิกในครอบครัวพร้อมหน้า ผู้ปกครองใช้เวลาในการอ่านหนังสือร่วมกับนักเรียนในบางครั้ง กิจกรรมที่ชอบทำเวลาว่าง คือการดูโทรทัศน์หรือภาพยนตร์ และชอบเรียนวิชาพลศึกษามากที่สุด

นักเรียนคนที่ 3 อาศัยอยู่กับครอบครัวของตนเอง เป็นครอบครัวขนาดเล็กที่มีสมาชิกในครอบครัวพร้อมหน้า ผู้ปกครองใช้เวลาในการอ่านหนังสือร่วมกับนักเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกวัน กิจกรรมที่ชอบทำเวลาว่าง คือการวาดรูป แต่กิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุดคือ การเล่นกับเพื่อน และชอบเรียนวิชาพลศึกษามากที่สุด

นักเรียนคนที่ 4 อาศัยอยู่กับครอบครัวของตนเอง เป็นครอบครัวชนากลางที่มีสมาชิกในครอบครัวพร้อมหน้า ผู้ปกครองใช้เวลาในการอ่านหนังสือร่วมกับนักเรียนในบางครั้ง กิจกรรมที่ชอบทำเวลาว่าง คือการอ่านหนังสือ แต่กิจกรรมที่ชอบทำที่สุดคือ การเล่นเกมคอมพิวเตอร์ และชอบเรียนวิชาภาษาจีนมากที่สุด

2. ข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติในการอ่าน

นักเรียนคนที่ 1 มีความเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากและมีความยากปานกลางแต่สนุก และความสามารถของตนเองในการอ่านก็อยู่ในระดับปานกลาง หนังสือที่ชอบอ่านมากที่สุดคือการตูนเพราะสนุก โดยมีครู เพื่อน หรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำ นอกจากนี้ส่วนใหญ่นักเรียนจะใช้เวลาในการอ่านต่อหนึ่งวันอยู่ในระดับปานกลาง โดยชอบอ่านหนังสือในใจเพราะรู้สึกเจียบดี และนักเรียนเคยอ่านหนังสือให้คุณแม่ฟังและรู้สึกสนุก

นักเรียนคนที่ 2 มีความเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากและเป็นทักษะที่ง่ายและสนุก และความสามารถของตนเองในการอ่านก็อยู่ในระดับปานกลาง หนังสือที่ชอบอ่านมากที่สุดคือการตูนเพราะสนุก โดยมีครู เพื่อน หรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำ นอกจากนี้ส่วนใหญ่นักเรียนจะใช้เวลาในการอ่านต่อหนึ่งวันอยู่ในระดับปานกลาง โดยจะชอบอ่านหนังสือในใจ และนักเรียนไม่เคยอ่านหนังสือให้ใครฟัง

นักเรียนคนที่ 3 มีความเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากและเป็นทักษะที่ง่ายและสนุก และความสามารถของตนเองในการอ่านก็อยู่ในระดับดี หนังสือที่ชอบอ่านมากที่สุดคือการตูนเพราะสนุก โดยมีครู เพื่อน หรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำ นอกจากนี้ส่วนใหญ่นักเรียนจะใช้เวลาในการอ่านต่อหนึ่งวันอยู่ในระดับปานกลาง โดยชอบอ่านหนังสือในใจเพราะสามารถอ่านได้เร็ว และนักเรียนเคยอ่านหนังสือให้คุณแม่ฟังและรู้สึกสนุก

นักเรียนคนที่ 4 มีความเห็นว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญมากและเป็นทักษะที่ง่ายและสนุก และความสามารถของตนเองในการอ่านก็อยู่ในระดับดีมาก หนังสือที่ชอบอ่านมากที่สุดคือการตูนเพราะสนุก โดยมีครู เพื่อน หรือผู้ปกครองเป็นผู้แนะนำ นอกจากนี้ส่วนใหญ่นักเรียนจะใช้เวลาในการอ่านต่อหนึ่งวันอยู่ในระดับปานกลาง โดยชอบอ่านหนังสือในใจเพราะรู้สึกเจียบดี และนักเรียนเคยอ่านหนังสือให้น้องฟังและรู้สึกสนุก

ตอนที่ 2 ข้อมูลความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบทดสอบของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ใช้สอบวัดระดับมาตรฐานการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่ได้รับการพัฒนาและหาความเชื่อมั่นแล้ว ผลการทดสอบสามารถสรุปได้ตามปรากฏในตาราง 3

ตาราง 3 ผลการทดสอบวัดระดับมาตรฐานการอ่านของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ

แบบทดสอบการอ่าน	1. แบบทดสอบการออกเสียง (14 คะแนน)				2. แบบทดสอบความสามารถในด้านความเข้าใจใน เนื้อหาที่อ่าน (6 คะแนน)			
	นักเรียน คนที่ 1	นักเรียน คนที่ 2	นักเรียน คนที่ 3	นักเรียน คนที่ 4	นักเรียน คนที่ 1	นักเรียน คนที่ 2	นักเรียน คนที่ 3	นักเรียน คนที่ 4
คะแนนก่อนการทดลอง	4	6	7	8	3	1	2	3
คิดเป็นร้อยละ	29	43	50	57	50	16	33	50
คะแนนหลังการทดลอง	9	10	11	11	5	5	5	6
คิดเป็นร้อยละ	64	71	79	79	83	83	83	100

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ผลการทดสอบความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนทั้ง 4 คน ก่อนเข้ารับการทดลองยังไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ระดับร้อยละ 60 ของคะแนนสอบในแต่ละด้าน โดยที่นักเรียนทั้ง 4 คน สอบได้คะแนนการออกเสียงอยู่ในช่วงร้อยละ 29-57 และคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในช่วงร้อยละ 16 – 50 อย่างไรก็ตาม หลังจากการทดสอบการอ่านอีกครั้งหลังการทดลอง พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนทั้ง 4 คน ทั้งในด้านการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีการพัฒนาขึ้นจนสามารถผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษได้ โดยที่นักเรียนทั้ง 4 คน สอบได้คะแนนการออกเสียงอยู่ในช่วงร้อยละ 64-79 และคะแนนการอ่านเพื่อความเข้าใจ อยู่ในช่วงร้อยละ 83 – 100

ตอนที่ 3 ข้อมูลแสดงพฤติกรรมและพัฒนาการในการอ่านของนักเรียน

ในส่วนของข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการในการอ่านของนักเรียน ผู้วิจัยใช้การสังเกตและบันทึกลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน 4 ชุดตามรูปแบบการสอนที่แตกต่างกันในแต่ละช่วงเวลาของการทดลอง คือ

ชุดที่ 1 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเสียงของตัวอักษร (สัปดาห์ที่ 2-5)

ชุดที่ 2 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านการผสมเสียงและการออกเสียงในคำ (สัปดาห์ที่ 6-9)

ชุดที่ 3 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร (สัปดาห์ที่ 10-12)

ชุดที่ 4 แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ (สัปดาห์ที่ 13-15)

ผลจากการวิเคราะห์แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านทั้ง 4 ชุดสามารถสรุปข้อมูลพฤติกรรม และพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนปรากฏตามตารางที่ 4-9 ดังนี้

1. ผลการสังเกตพฤติกรรมการอ่านเสียงของตัวอักษร สามารถแบ่งออกเป็น 2 หัวข้อดังนี้

1.1 ผลการสังเกตพฤติกรรมการอ่านเสียงพยัญชนะ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สอนวิธีการอ่านออกเสียงคำโดยการควบเสียงพยัญชนะต้นและเสียงท้ายพยางค์ รวมถึงเสียงพยัญชนะแบบทวิอักษรแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการอ่านเสียงพยัญชนะของนักเรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5 โดยแบ่งเป็น 1). การบันทึกความสามารถในการออกเสียงพยัญชนะในคำ โดยบันทึกในรูปแบบร้อยละของการออกเสียงที่ถูกต้อง ซึ่งคำนวณจากคำทั้งหมด 26 คำที่คัดเลือกมาให้ให้นักเรียนอ่านในแต่ละสัปดาห์ โดยแบ่งเป็นคำที่ออกเสียงต้นพยางค์ 10 คำ เสียงท้ายพยางค์ 10 คำ และเสียงต้นและท้ายพยางค์ 6 คำ ทั้งนี้เกณฑ์การประเมินโดยการนับคำที่นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้องและชัดเจนเป็น 1 คะแนน และ 2). การบันทึกพฤติกรรมในการออกเสียงพยัญชนะในคำของนักเรียนเพื่อพัฒนาการในการอ่านของนักเรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5 โดยผู้วิจัยใช้เครื่องหมายทางสถิติศาสตร์ (ดูภาคผนวก ง) แทนเสียงที่นักเรียนออกในการบันทึกผล ซึ่งผลการบันทึกปรากฏตามตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ

1.ความสามารถในการอ่านออกเสียงพยัญชนะ	ความถูกต้องในการออกเสียง (ร้อยละ)ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5															
	คนที่ 1				คนที่ 2				คนที่ 3				คนที่ 4			
สัปดาห์	2	3	4	5	2	3	4	5	2	3	4	5	2	3	4	5
1. การออกเสียง																
- เสียงต้นพยางค์ (qu,wh,bl,dr,st)	30	60	70	80	40	50	60	70	30	60	70	80	60	70	80	100
- เสียงท้ายพยางค์ (nk,mp,nt,st,lk)	40	50	60	70	50	60	70	80	40	50	80	90	60	80	80	100
- เสียงต้นและท้ายพยางค์ (ch,sh,th)	66	66	83	83	50	50	66	83	50	50	66	83	66	66	83	83

ตาราง 4 (ต่อ)

2. พฤติกรรมการอ่านออกเสียงพยัญชนะ

คนที่ 1 ออกเสียงพยัญชนะแต่ละตัวชัดเจน แต่บางครั้งเวลาควบเสียงจะควบซ้ำ ทำให้เสียงบางเสียงไม่ได้ออกเป็นเสียงควบ เช่น ออกเสียง คำว่า string เป็น /s/-/trɪŋ/ แต่เมื่อได้ฝึกฝนการควบเสียงมากขึ้น ทำให้นักเรียนสามารถออกเสียงควบได้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามบางครั้งนักเรียนยังคงไม่รอบคอบและระมัดระวังในการดูรูปพยัญชนะท้ายพยางค์ในการออกเสียง ทำให้ออกเสียงไม่ถูกต้องหรือไม่ชัดเจน เช่น ออกเสียงคำว่า blink เป็น /blɪŋ/

คนที่ 2 บางครั้งไม่ออกเสียงควบตัว l หรือ r ทำให้ออกเสียงคำไม่ถูกต้อง เช่น อ่านคำว่า black เป็นคำว่า back เนื่องจากไม่สังเกต ตัว l หรือ r ให้รอบคอบ แต่หลังจากให้ทำท่าประกอบเสียงตัวอักษร นักเรียนก็อ่านออกเสียงผิदन้อยลง และออกเสียง /θ/ เป็นเสียง /d/ ในช่วงแรก เช่น อ่านคำว่า teeth เป็น /ti:d/ แต่หลังจากการสอนการวางตำแหน่งลิ้นแล้ว สามารถอ่านได้ถูกต้องมากขึ้น

คนที่ 3 ไม่ค่อยเข้าใจการออกเสียงควบในช่วงแรกทำให้ออกเสียงควบไม่ได้ เช่น ออกเสียง /q/ และ /w/ ได้ถูกต้อง แต่เมื่อออกเสียงรวมกันกลับออกเสียงเป็น /kw/ หลังจากการฝึกออกเสียงควบอย่างต่อเนื่อง ทำให้นักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง และบางครั้งนักเรียนออกเสียง /tʃ/ และ /ʃ/ สลับกันเนื่องจากไม่รอบคอบและระมัดระวังในการดูรูปพยัญชนะ เช่น คำว่า shall เป็น /tʃəl/

คนที่ 4 เข้าใจการออกเสียงควบและสามารถทำได้ถูกต้องและชัดเจน จะมีการอ่านผิดและไม่ชัดบ้างเนื่องจากอ่านเร็วและไม่รอบคอบ เช่น อ่านคำว่า silk เป็นคำว่า sick และคำว่า milk อ่านเป็น /mɪl/ และบางครั้งออกเสียง /ʃ/ ออกเป็นเสียง /tʃ/ เช่น ออกเสียง cash เป็น /kætʃ/ แต่เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้ความแตกต่างของเสียงทั้ง 2 โดยใช้ท่าทางประกอบ ทำให้การออกเสียงที่ไม่ถูกต้องลดน้อยลง

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ในระยะแรกนักเรียนทุกคนยังมีปัญหาการออกเสียงควบพยัญชนะควบ เช่น นักเรียนคนที่ 1 ออกเสียงควบซ้ำทำให้การออกเสียงยังไม่ถูกต้อง นักเรียนคนที่ 2 บางครั้งไม่ออกเสียงควบตัว l หรือ r และออกเสียง /θ/ เป็นเสียง /d/ ในขณะที่นักเรียนคนที่ 3 ไม่ค่อยเข้าใจวิธีการออกเสียงควบ และออกเสียง /tʃ/ และ /ʃ/ สลับกัน และนักเรียนคนที่ 4 จะมีการอ่านผิดและไม่ชัดบ้างเนื่องจากอ่านเร็วและไม่รอบคอบ และบางครั้งออกเสียง /ʃ/ ออกเป็นเสียง /tʃ/

อย่างไรก็ตาม หลังจากที่นักเรียนได้ฝึกฝนและแก้ไขปัญหาการอ่านออกเสียงตามวิธีการที่เน้นการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องให้นักเรียนออกเสียงต้นและท้ายพยางค์ให้ชัดเจนและถูกต้อง(นักเรียนคนที่ 1 และ 3) และการใช้ท่าทางประกอบการจำแนกเสียง (นักเรียนคนที่ 2 และ 4) นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาการออกเสียงพยัญชนะควบได้ถูกต้องมากขึ้นตามลำดับ โดยเมื่อถึงสัปดาห์ที่ 5 ของการเรียน นักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำได้ถูกต้องอยู่ที่ระหว่างร้อยละ 70-100 ซึ่งนักเรียนคนที่ 4 สามารถอ่านออกเสียงต้นพยางค์และเสียงท้ายพยางค์ได้ถูกต้องทุกคำในสัปดาห์สุดท้ายของการเรียน

1.2 ผลการสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียงสระ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สอนวิธีการอ่านออกเสียงสระ โดยการจัดแบ่งรูปสระเป็นกลุ่มต่างๆตามเสียงที่ออกแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการอ่านเสียงสระของนักเรียน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5 และสรุปผลความสามารถในการออกเสียงสระในคำ โดยบันทึกความถูกต้องในการออกเสียงสระแต่ละเสียงที่มีรูปสระที่แตกต่างกัน รวมถึงการบันทึกเสียงสระส่วนใหญ่ที่นักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องตามรูปสระ โดยใช้เครื่องหมายทางสัทศาสตร์ (คูภาคผนวก ง) แทนเสียงที่นักเรียนออก ซึ่งผลปรากฏตามตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนามากในการอ่านออกเสียงสระ

นักเรียนคนที่	ความถูกต้องในการออกเสียงสระ																
	เสียงสระ																
	Long a /eɪ/			Long e /i:/		Long I /aɪ/				Long o /əʊ/			Long u /ju:/			Little oo /ʊ/	
	รูปสระ			รูปสระ		รูปสระ				รูปสระ			รูปสระ			รูปสระ	
	ai	a-e	ay	ee	ea	ie	i-e	igh	y	oa	o-e	ow	ue	u-e	ew	oo	u
1	/ɪ/	✓	✓	✓	✓	✓	/ɪ/	✓	✓	✓	/ɔɪ/	✓	✓	✓	/u:/	✓	✓
2	/ɛ/	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	/u:/	/aʊ/	✓	/u:/	/u:/	✓	✓
3	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	/ɔ:/	/ɔ:/	✓	/u:/	✓	✓	✓
4	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(	(

นักเรียนคนที่	สระ															
	เสียงสระ															
	Long oo /u:/				/ɜ:/			/ɔ:/			/ɔɪ/		/aʊ/			
	รูปสระ				รูปสระ			รูปสระ			รูปสระ		รูปสระ			
	oo	ue	ew	u-e	er	ir	ur	or	au	aw	al	oi	oy	ou	ow	
1	✓	(	(	/iʊ	(	(	(	/u	/ /	/	(	(	(	(	(	
2	(	(	(	/iʊ	(	(	✓	✓	/u:/	/eɪ/	✓	✓	✓	✓	✓	
3	✓	/iʊ:/	/ɪ/	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	(	(	(	/u	(	
4	(	(	(	(	(	/ɪ/	/u	(	(	(	(	/	(	/ə	✓	

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า ในการออกเสียงสระที่มีทั้งหมด 11 เสียง 32 รูป ของนักเรียน ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5 นักเรียนคนที่ 1,2,3 และ 4 สามารถออกเสียงสระได้ถูกต้องทั้งหมด 5,6,7 และ 8

เสียงตามลำดับ โดยเสียงที่นักเรียนทุกคนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องทุกครั้ง คือ เสียง Long e /i:/ และ Little oo /u/ และเสียงที่นักเรียนส่วนใหญ่ คือนักเรียนคนที่ 1, 2 และ 3 ยังคงออกเสียงไม่ถูกต้อง คือ เสียง Long o /ou/ และเสียงที่มีลักษณะเสียงใกล้เคียงกัน คือ เสียง Long u /ju:/ และ เสียง Long oo /u:/ ที่นักเรียนมักจะออกเสียงสระ 2 เสียงนี้สลับกัน

2. ผลสังเกตพฤติกรรมการผสมเสียงและการออกเสียงในคำ ผู้วิจัยได้บันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในการผสมและการออกเสียงในคำ โดยบันทึกวิธี พัฒนาการ และปัญหาที่พบในการอ่านคำของนักเรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 6-9 และสามารถสรุปผลปรากฏตามตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 ข้อมูลพฤติกรรมและ พัฒนาการความสามารถในการผสมเสียงและการออกเสียงในคำ

การผสมเสียง	ความสามารถในการผสมเสียงและการออกเสียงในคำ			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4
1.การผสมเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ				
1.1 วิธีที่นักเรียนใช้ในการผสมเสียง	ในสัปดาห์แรกใช้นิ้วชี้พยัญชนะทีละตัวและออกเสียงจึงผสมเสียง แต่หลังจากฝึกการผสมเสียงในใจแล้ว ใช้นิ้วชี้และออกเสียงได้เร็วขึ้น	ในช่วงแรก ออกเสียงพยัญชนะทีละตัว พร้อมทำท่าทางประกอบ แล้วจึงผสมเสียง แต่เมื่อมีความชำนาญในการผสมเสียงแล้วจึงไม่ได้ทำท่าทางประกอบและออกเสียงได้เร็วขึ้น	ออกเสียงพยัญชนะทีละตัวแล้วจึงผสมเสียงทุกครั้งตลอดช่วงการฝึก โดยเน้นเสียงตัวแรกดัง และเสียงตัวที่เหลือเบา ลง หลังจากชำนาญแล้วจึงออกผสมเสียงในใจ ทำให้อ่านคำได้เร็วขึ้น	ออกเสียงพยัญชนะทีละตัวแล้วจึงผสมเสียงทุกครั้งตลอดช่วงการฝึก โดยเน้นเสียงตัวแรกดัง และเสียงตัวที่เหลือเบา ลง หลังจากชำนาญแล้วจึงออกผสมเสียงในใจทำให้อ่านคำได้เร็วขึ้น
1.2 ปัญหาในการผสมเสียง	ไม่พบปัญหา	ไม่พบปัญหา	ไม่พบปัญหา	ไม่พบปัญหา
- จำเสียงตัวอักษรไม่ได้				
- อื่นๆ	-	ในช่วงแรก ผสมเสียงช้า เนื่องจากทำท่าทางประกอบเสียง	-	-
2.การผสมเสียงพยัญชนะกับสระ				
2.1 วิธีที่นักเรียนใช้ในการผสมเสียง	ในช่วงแรก ใช้นิ้วชี้แบ่งพยัญชนะและสระทีละตัวเพื่อออกเสียง แล้วจึงผสมเสียงพร้อมทำท่าทางในบางครั้ง แต่หลังจากนั้นใช้การผสมเสียงในใจแล้วจึงออกเสียงทำให้อ่านคำได้เร็วขึ้น	ในช่วงแรก ออกเสียงพยัญชนะและสระทีละตัวแล้วจึงผสมเสียงพร้อมทำท่าทางในบางครั้ง แต่หลังจากนั้นใช้การผสมเสียงในใจแล้วจึงออกเสียงทำให้อ่านคำได้เร็วขึ้น	ในช่วงแรก แบ่งเสียงพยัญชนะและสระทีละตัวแล้วผสมเสียงโดยการออกเสียงดัง แต่หลังจากนั้นใช้การผสมเสียงในใจแล้วจึงออกเสียงทำให้อ่านคำได้เร็วขึ้น	ผสมเสียงพยัญชนะและสระในใจแล้วจึงออกเสียงคำ ทำให้อ่านคำได้เร็ว

ตาราง 6 (ต่อ)

การผสมเสียง	ความสามารถในการผสมเสียงและการออกเสียงในคำ			
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4
2.2 ปัญหาในการผสมเสียง - จำเสียงตัวอักษรไม่ได้	เสียงสระที่เรียนในช่วง หลังที่มีรูปสระหลายรูป เช่น เสียง /o:/ ทำให้จำ รูปและเสียงไม่ได้ทุกตัว	เสียงสระที่มีเสียง ใกล้เคียงกัน คือ Long u /ju:/ และ Long oo /u:/ ทำให้ออกเสียง สลับกันบ่อยครั้ง	เสียงสระที่มีเสียง ใกล้เคียงกัน คือ Long u /ju:/ และ Long oo /u:/ ทำให้ออกเสียง สลับกันบ่อยครั้ง	จำเสียงสระบางเสียงที่ เรียนในช่วงหลังไม่ค่อย ได้ เช่น เสียง /3:/
- อื่นๆ	มีการทำท่าทางประกอบ เสียงสระในบางครั้ง เช่น เสียง /au/ รวมถึงการ เทียบเสียงและรูปสระ ของชื่อเล่นของตนเอง เพื่อช่วยทำให้จำและ ผสมเสียงถูกต้องมากขึ้น เช่น Tue – cue – fuel	มีการทำท่าทางประกอบ เสียง เช่น เสียง /oi/ รวมถึงการเทียบเสียง และรูปสระของชื่อเล่น ของตนเองในบางครั้ง เพื่อช่วยจำและผสม เสียงถูกต้องมากขึ้น เช่น Boat – coat – goat	อ่านเสียงค่อย และอ่าน ผิดค่อนข้างมากใน ช่วงแรก เพราะไม่ค่อย ผสมเสียงสระและ พยัญชนะในคำ โดยอ่าน ทั้งคำตามความเคยชิน แต่เมื่อได้ฝึกฝนการอ่าน แบบผสมเสียงมากขึ้นจึง อ่านได้ถูกต้องและมั่นใจ มากขึ้น	อ่านคำได้เร็วและชัดเจน แต่จะอ่านผิดเพราะไม่ ค่อยผสมเสียง โดยการ อ่านทั้งคำตามความเคย ชิน แต่เมื่อได้ฝึกฝนการ อ่านแบบผสมเสียงมาก ขึ้น จึงอ่านได้ถูกต้อง มากขึ้น

ผลจากการวิเคราะห์พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถจำเสียงพยัญชนะได้ถูกต้องทุกตัว และในส่วน
การผสมเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะนักเรียนคนที่ 3 และ 4 ไม่มีปัญหาในการผสมเสียง เนื่องจากใช้วิธีการ
เน้นเสียงตัวแรกให้ดังและเสียงตัวที่เหลือให้เบาลง และเมื่อนักเรียนฝึกฝนทักษะนี้จนชำนาญแล้วจึงผสมเสียง
ในใจทำให้สามารถอ่านคำได้เร็วขึ้น ซึ่งนักเรียนคนที่ 4 ได้ใช้ทักษะนี้ในการผสมเสียงพยัญชนะและสระด้วย
ทำให้นักเรียนสามารถผสมและอ่านคำที่มีเสียงพยัญชนะและสระได้รวดเร็วเช่นกัน

อย่างไรก็ตามในการผสมเสียงพยัญชนะและสระของนักเรียนคนที่ 1, 2 และ 3 พบว่า ในช่วง
แรก นักเรียนยังมีปัญหาในการผสมและออกเสียงคำได้ช้า เนื่องจากนักเรียนใช้นิ้วชี้พยัญชนะและสระที่
ละตัวเพื่อออกเสียงแล้วจึงผสม (นักเรียนคนที่ 1) และการทำท่าทางประกอบการออกเสียงพยัญชนะและ
สระทุกตัวในคำ (นักเรียนคนที่ 2) รวมถึงการแบ่งเสียงพยัญชนะและสระทีละตัวแล้วผสมเสียงโดยการ
ออกเสียงดัง (นักเรียนคนที่ 3) แต่หลังจากที่นักเรียนฝึกฝนการผสมเสียงในใจอย่างต่อเนื่องแล้ว ทำใ้
นักเรียนทั้ง 3 คนสามารถออกเสียงและอ่านคำได้รวดเร็วขึ้น อย่างไรก็ตามนอกเหนือจากการออกเสียงช้าแล้ว
ยังพบว่าในช่วงแรกนักเรียนยังมีปัญหาในการจำเสียงสระที่เรียนในช่วงท้ายไม่ค่อยได้ (นักเรียนคนที่ 1 และ 4)
นอกจากนี้ นักเรียนยังไม่สามารถออกเสียงคำได้ถูกต้องเนื่องจากปัญหาในการจดจำเสียงสระที่มีเสียง
ใกล้เคียงกันทำให้ออกเสียงสลับกัน (นักเรียนคนที่ 2 และ 3) ซึ่งหลังจากให้นักเรียนฝึกฝนการออกเสียง

และให้นักเรียนนำท่าทางมาประกอบการช่วยจำเสียง รวมถึงการใช้เสียงและรูปสระในชื่อเล่นของตน ช่วยเทียบเคียงเสียงในการจดจำ ทำให้นักเรียนสามารถจำเสียงสระได้มากขึ้น และในส่วนของ การออกเสียงไม่ถูกต้องพบว่า ในช่วงแรกนักเรียนอ่านออกเสียงคำไม่ถูกต้องในบางครั้งเนื่องจากการไม่ผสมคำ แต่ใช้การอ่านคำทั้งคำตามความเคยชิน (นักเรียนคนที่ 3 และ 4) แต่เมื่อได้รับการฝึกฝนการผสมเสียงแล้ว นักเรียนสามารถอ่านได้ถูกต้องมากขึ้น

3. ผลสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร

ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนอ่านคำทั้ง 60 คำและคัดเลือกคำจำนวน 41 คำ จากทั้งหมด 60 คำ (ดูภาคผนวก ข) มาสอนการออกเสียง ซึ่งคำที่เหลืออีก 19 คำ เป็นคำที่นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องแล้ว เช่น คำว่า I, he และ no เป็นต้น จึงไม่ได้คัดเลือกมาสอนการออกเสียง ผู้วิจัยได้สอนและฝึกฝนการอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรคำโดยผ่านกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ เช่น การเล่นเกม และบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนในการอ่านคำ โดยจะสรุปบันทึกผลการออกเสียงของนักเรียนในรูปของความถูกต้องในการออกเสียงและนำเสนอเป็นคำร้อยละ และบันทึกเสียงที่นักเรียนอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง โดยจะบันทึกเป็นรูปคำหรือเสียงตามหลักสัทศาสตร์ตั้งแต่สัทพยางค์ที่ 10-12 โดยสามารถสรุปผลตามปรากฏในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร

คำ	ความถูกต้องในการออกเสียงคำ											
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4		
ลำดับ	10	11	12	10	11	12	10	11	12	10	11	12
1. was	where	were	waste	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. are	✓	✓	✓	/ei/	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. your	✓	✓	✓	you	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. come	✓	✓	✓	✓	✓	✓	com	✓	✓	✓	✓	✓
5. some	✓	✓	✓	✓	✓	✓	so	✓	✓	✓	✓	✓
6. said	say	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7. here	hard	he	her	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8. there	they	they	the	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
9. they	the	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
10. by	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	be	✓	✓
11. have	✓	✓	✓	✓	✓	✓	hair	✓	✓	✓	✓	✓
12. live	✓	✓	✓	life	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
13. give	get	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
14. only	oily	oily	/ɔ:la/	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
15. little	✓	✓	✓	letter	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
16. down	✓	✓	✓	do	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
17. what	✓	✓	✓	✓	✓	✓	wat	✓	✓	✓	✓	✓
18. when	✓	✓	✓	where	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
19. why	✓	✓	✓	✓	✓	✓	we	✓	✓	✓	✓	✓
20. where	were	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
21. who	✓	✓	✓	/ʊ/	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
22. which	✓	✓	✓	✓	✓	✓	wit	✓	✓	✓	✓	✓
23. any	ant	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	annie	✓	✓	✓
24. many	✓	✓	✓	✓	✓	✓	may	✓	✓	✓	✓	✓
25. more	mo	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
26. before	✓	✓	✓	✓	✓	✓	/bi:/	✓	✓	✓	✓	✓
27. other	older	✓	✓	old	older	older	owl	out	outer	✓	✓	✓

ตาราง 7 (ต่อ)

คำ	ความถูกต้องในการออกเสียงคำ											
	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4		
สัปดาห์	10	11	12	10	11	12	10	11	12	10	11	12
28. were	we	where	way	✓	✓	✓	✓	✓	✓	war	where	where
29. because	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
30. saw	say	say	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
31. put	✓	✓	✓	pet	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
32. could	cold	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	cow	co	✓
33. should	shin	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	shot	shout	shout
34. would	woo	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	woo	world	world
35. right	✓	✓	✓	read	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
36. two	✓	✓	✓	✓	✓	✓	wo	✓	✓	✓	✓	✓
37. four	✓	✓	✓	for	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
38. goes	get	✓	✓	go	goose	goose	goat	go	✓	go	go	ghost
39. does	desk	✓	✓	dose	does	✓	dose	dose	✓	✓	✓	✓
40. made	mad	✓	✓	✓	✓	✓	may	✓	✓	✓	✓	✓
41. their	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	they	they	they	the
รวม	22/41	35/41	36/41	28/41	38/41	39/41	28/41	38/41	38/41	34/41	35/41	36/41
คิดเป็นร้อยละ	54	85	89	68	92	95	68	92	93	82	85	88

ผลจากการวิเคราะห์พบว่านักเรียนทุกคนมีพัฒนาการที่ดีขึ้นในการอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรตามลำดับ โดยนักเรียนคนที่ 1, 2, 3 และ 4 พัฒนาการอ่านคำได้ถูกต้องจากระยะแรก (สัปดาห์ที่ 10) ร้อยละ 54, 68, 68 และ 82 เป็นร้อยละ 89, 95, 93 และ 88 หลังการฝึก (สัปดาห์ที่ 12) ตามลำดับ อย่างไรก็ตามคำที่นักเรียนส่วนใหญ่ออกเสียงไม่ถูกต้องจะเป็นคำที่มีการสะกดคล้ายกันกับคำที่นักเรียนออกเสียงผิด ได้แก่ คำว่า were ออกเสียงเป็นคำว่า where และคำว่า other ออกเสียงเป็นคำว่า older และ outer เป็นต้น ซึ่งการสะกดที่คล้ายกันนี้ทำให้นักเรียนจำสับสนและยังคงออกเสียงไม่ถูกต้อง

4. ผลสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ

หลังจากที่ผู้วิจัยได้สอนกลวิธีในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องให้กับนักเรียนแล้ว ผู้วิจัยได้สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในแต่ละสัปดาห์ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 13-15 โดย

การบันทึกแบ่งออกเป็น 6 หัวข้อ คือ 1.) พฤติกรรมการอ่าน 2.) ความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน 3.) กลยุทธ์ในการอ่าน ซึ่งทั้ง 3 หัวข้อนี้จะเป็นการบันทึกพฤติกรรมที่พบและไม่พบในอ่านของนักเรียน และในส่วนหัวข้อที่ 4-6 จะเป็นการบันทึกพฤติกรรมการอ่านแบบปลายเปิดเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนทำได้ดี สิ่งที่ต้องปรับปรุง และความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งเป็นการบันทึกแบบความเรียงและสามารถสรุปผลปรากฏตามตาราง 8-9 ดังนี้

ตาราง 8 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในหัวข้อที่ 1-3

พฤติกรรมและความสามารถในการอ่าน	นักเรียนคนที่ 1			นักเรียนคนที่ 2			นักเรียนคนที่ 3			นักเรียนคนที่ 4		
สัปดาห์	13	14	15	13	14	15	13	14	15	13	14	15
1. พฤติกรรมการอ่าน												
- ขอความช่วยเหลือ (Appeals)	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-
- ใช้นิ้วชี้คำในการอ่าน (Finger points)	✓	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- แก้ไขการอ่านคำด้วยตัวเอง (Self-correction)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- อ่านซ้ำ (Re-read)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. ความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน												
-เค้าโครงเรื่อง (Plot)	-	-	-	-	-	✓	-	✓	✓	-	✓	✓
- สถานที่/เวลา (Setting)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การแก้ไขปัญหา (Solution)	-	-	✓	-	-	✓	-	✓	✓	-	✓	✓
- ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง (Moral)	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓
- ตัวละคร (Characters)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ปัญหาในเรื่อง (Problems)	-	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- ตอนจบ (Endings)	-	-	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. กลยุทธ์ในการอ่าน												
3.1 การเดาความหมายของคำศัพท์												
- การอ่านซ้ำ (Re-read)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การอ่านข้าม (Skip)	-	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การอ่านออกเสียง (Sound out)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การเดาความหมายจากบริบท (Guess)	✓	✓	✓	-	✓	✓	-	✓	✓	✓	✓	✓
- ขอความช่วยเหลือ (Ask for help)	-	-	-	✓	-	-	✓	-	-	-	-	-
3.2 วิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน												
- การคาดการณ์ (Prediction)	-	-	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	✓	✓
- ความรู้ประสบการณ์เดิม (Background knowledge)	-	-	✓	-	✓	✓	-	-	✓	-	✓	✓
- ภาพประกอบ (Pictures used)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
- การเชื่อมโยงข้อมูล (Connecting)	-	-	-	-	-	-	-	-	✓	-	-	✓
- การอ้างอิง (Inferences)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	✓
- การสรุปความ (Inferences)	-	-	✓	-	-	✓	-	✓	✓	-	✓	✓
- ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตัวเอง (Self-correction)	-	-	✓	-	-	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตาราง 9 ข้อมูลพฤติกรรมและพัฒนาการ ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจในหัวข้อที่ 4-6

พฤติกรรมและความสามารถในการอ่าน	
4. สิ่งที่ได้ทำ	นักเรียนคนที่ 1 มีความตั้งใจในการอ่าน นักเรียนคนที่ 2 รู้จักการสังเกตคำสำคัญจากคำถามเพื่อหาคำตอบในเรื่อง เช่น ในคำถามมีคำว่า favorite lunch จึงกลับไปอ่านเรื่องอีกครั้งเพื่อค้นหาคำนี้และตอบคำถาม นักเรียนคนที่ 3 มีความรอบคอบในการอ่าน และรู้จักการสังเกตคำสำคัญจากคำถามเพื่อหาคำตอบในเรื่อง นักเรียนคนที่ 4 1. สามารถสรุปเนื้อเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วและถูกต้องโดยการแปลความหมายโดยรวมของเรื่อง 2. ใช้การออกเสียงคำช่วยในการเดาศัพท์โดยเทียบเคียงเสียงกับคำที่รู้จัก เช่น นักเรียนรู้จัก คำว่า snorkeling และเมื่อผสมเสียงอ่านคำนี้ได้ทำให้รู้ความหมายของคำ
5. สิ่งที่ต้องปรับปรุง	นักเรียนคนที่ 1 - 1. บางครั้งใช้การสร้างเรื่องราวเพิ่มเติมจากความคิดของตนเองทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องไม่ถูกต้อง เช่น นักเรียนชอบเล่นฟุตบอลจึงคิดว่าตัวละครในเรื่องชอบเล่นฟุตบอลเช่นกัน 2. ใช้เวลาในการอ่านค่อนข้างนาน เนื่องจากใช้นิ้วชี้ในการอ่านคำในช่วงแรก แต่เมื่อฝึกฝนการอ่านแบบกวาดสายตา ทำให้ไม่ได้ใช้นิ้วในการอ่านคำอีก นักเรียนคนที่ 2 มีความสับสนในคำสำคัญของคำถาม เช่น where และ when ทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำถามไม่ถูกต้อง แต่หลังจากให้หาแบบฝึก Question Words เพื่อทบทวนความหมาย ทำให้สามารถแปลความหมายได้ถูกต้อง นักเรียนคนที่ 3 บางครั้งใช้การสร้างเรื่องราวเพิ่มเติมจากความคิดของตนเองทำให้เข้าใจเนื้อเรื่องไม่ถูกต้อง แต่เมื่อฝึกให้สรุปเค้าโครงเรื่องให้มากขึ้น จึงสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง นักเรียนคนที่ 4 ไม่รอบคอบในการอ่าน ทำให้บางครั้งตีความเนื้อเรื่องไม่ถูกต้อง เช่น การอ่านเรื่อง The Hottest Day Ever ในเนื้อเรื่อง ตูเย็นในบ้านไม่ทำงานเนื่องจากชำรุด แต่เครื่องใช้ไฟฟ้าอื่นๆไม่ทำงานเนื่องจากไฟฟ้าดับ แต่นักเรียนกลับตอบคำถามว่าเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกอย่างในบ้านชำรุดจึงไม่ทำงานเนื่องจากไม่อ่านให้รอบคอบก่อนตอบคำถาม
6. ความคิดเห็นเพิ่มเติม	นักเรียนคนที่ 2 บางครั้งไม่ค่อยมีสมาธิในการอ่าน เช่น ชอบขีดเขียนลวดลายต่างๆในแบบฝึก นักเรียนคนที่ 4 มีความรู้เรื่องคำศัพท์ดีทำให้สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างละเอียดและถูกต้อง

ผลจากการวิเคราะห์ตามตารางข้างต้นสามารถสรุปความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนออกเป็น 3 ลักษณะดังนี้

1. พฤติกรรมการอ่าน

นักเรียนทุกคนมีการแก้ไขการอ่านคำด้วยตัวเอง รวมถึงมีการอ่านคำหรือประโยคซ้ำเพื่อหาคำตอบ โดยในช่วงแรกนักเรียนคนที่ 1, 2 และ 3 มีการขอความช่วยเหลือเมื่อมีปัญหาในการอ่าน และมีเพียงนักเรียนคนที่ 1 ที่ใช้นิ้วชี้คำในการอ่านทำให้ใช้เวลาในการอ่านค่อนข้างนาน แต่หลังจากได้ฝึกฝนทักษะการอ่านอย่างสม่ำเสมอทำให้นักเรียนคนที่ 1, 2 และ 3 สามารถอ่านได้ด้วยตัวเอง และนักเรียนคนที่ 1 สามารถอ่านได้รวดเร็วขึ้นโดยไม่ต้องใช้นิ้วชี้คำเนื่องจากใช้ทักษะการอ่านแบบกวาดสายตาแทน

นอกจากนี้นักเรียนคนที่ 1 ยังมีความตั้งใจในการอ่านที่ดี ในขณะที่บางครั้งนักเรียนคนที่ 2 ไม่ค่อยมีสมาธิในการอ่าน เนื่องจากชอบขบคิดเขียนลวดลายต่างๆในแบบฝึก ในส่วน of นักเรียนคนที่ 3 มีความรอบคอบในการอ่านเนื้อเรื่องและคำถาม ในขณะที่นักเรียนคนที่ 4 ยังขาดความรอบคอบในการอ่าน ทำให้บางครั้งนักเรียนตีความเนื้อเรื่องไม่ถูกต้อง

2. ความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน

นักเรียนทุกคนสามารถบอกถึงสถานที่ เวลา ปัญหาและการแก้ไขปัญหา ตัวละครและตอนจบในเรื่องได้เมื่อจบการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 12 และนักเรียนคนที่ 2, 3 และ 4 สามารถสรุปเค้าโครงเรื่องได้ด้วยเช่นกัน และมีเพียงนักเรียนคนที่ 3 และ 4 ที่สามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากเรื่องที่อ่านได้ โดยเฉพาะนักเรียนคนที่ 4 ที่สามารถสรุปได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

3. กลยุทธ์ในการอ่าน

3.1 การเดาความหมายของคำศัพท์

นักเรียนทุกคนจะอ่านซ้ำคำที่ไม่แน่ใจความหมาย โดยการพยายามอ่านออกเสียงคำเพื่อเปรียบเทียบเสียงที่ใกล้เคียงกับคำที่นักเรียนรู้จัก โดยในระยะแรกนักเรียนคนที่ 2 และ 3 จะขอความช่วยเหลือด้วยการถามความหมายของคำศัพท์ในเนื้อเรื่อง แต่เมื่อนักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านมากขึ้น นักเรียนจึงสามารถอ่านเนื้อเรื่องได้ด้วยตนเอง นอกจากนี้นักเรียนทุกคนสามารถใช้ทักษะการเดาศัพท์จากบริบทใกล้เคียงได้เมื่อจบการเรียนรู้ในสัปดาห์ที่ 14 ในขณะที่มีเพียงนักเรียนคนที่ 1 ที่ไม่ได้ใช้ทักษะการอ่านข้ามคำเพื่อเดาความหมายของศัพท์ และมีเพียงนักเรียนคนที่ 4 ซึ่งมีความรู้คำศัพท์ดีจึงสามารถเทียบเคียงเสียงของคำบางคำที่ใช้ทับศัพท์ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ กับความรู้ศัพท์ของตนเองและทำให้รู้ความหมายของคำเหล่านั้นได้ถูกต้อง

3.2 วิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนทุกคนใช้รูปภาพประกอบเพื่อช่วยในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านเรื่องทุกครั้ง โดยในระยะแรกนักเรียนทุกคนยังไม่ได้ใช้ทักษะการคาดการณ์เนื้อเรื่อง การใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิม การเชื่อมโยงข้อมูลในการอ่าน การอ้างอิงและการสรุปความมาใช้ในการอ่าน และในบางครั้งนักเรียนมีการใช้การสร้างเรื่องราวเพิ่มเติมจากความคิดของตนเอง (นักเรียนคนที่ 1 และ 3) ซึ่งหลังจากการฝึกฝนให้นักเรียนสรุปเค้าโครงเรื่องให้มากขึ้น นักเรียนจึงสามารถตอบคำถามถูกต้องตามเนื้อเรื่องได้ นอกจากนี้นักเรียนยังมีความสับสนในคำสำคัญของคำถาม (นักเรียนคนที่ 2) แต่หลังจากให้ทำแบบฝึก Question Words เพื่อทบทวนความหมายแล้ว นักเรียนสามารถแปลความหมายของคำถามได้ถูกต้อง อย่างไรก็ตามหลังจากที่นักเรียนได้ฝึกฝนการใช้ทักษะการอ่านต่างๆมากขึ้นแล้ว พบว่านักเรียนทุกคนสามารถใช้ทักษะการคาดการณ์ การสรุปความและการทำความเข้าใจเรื่องด้วยตนเองได้ รวมถึงนักเรียนรู้จักการสังเกตคำสำคัญจากคำถามเพื่อช่วยหาคำตอบจากเนื้อเรื่องได้ (นักเรียนคนที่ 2 และ 3) นอกจากนี้

นักเรียนยังสามารถใช้ทักษะการเชื่อมโยงข้อมูลในการอ่านได้ (นักเรียนคนที่ 3 และ 4) รวมถึงการใช้
ทักษะการอ้างอิงเนื้อเรื่องและสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้รวดเร็วและถูกต้องโดยการแปล
ความหมายโดยรวมของเรื่อง (นักเรียนคนที่4)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ตามหลักสูตรในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ ผู้วิจัยขอสรุป อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอนจอลลี โฟนิคส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์การอ่านของโครงการภาษาอังกฤษของโรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโปรแกรมภาษาอังกฤษ โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถมที่มีผลการสอบอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจต่ำกว่าร้อยละ 60 ซึ่งไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ จำนวน 4 ห้องรวม 10 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่เรียนโปรแกรมภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรของโปรแกรมภาษาอังกฤษ (ดูภาคผนวก ก) โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลาก คัดเลือกมาจำนวน 4 คน

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษานี้ใช้ระยะเวลา 15 สัปดาห์ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โดยทำการทดลองนอกเวลาเรียน โดยแบ่งการสอนออกเป็นวันละ 30 นาที สัปดาห์ละ 5 วัน รวมทั้งหมด 37.5 ชั่วโมง

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังต่อไปนี้

1. แผนการสอนตามหลักการของจอยล์ โฟนิคส์ (ภาคผนวก ข) โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ระยะ ได้แก่ การสอนการออกเสียง การผสมเสียง การออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร และการอ่านเพื่อความเข้าใจ ตามลำดับ

2. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ได้ผ่านการหาค่าอำนาจจำแนกค่าความเชื่อมั่น เพื่อนำมาใช้สอบวัดระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนและหลังการทดลอง

3. เกณฑ์ประเมินความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ เกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านความถูกต้องและชัดเจนในการอ่านออกเสียงดัง และเกณฑ์การประเมินความสามารถในด้านความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน โดยนักเรียนจะต้องสามารถสอบได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 ในแต่ละด้าน

4. แบบสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียน เป็นแบบสัมภาษณ์เพื่อข้อมูลพื้นฐาน ปัจจัยและทัศนคติของนักเรียนที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน แบบสัมภาษณ์นี้ แบ่งข้อคำถามออกเป็น 2 ส่วน คือ 1. แบบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว โดยมีรูปแบบคำถามเป็นแบบปลายเปิด รวมทั้งหมด 12 ข้อ และ 2. แบบคำถามเกี่ยวกับเจตคติในการอ่าน โดยมีรูปแบบคำถามเป็นแบบเลือกตอบ 6 ข้อ และแบบปลายเปิด 3 ข้อ รวมทั้งหมด 9 ข้อ

5. แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล เป็นการบันทึกเพื่อหาข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนในด้านการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจ และเพื่อบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจะมีการบันทึกทุกคาบการสอน

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 คัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลการอ่านไม่ถึงเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษ โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากนักเรียนมา 2 ห้องจากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 4 ห้อง ได้นักเรียนที่มีผลการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 4 คน

5.2 นำคะแนนจากการทดสอบที่ได้จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยการจับฉลากเลือกห้องเรียนมา 1 ห้องจากทั้งหมด 4 ห้อง และนำเอาผลคะแนนการทดสอบนี้มาหาค่าอำนาจจำแนกและหาค่าความเชื่อมั่น และปรับปรุงข้อที่ยังไม่ได้คุณภาพ แล้วจึงนำมาให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง

5.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ได้พัฒนาและปรับปรุงแล้วมาทดสอบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลอง โดยนำผลสอบที่ได้มาวิเคราะห์โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษที่ตั้งไว้

5.4 ดำเนินการทดลองระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1) ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อข้อมูลพื้นฐาน ทศนคติและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน

5.5 ดำเนินการทดลองระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2-15) ผู้วิจัยทำการสอนตามแผนการสอนที่ได้วางไว้เพื่อพัฒนาการอ่านของนักเรียน สังเกตและบันทึกพฤติกรรมการอ่าน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคลเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาที่พบในการอ่าน โดยนำข้อมูลที่ได้มาปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนในบางส่วนเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาการอ่านของนักเรียน

5.6 ทำการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่นักเรียนได้ทดสอบก่อนเข้าการทดลอง

5.7 รวบรวมข้อมูลจากผลการทดสอบ แบบสัมภาษณ์เจตคติของผู้เรียน แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล และวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้

5.8 รายงาน สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ดังนี้

1. การสอบก่อนและหลังการทดลอง

วิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลแบบคำร้อยละ จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านตามวัตถุประสงค์ของโปรแกรมภาษาอังกฤษ และนำผลที่ได้จากการทดสอบก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบเพื่อดูพัฒนาการด้านการอ่านของนักเรียน

2. การทดลองในระยะที่ 1 (สัปดาห์ที่ 1)

วิเคราะห์ข้อมูลแสดงผลเป็นความเรียง จากข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์ เพื่อแสดงข้อมูลพื้นฐาน ทศนคติและปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียน

3. การทดลองในระยะที่ 2 (สัปดาห์ที่ 2-15)

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคลโดยแบ่งออกเป็น 5 ชุดดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลการอ่านออกเสียงพยัญชนะ โดยแสดงผลการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องเป็นคำร้อยละตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5 และวิเคราะห์ข้อมูลความถูกต้องในการอ่านออกเสียงพยัญชนะควบต้นและท้ายพยางค์ และเสียงพยัญชนะแบบทวิอักษร และสรุปผลจากการวิเคราะห์เป็นความเรียง

3.2 วิเคราะห์ข้อมูลการอ่านออกเสียงสระ โดยแสดงผลการอ่านออกเสียงตามความถี่ของเสียงสระที่นักเรียนออกเสียงในการอ่านคำตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2-5 และนำเสนอการวิเคราะห์ความถี่ในรูปแบบความเรียง

3.3 วิเคราะห์ข้อมูลการผสมและการออกเสียงในคำ โดยแสดงผลของพฤติกรรมกรรมการผสมและออกเสียงคำในการอ่านของนักเรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 6-9 และสรุปเพื่อนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านคำที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร โดยแสดงผลความถูกต้องของการออกเสียงคำเหล่านี้ของนักเรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 10-12 และนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง

3.5 วิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยแสดงผลของพฤติกรรมกรรมการอ่านที่พบและไม่พบในการอ่านของนักเรียนตั้งแต่สัปดาห์ที่ 13-15 ในด้านความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน และการกลยุทธ์ในการอ่านที่นักเรียนใช้ สิ่งที่นักเรียนทำได้ดี สิ่งที่ต้องปรับปรุง และความคิดเห็นเพิ่มเติม และสรุปเพื่อนำเสนอการวิเคราะห์ในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัย สามารถพัฒนาการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจไม่ผ่านเกณฑ์ตามหลักสูตรที่ร้อยละ 60 ให้ผ่านเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรได้ โดยผลการทดสอบการอ่านออกเสียงของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 29-57 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 64-79 และผลการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนทั้งหมดก่อนการทดลองอยู่ระหว่างร้อยละ 16-50 และหลังการทดลองเพิ่มเป็นร้อยละ 83-100

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการใช้ชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัย เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีความสามารถในการอ่านไม่ถึงเกณฑ์ตามหลักสูตรในหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษจำนวน 4 คน ภายใน 15 สัปดาห์ ซึ่งผลปรากฏว่า นักเรียนทุกคนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจนสามารถสอบผ่านระดับเกณฑ์การอ่านตามหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษได้ภายในเวลาที่กำหนด

จากการศึกษาและวิจัยชุดการสอนจอยลี โฟนิคส์ ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้นี้ ผู้วิจัยสามารถอภิปรายปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาการอ่านของนักเรียนเป็น 2 ด้านดังนี้

1. ด้านเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของชุดการสอนจอยลี โฟนิคส์ที่ในการสอนอ่าน
2. ด้านกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ

1. ด้านเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ของชุดการสอนจอยลี โฟนิคส์ในการสอนอ่าน

ในการสร้างแผนการสอนอ่าน ผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาและจัดรูปแบบการสอนอ่านตามชุดการสอนจอยลี โฟนิคส์ที่ได้มีการปรับกระบวนการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถของนักเรียน โดยผู้วิจัยได้แบ่งการสอนเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อตามลำดับ คือ 1.) การออกเสียงพยัญชนะควบ เสียงพยัญชนะแบบทวิอักษร และสระผสม 2.) การผสมและอ่านเสียงของสระและพยัญชนะในคำ 3.) การออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร ซึ่งการแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 ช่วงการสอนนี้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสในการฝึกฝนทักษะพื้นฐานจนชำนาญแล้วจึงเรียนรู้ต่อยอดไปยังทักษะต่อไปได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคัสสิมานโน (Cusimano, 2008: loc. cit.) และเวคคา; และคนอื่นๆ (Vacca J.L; et al. 2003: loc. cit.) ที่กล่าวว่า การสอนการอ่านออกเสียงตามหลักสัทศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพนั้น ต้องสอนอย่างมีระบบขั้นตอน จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังจากเข้ารับการทดลอง พบว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงจนสามารถผ่านเกณฑ์การอ่านได้มี 4 ประการดังนี้ คือ 1) กลวิธีในการจดจำเสียง 2) กลวิธีในการออกเสียงพยัญชนะต้นและท้ายพยางค์ 3) กลวิธีในการผสมเสียง และ 4) การสอนออกเสียงคำที่พบและใช้บ่อยในการอ่าน ซึ่งเป็นคำที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูป

1.1 กลวิธีในการจดจำเสียง

ในการสอนการออกเสียงตามรูปแบบชุดการสอนจอยลี โฟนิคส์ นักเรียนจะได้เรียนเสียงพื้นฐานทั้งหมด 42 เสียงและเสียงสระผสมอีก 11 เสียง ซึ่งมีการคิดค้นกลวิธีและรูปแบบเพื่อช่วยนักเรียนในการจดจำเสียง โดยการออกแบบท่าทางประกอบเสียงตัวอักษรแต่ละตัว ซึ่งแต่ละท่าทางจะมีความสัมพันธ์กับเสียงที่ออก เช่น เสียง // จะทำท่ายกนิ้วโป้งขึ้นมาแทนอมยิ้ม และทำท่าเลี้ยวอมยิ้มพร้อมออกเสียง // ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่านักเรียนได้ใช้กลวิธีดังกล่าวในการช่วยจดจำเสียงได้อย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น นักเรียนคนที่ 1 เมื่อเห็นรูปสระ ou หรือ ow ซึ่งออกเสียง /au/ จะทำท่าเหมือนโดนเข็มทิ่ม โดยการเอานิ้วชี้จิ้มนิ้วโป้งแล้วร้อง “อาว” และนักเรียนคนที่ 4 ได้ใช้ท่าทาง

ในการช่วยจำแนกเสียงพยัญชนะแบบทวิอักษรซึ่งมีการออกเสียงที่ใกล้เคียงกัน คือ เสียง /t/ และ /p/ โดยการทำมือเคลื่อนไหวไปมาข้างๆตัวคล้ายกับรถไฟวิ่ง พร้อมทำเสียงคล้ายรถไฟเพื่อออกเสียง /t/ และใช้นิ้วชี้ไปปิดที่ปากและออกเสียง /p/ เพื่อบอกให้ทุกคนเงียบ (ดูภาคผนวก ข) วิธีการใช้ท่าทางประกอบการออกเสียงนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำเสียงได้คงทนและถูกต้อง นอกจากนี้นักเรียนยังมีความสนุกสนานในการทำท่าประกอบการออกเสียง ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ เจนเซน (Jensen, 2009: online) นักการศึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้กล่าวว่า นักเรียนอาจจะสามารถเรียนรู้จากสิ่งเร้าภายนอก (Extrinsic learning) ได้รวดเร็วกว่าการเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางร่างกาย แต่การเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางร่างกายนั้นจะมีความคงทนมากกว่า เนื่องจากการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าวจะสร้างให้เกิดการเชื่อมโยงของระบบประสาทในสมองได้มากกว่า และการเรียนรู้ผ่านการเคลื่อนไหวทางร่างกายนั้นยังเป็นการเรียนรู้ที่มีความหลากหลายและสนุกสนาน นอกจากนี้ชุดการสอนจอยล์ โพนิกส์ ได้มีการจัดเอาอุปสรรคที่มีเสียงเดียวกัน เช่น เสียงสระ Long e /i:/ มีรูปสระ 2 ตัวที่ออกเสียงนี้ คือ ee และ ea มารวมเป็นชุดเดียวกันเพื่อสอนการออกเสียงทำให้นักเรียนจดจำได้ง่ายขึ้น

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้ใช้วิธีการให้นักเรียนฝึกการจำเสียงและรูปสระจากชื่อเล่นของตน โดยการเทียบเคียงเสียงและรูปที่เหมือนกันในคำ เช่น นักเรียนคนที่ 2 มีชื่อเล่นว่า Boat ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนใช้เสียงและรูปสระในชื่อเล่นของตนในการช่วยจำเสียง Long o /ou/ ที่มีรูปสระ oa ในการออกเสียงคำ เช่นคำว่า coat และ goat ทำให้นักเรียนสามารถจำเสียงสระได้ถูกต้องและคงทนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Vacca; et al. 2003: op. cit. 46-47, 178) ที่กล่าวว่า การสอนการออกเสียงโดยวิธี Analogic phonics instruction ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบเสียงกับคำที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว เช่น not, hot และ cot จะสามารถช่วยนักเรียนในการอ่านคำใหม่ที่ไม่รู้จักและช่วยในการสะกดคำ และการนำเอาคำที่มีความเกี่ยวข้องกับนักเรียน คือ ชื่อเล่นของนักเรียน มาช่วยในการจำเสียง ก็สามารถทำให้นักเรียนจำเสียงที่มีลักษณะคล้ายกับชื่อเล่นของตนเองได้อย่างแม่นยำ ซึ่งสอดคล้องกับที่เกรน โควิน (Glenn-Cowan. 1995: 429) กล่าวว่า วิธีหนึ่งที่ช่วยในการจำคำศัพท์ใหม่ในบทเรียนนั้น ผู้เรียนควรใช้การจดจำโดยการเชื่อมโยงเสียงของคำศัพท์ใหม่กับคำสำคัญในชีวิต เช่น ชื่อของตนเอง ซึ่งวิธีการนี้จะช่วยในการจำคำที่เป็นภาษาต่างประเทศ หรือคำศัพท์ที่ยากต่อการจดจำได้ดี

อย่างไรก็ตามจากการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการอ่านเสียงพยัญชนะและสระ พบว่านักเรียนยังคงมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะบางเสียงที่มีเสียงใกล้เคียงกันมากเช่น เสียง /t/ และ /p/ และการจดจำเสียงสระที่มีถึง 11 เสียงและแต่ละเสียงจะมีรูปสระที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะรูปสระบางตัวที่นักเรียนได้พบและใช้น้อย เช่น รูปสระ au และ aw ทำให้นักเรียนคนที่ 1

และ 2 ออกเสียงไม่ถูกต้อง และเสียงที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกัน เช่น เสียง Long u /ju:/ และ เสียง Long oo /u:/ ทำให้นักเรียนคนที่ 1,2 และ 3 เกิดความสับสนและออกเสียงสลับกัน

จากปัญหาในการจดจำเสียงของสระและพยัญชนะที่มีความใกล้เคียงกัน ผู้วิจัยเห็นว่า ควรให้นักเรียนบันทึกคำที่นักเรียนยังออกเสียงไม่ถูกต้อง เพื่อนำไปฝึกฝนและทบทวน เนื่องจากผู้วิจัยพบว่า จากการสรุปข้อมูลบันทึกพฤติกรรมการออกเสียงของนักเรียน นักเรียนทุกคนมีพัฒนาการในการจดจำเสียงได้ถูกต้องมากขึ้น หลังจากการฝึกฝนการออกเสียงและการจำเสียงเป็นระยะเวลา 4 สัปดาห์ แต่เนื่องจากข้อจำกัดด้านระยะเวลาในการฝึกฝนตามแผนการสอนและจำนวนเสียงสระที่มีถึง 11 เสียง 32 รูป และเสียงพยัญชนะที่มีการออกเสียงใกล้เคียงกันเช่นเสียง // และ /r/ นั้นทำให้นักเรียนไม่สามารถจดจำและออกเสียงได้ถูกต้องและชัดเจนทั้งหมด ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นว่า การทบทวนควรจะต้องเลือกเฉพาะรูปสระที่นักเรียนยังสับสนและจำเสียงไม่ได้ เพื่อนำมาทบทวน เช่น เสียง /o:/ ที่มีรูปสระในการออกเสียงทั้งหมด 4 รูปคือ or, au, aw และ al ซึ่งนักเรียนคนที่ 1 ไม่สามารถจดจำรูปสระที่ออกเสียงนี้ได้ 3 รูป คือ or, au และ aw และนักเรียนคนที่ 2 ไม่สามารถจดจำรูปสระที่ออกเสียงนี้ได้ 2 รูป คือ au และ aw ทั้งนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดความสับสนน้อยลง ซึ่งสอดคล้องกับที่เกรน โคเวิน (Ibid. 431) ที่ว่าการจะจดจำข้อมูลหรือความรู้ให้คงทนนั้น สิ่งที่สำคัญคือ การทบทวนข้อมูลหรือรู้นั้นอย่างสม่ำเสมอ และการรู้จักการจัดระบบข้อมูลในสมองให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกและช่วยในการจดจำ ซึ่งการทบทวนข้อมูลเพียงส่วนน้อยแต่สม่ำเสมอ จะดีกว่าการทบทวนข้อมูลทั้งหมดในคราวเดียวกัน โดยที่ไม่ได้มีการหยุดพัก

1.2 กลวิธีการออกเสียงพยัญชนะต้นและท้ายพยางค์

นอกเหนือจากการให้ความสำคัญในการเรียนเสียงตัวอักษรเพื่อการออกเสียงที่ถูกต้องแล้ว ชุดการสอนจอยดี โฟนิคส์ยังเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการออกเสียงพยัญชนะต้นและท้ายพยางค์ เพื่อการออกเสียงที่ชัดเจนอีกด้วย ซึ่งนักเรียนจะได้ฝึกการควบเสียงพยัญชนะท้ายและต้นพยางค์โดยการควบเสียงพยัญชนะ 2 ตัวเข้าด้วยกันจนนักเรียนมีความชำนาญและออกเสียงได้ถูกต้องแล้วจึงรวมเสียงควบกับเสียงพยัญชนะหรือสระตัวอื่นที่เหลือเพื่อผสมออกมาเป็นคำ ซึ่งจากการบินทักข้อมูลพฤติกรรมการอ่าน ผู้วิจัยพบว่า แนวทางดังกล่าวสามารถทำให้นักเรียนอ่านคำได้ชัดเจนขึ้น เช่น นักเรียนคนที่ 2 เคยอ่านออกเสียงคำว่า black เป็นคำว่า back เนื่องจากอ่านตามความเคยชิน แต่เมื่อนักเรียนเรียนการออกเสียงควบแล้ว นักเรียนมีความระมัดระวังในการออกเสียงมากขึ้น นักเรียนจึงสามารถอ่านออกเสียงควบในคำต่างๆได้ชัดเจนมากขึ้น โดยเมื่อถึงสัปดาห์สุดท้ายของการเรียนเสียงควบ นักเรียนทุกคนสามารถอ่านคำได้ถูกต้องอยู่ที่ระหว่างร้อยละ 70-100

1.3 กลวิธีในการผสมเสียง

ในแผนการสอนอ่านของชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ หลังจากนักเรียนเรียนรู้เสียงของตัวอักษรแล้ว จะต้องเรียนรู้การผสมและการอ่านเสียงของสระและพยัญชนะในคำด้วยเช่นกัน เพื่อช่วยในการออกเสียงคำให้ถูกต้องตามหลักสัทศาสตร์ โดยเน้นการออกเสียงพยัญชนะตัวแรกให้ดังและตัวที่เหลือให้เบาลงเพื่อให้ นักเรียนได้ยินเสียงผสมที่เกิดได้ง่ายขึ้น และเมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในการผสมและแยกเสียงดีแล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มฝึกให้นักเรียนผสมเสียงในใจ โดยใช้บัตรตัวอักษรและท่าทางประกอบเพื่อให้นักเรียนผสมเสียงและออกเสียงคำออกมา หลังจากนั้น ผู้วิจัยได้เสริมกิจกรรมเกมเช่น เกมคำศัพท์บิงโก และแบบฝึกการอ่านประโยค เพื่อช่วยฝึกฝนให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกการอ่านคำโดยผ่านกิจกรรมและแบบฝึกซึ่งทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำได้เร็วขึ้น นอกจากนี้การฝึกทักษะการผสมเสียงตามวิธีการของชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์นี้ ทำให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ทักษะนี้ในการผสมและอ่านคำใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนได้ถูกต้อง เช่น คำว่า float และ nylon โดยการควบเสียงพยัญชนะและสระแล้วจึงออกเสียง และในส่วนของความหมายของคำ เมื่อนักเรียนผสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ถูกต้องแล้ว ทำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำศัพท์ที่อ่านเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะคำที่นักเรียนรู้ความหมายและใช้ในการสื่อสารเป็นประจำที่โรงเรียน เช่น คำว่า toilet และ rule เมื่อนักเรียนทุกคนพบคำนี้ในการฝึกอ่านและสามารถผสมเสียงอ่านออกมาเป็นคำได้ถูกต้อง ทำให้นักเรียนรู้ความหมายของคำได้ทันที นอกจากนี้คำศัพท์ที่มีการใช้คำทับศัพท์ระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เช่น คำว่า team, cheese และ snorkeling เมื่อนักเรียนสามารถผสมและอ่านคำได้ นักเรียนก็สามารถเข้าใจความหมายของคำดังกล่าวได้อย่างรวดเร็วและถูกต้องเช่นกัน

1.4 การสอนออกเสียงคำที่พบและใช้บ่อยในการอ่านซึ่งเป็นคำที่มีลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูป

ผู้วิจัยได้แยกเนื้อหาการสอนออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรมาสอนนักเรียน หลังจากทีนักเรียนได้เรียนและฝึกฝนพื้นฐานการออกเสียงคำจนสามารถอ่านคำได้ถูกต้องและชัดเจนมากขึ้นแล้ว เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการนำเอาเนื้อหาดังกล่าวไปสอนรวมกันกับการออกเสียง จะทำให้นักเรียนเกิดความสับสนในการเรียนเนื่องจากคำดังกล่าวเป็นการออกเสียงแบบไม่เป็นตามหลักสัทศาสตร์ อีกทั้งการจัดหมวดหมู่เนื้อหาคำที่มีลักษณะความคล้ายคลึงกันและสอนในคราวเดียวกัน ทำให้นักเรียนสามารถจดจำสิ่งที่เรียนได้มากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับเกรน โคเน็น (Ibid: 426) ที่กล่าวว่า การจัดข้อมูลเป็นระบบหมวดหมู่ตามลักษณะที่คล้ายคลึงกัน จะช่วยในการเรียนรู้และจดจำข้อมูลใหม่นั้นได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจากการเก็บข้อมูลจากพฤติกรรมการอ่าน พบว่า นักเรียนทุกคนสามารถอ่านได้ถูกต้องมากกว่า ร้อยละ 80 ของคำทั้งหมดเมื่อเรียนจบในสัปดาห์ที่ 12 ผู้วิจัยจึงได้เริ่มสอน การสอนออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรโดยมีคำศัพท์ทั้งหมด 60 คำ ซึ่งชุดการสอนจอยล์

โฟนิคส์ ได้คัดเลือกคำดังกล่าวมาจากคำที่นักเรียนพบและใช้บ่อยในการอ่านเนื้อเรื่องและคำถาม เช่น คำว่า there, why และ because ทำให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้คำเหล่านี้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้เช่นกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนฝึกอ่านคำเหล่านี้จากใบคำศัพท์และใช้กิจกรรมเสริมเพื่อเพิ่มความน่าสนใจและการจดจำ เช่น เกมจำและทายคำศัพท์จากใบคำศัพท์ และเกมบิงโกคำศัพท์ ซึ่งนักเรียนจะเป็นผู้วางคำศัพท์ลงในช่องว่างด้วยตนเอง เพื่อสร้างให้เกิดความสนุกสนานและนักเรียนยังได้สร้างสรรค์เกมของตนเองด้วยเช่นกัน หลังจากนั้นจึงให้นักเรียนได้อ่านประโยคสั้นๆ ซึ่งมีคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรอยู่ในประโยคเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกการอ่าน ในกรณีที่นักเรียนอ่านคำใดไม่ถูกต้อง นักเรียนจะได้ใบคำศัพท์กลับไปฝึกการอ่านที่บ้าน และนำใบคำศัพท์กลับมาอ่านให้ผู้วิจัยฟังอีกครั้งในวันถัดไป การสอนในรูปแบบนี้ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนการอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรโดยผ่านรูปแบบต่างๆ ทั้งการเล่นและการอ่านจากแบบฝึก ซึ่งรูปแบบการสอนดังกล่าว สอดคล้องกับฮาร์เมอร์ (Harmer. 2002: 53-54) นักการศึกษาซึ่งกล่าวว่า การสร้างแรงจูงใจในการเรียนนั้น ต้องสร้างกิจกรรมที่น่าสนใจและพยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน จะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดี

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่านักเรียนจะสามารถจดจำการออกเสียงคำอ่านคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรได้ถูกต้องมากขึ้น แต่จากแบบบันทึกการอ่านออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร ยังพบว่า คำที่มีการสะกดใกล้เคียงกัน เช่น คำว่า were และ where นักเรียนคนที่ 1 และ 4 ยังคงออกเสียงสับสนกันอยู่ ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการนำคำดังกล่าวมาแต่งเป็นประโยคเพื่อช่วยในการจดจำและสื่อความหมาย จะช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำการออกเสียงได้ดียิ่งขึ้น เช่น Where were you yesterday? เนื่องจากวิธีการดังกล่าวเป็นการจดจำโดยใช้ความเชื่อมโยงคำในประโยคเข้าด้วยกัน จึงสามารถจดจำได้ดีกว่าการจำเป็นส่วนๆ โดยการท่องจำแบบแยกเป็นคำ ซึ่งสอดคล้องกับเกรน โคเวน (Glenn-Cowan. 1995: op. cit. 432) ที่กล่าวว่า วิธีการหนึ่งซึ่งช่วยในการจดจำคำศัพท์นั้น ผู้เรียนควรนำคำศัพท์ต่างๆ มาแต่งประโยคที่มีความสอดคล้องและง่ายต่อการจดจำ และเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้การใช้คำศัพท์ต่างๆ ในประโยคด้วยเช่นกัน

ในการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ที่ได้มีการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ โดยมีการแบ่งเนื้อหาการสอนออกเป็นส่วนๆ และสอนตามลำดับขั้นตอนโดยเริ่มจากการสอนเสียงตัวอักษร การสอนผสมเสียง และการสอนออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร รวมถึงการใช้กลวิธีต่างๆ และแบบฝึกหรือกิจกรรมเสริมในการสอน เช่น การใช้ท่าทางประกอบเสียงตัวอักษรเพื่อช่วยในการจำเสียง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้อย่างมีระบบและมีโอกาสได้ฝึกฝนทักษะพื้นฐานต่างๆ มากขึ้นก่อนที่จะเรียนรู้ในระดับต่อไป อีกทั้งการแยกเนื้อหาในการเรียนออกเป็นส่วนๆ ทำให้นักเรียนไม่สับสนกับเนื้อหาที่มีมากเกินไปและสับสนกับเนื้อหาที่ไม่

สอดคล้องกัน ซึ่งจากการทดสอบความสามารถของนักเรียนในการอ่านออกเสียง ปรากฏว่านักเรียนสามารถสอบผ่านเกณฑ์การอ่านออกเสียงของหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษได้เกินกว่าร้อยละ 60 โดยใช้ความรู้จากการเรียนเรื่องเสียงและการผสมเสียงของอักษรมาประยุกต์ใช้ในการอ่านออกเสียงคำ นอกจากนี้รูปแบบการสอนดังกล่าว ยังทำให้นักเรียนอ่านคำใหม่ที่ไม่เคยเรียนมาก่อนได้ถูกต้องและรู้ความหมายของคำศัพท์ที่อ่านเพิ่มมากขึ้น รวมถึงสามารถออกเสียงคำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษรที่พบได้ ทำให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้คำเหล่านี้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ควรมีการส่งเสริมให้มีการนำชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ที่ได้รับการพัฒนารูปแบบและกระบวนการจัดการเรียนรู้ไปใช้ประกอบการพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เช่น การพูด และการเขียน ต่อไปในอนาคต

2. ด้านกลวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ผู้วิจัยได้จัดรูปแบบเนื้อหาการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ โดยการจัดให้นักเรียนได้เรียนกลวิธีการอ่านก่อนที่นักเรียนจะได้อ่านบทอ่านต่างๆ ทั้งนี้การสอนกลวิธีการอ่านนี้เป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้จัดให้มีเพิ่มเติมขึ้นจากเนื้อหาการสอนอ่านในชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ เนื่องจากชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์ ไม่ได้มุ่งเน้นความสำคัญและให้รายละเอียดในด้านกลวิธีการอ่านมากนัก ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้าและเสริมกลวิธีการอ่านเพิ่มเติมในเนื้อหาการสอน โดยประยุกต์ใช้แนวการสอนอ่านแบบปฏิสัมพันธ์ (Interactive approach) ของรูทเซล และ คูเทอร์ (Ruetzel & Cooter. 1996: Ibid. 42-52) ซึ่งเน้นให้ผู้อ่านรู้จักและคุ้นเคยกับการใช้ทักษะการอ่านหลากหลายรูปแบบในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องก่อนที่จะเริ่มอ่านบทอ่าน เช่น การสอนการเดาศัพท์จากบริบทและคำเชื่อม การสอนอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) และการสอนอ่านเพื่อจับใจความสำคัญจากเนื้อเรื่อง เป็นต้น เนื่องจากผู้วิจัยเห็นว่าการเรียนรู้กลวิธีการอ่านเป็นเครื่องมือพื้นฐานที่สำคัญในการอ่านเพื่อที่จะสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการอ่านคำตามหลักการของชุดการสอนจอยล์ โฟนิคส์แล้ว ผู้วิจัยจึงเริ่มฝึกกลวิธีการอ่าน เพื่อช่วยเสริมทักษะในการอ่านเนื้อเรื่องในขั้นต่อไป ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการฝึกฝนและประยุกต์ใช้ความรู้ในการอ่านคำมาใช้ในการอ่านประโยคและเนื้อเรื่อง อันก่อให้เกิดการพัฒนาการอ่านอย่างสมบูรณ์ ซึ่งเห็นได้จากได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการอ่านของนักเรียนทุกคนที่มีค่าเฉลี่ยในความเข้าใจด้านการอ่านสูงขึ้นจากก่อนการเรียนที่ร้อยละ 16-50 เป็นร้อยละ 83-100 ซึ่งสอดคล้องกับคัสซิมาโน (Cusimano. 2008: loc. cit.) และ เวคคา; และคนอื่นๆ (Vacca; et al. 2003: loc. cit. 46-47,178) ที่กล่าวว่า การฝึกอ่านนั้นต้องให้นักเรียนได้อ่านและฝึกตามบทอ่านที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะทำให้ นักเรียนสามารถอ่านได้อย่างคล่องแคล่วและมีความสุขในการอ่านมากขึ้น

ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้วิจัยได้แบ่งการสอนกลวิธีการอ่านต่างๆตามลำดับขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากเนื้อหาในระดับง่ายไปสู่ระดับที่มีความซับซ้อนมากขึ้น คือ เริ่มจากฝึกการเดาคำศัพท์จากคำเชื่อม การฝึกหาใจความสำคัญ และการฝึกหาความหมายโดยนัย โดยใช้การฝึกจากแบบฝึกต่างๆ (ดูภาคผนวก ง) ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะต่างๆที่จำเป็นก่อนเข้าสู่บทอ่านจริง ซึ่งเป็นการเพิ่มความมั่นใจในการอ่านให้กับนักเรียน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้เทคนิคต่างๆที่ช่วยในการอ่าน ซึ่งเป็นแนวทางให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องและตอบคำถามได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น และเมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในการใช้ทักษะการอ่านต่างๆแล้ว ผู้วิจัยจึงให้นักเรียนเริ่มการอ่านจากบทอ่าน ซึ่งผู้วิจัยพบว่านักเรียนรู้จักเลือกใช้กลวิธีต่างๆที่ได้ฝึกฝนมา เพื่อทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านและตอบคำถามจากเนื้อเรื่อง ดังปรากฏในข้อมูลพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในหัวข้อกลยุทธ์การอ่าน พบว่า ในแต่ละสัปดาห์ที่เรียนการอ่านนั้น นักเรียนแต่ละคนจะเลือกใช้กลวิธีการอ่านต่างๆร่วมกันเพื่อหาคำตอบ ทั้งนี้การเลือกใช้กลวิธีขึ้นอยู่กับความสามารถและทักษะในการทำความเข้าใจของแต่ละคน เช่น นักเรียนคนที่ 4 จะใช้การอ่านคำซ้ำและการอ่านออกเสียงคำ เพื่อเดาความหมายคำว่า snorkeling และยังใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองที่ชอบทำกิจกรรมนี้เวลาไปทะเลในการทำทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง นักเรียนจึงสามารถตอบได้ถูกต้องว่า snorkeling เป็นกิจกรรมที่ทำเวลาไปพักผ่อนที่ทะเล นอกจากนี้นักเรียนคนที่ 1 ยังสามารถบอกถึงวิธีการหาคำตอบที่ได้มาจากการใช้ทักษะการอ่านที่ได้เรียน เช่น ในการอ่านเรื่อง Out To Lunch ผู้วิจัยได้ถามนักเรียนคนที่ 1 ว่า ทำไมนักเรียนจึงตอบว่าอาหารกลางวันที่ได้ชอบมากที่สุดคือ แฮม นักเรียนตอบว่า เมื่อเขาอ่านคำถามและพบคำว่า favorite lunch ในคำถาม เขาจึงกลับไปอ่านเนื้อเรื่องซ้ำแล้วค้นหาคำว่า favorite lunch จนพบในประโยคที่ 3 ว่า Ham is Ted's favorite lunchmeat. ซึ่งสอดคล้องกับฮาร์เมอร์ (Harmer, 1999: 69) ที่กล่าวว่า การสอนอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น นอกจากการสอนทักษะและกลวิธีในการอ่านให้กับนักเรียนแล้ว ผู้สอนควรที่จะฝึกฝนให้นักเรียนสามารถที่จะวิเคราะห์ว่าตนเองประยุกต์ใช้วิธีการอ่านแบบใดเพื่อทำความเข้าใจและตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนรู้จักการเลือกใช้กลวิธีวิธีการอ่านให้เหมาะสมกับสิ่งที่อ่าน นอกจากนี้ผู้วิจัยพบว่าการฝึกฝนกลวิธีการอ่านให้กับนักเรียน สามารถช่วยแก้ไขและปรับปรุงพฤติกรรมการอ่านที่ไม่เหมาะสมได้ เช่น ในช่วงแรนักเรียนคนที่ 1 มักจะใช้นิ้วชี้คำในการอ่านทำให้อ่านได้ช้า แต่หลังจากที่ผู้วิจัยได้สอนการอ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกการอ่านเพื่อหาข้อมูลที่ต้องการได้รวดเร็วขึ้นและเป็นการฝึกการใช้สายตาแทนการใช้นิ้วชี้แล้ว ทำให้นักเรียนคนที่ 1 อ่านเรื่องได้รวดเร็วขึ้นและไม่ใช้นิ้วชี้ในการอ่านคำอีก นอกจากนี้การฝึกฝนทักษะและกลวิธีการอ่านก่อนที่นักเรียนจะได้อ่านบทอ่านจริงทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องและตอบคำถามได้ถูกต้องมากขึ้น รวมถึงมีความมั่นใจในการตอบคำถามมากขึ้นด้วยเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่านักเรียนจะสามารถประยุกต์กลวิธีต่างๆในการอ่านได้ดี แต่สำหรับกลวิธีในการอ่านซึ่งต้องอาศัยการวิเคราะห์นั้น นักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถนำมาใช้ได้ เช่น

การอ้างอิงข้อมูลเนื้อเรื่อง ซึ่งนักเรียนคนที่ 1,2 และ 3 ยังคงไม่สามารถวิเคราะห์ได้ เช่น ในเรื่อง Out To Lunch นักเรียนไม่สามารถตอบได้ว่า นักเรียนจะพบแอปเปิ้ลสีแดงในกระเป๋าข้าวกลางวันของเท็ด เนื่องจากในเนื้อเรื่องบอกเพียงว่าเท็ดไม่ชอบแอปเปิ้ลสีแดงและสีเขียว ซึ่งนักเรียนไม่ได้ใช้ความรู้วิเคราะห์ตามหลักความจริงเข้ามาช่วย และผู้วิจัยไม่ได้กระตุ้นการวิเคราะห์โดยการตั้งคำถามเพื่อช่วยให้นักเรียนคิดวิเคราะห์ จึงทำให้นักเรียนไม่สามารถตอบคำถามได้ว่านักเรียนจะพบแอปเปิ้ลสีแดง ซึ่งเป็นสีของแอปเปิ้ลสีเขียวที่เหลืออยู่ และนักเรียนคนที่ 4 ก็สามารถวิเคราะห์เชิงอ้างอิงได้เพียงเรื่องเดียว คือ เรื่อง The Hottest Day Ever ซึ่งบอกว่า เรื่องนี้น่าจะเกิดในเดือนเมษายน เนื่องจากมีอากาศร้อน

จากตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่านักเรียนทุกคนควรได้รับการฝึกฝนความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์มากขึ้น โดยการที่ผู้สอนต้องพยายามถามคำถามในระดับเชิงวิเคราะห์ให้มากขึ้น เพื่อทดสอบความเข้าใจและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากระบวนการคิดของนักเรียน และเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนรู้จักประยุกต์ใช้ทักษะนี้ให้มากขึ้นในการอ่าน

ในการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนกลวิธีการอ่าน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่ผู้วิจัยได้จัดเพิ่มเติมขึ้นจากเนื้อหาการสอนอ่านในชุดการสอนจอยลี โฟนิคส์นั้น สามารถพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนจนสามารถผ่านเกณฑ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของหลักสูตรโปรแกรมภาษาอังกฤษได้ ซึ่งการฝึกฝนและประยุกต์ใช้ทักษะเหล่านี้อย่างสม่ำเสมอจะทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต

ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปข้อจำกัดในการวิจัยได้ดังนี้

ข้อจำกัดด้านเวลา จากแผนการสอนที่ได้กำหนดไว้ นักเรียนต้องเข้าเรียนอย่างต่อเนื่อง 15 สัปดาห์ หรือจำนวน 37.5 ชั่วโมง แต่ในการทดลองพบว่านักเรียนไม่สามารถเข้าเรียนได้ตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากมีวันหยุดและวันกิจกรรมของโรงเรียน (ดูภาคผนวก ค) ทำให้เวลาเรียนของนักเรียนลดลงเหลือ 29.5 ชั่วโมง รวมถึงการขาดเรียนของนักเรียนอันเนื่องมาจากความเจ็บป่วย การไม่ได้เรียนอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ต้องมีการทบทวนเนื้อหาที่ได้เรียนไปแล้ว เนื่องจากนักเรียนมักลืมเนื้อหาที่เรียนผ่านมา ทำให้เวลาในการเรียนและการฝึกฝนเนื้อหาใหม่ลดน้อยลง หากนักเรียนได้เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่เตรียมไว้อย่างต่อเนื่องและเต็มที่ก็น่าจะส่งผลให้พัฒนาการอ่านของนักเรียนสูงกว่าที่ปรากฏ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการติดตามผลต่อเนื่องของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านโดยชุดการสอน จอยดี โฟนิคส์ เพื่อดูความคงทนของความสามารถด้านการอ่านที่ได้รับการพัฒนามาแล้ว
2. ควรมีการวิจัยศึกษาว่าความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาการอ่านโดยชุดการสอน จอยดี โฟนิคส์ มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในด้านอื่นๆ เช่น การพูด หรือการเขียนหรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

- กรุงเทพธุรกิจออนไลน์. (2551). *คู่มือการเรียนรู้ต่อ*. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2551, จาก
http://www.bangkokbiznews.com/2006/08/17/o004_79694.php?news_id=79694
- อินทิรา ศรีประสิทธิ์. (2551, 25 กุมภาพันธ์). *เยาวชนไทยติดอินเทอร์เน็ตเกม เพราะ อ่าน
 ภาษาอังกฤษ บนเว็บไม่ออก*. มติชน. หน้า 26.
- รายงานการวิจัยที่เกี่ยวกับผลของการเรียนโฟนิกส์. (2551). สืบค้นเมื่อ 18 พฤษภาคม 2551, จาก
<http://englishonline.com2.biz/courses/brainresearch.html>
- Boehm, Angie. (2008). *How Jolly Phonics revolutionized their literacy teaching*. Retrieved
 August 18, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Brahmanand, Swami. (2008). *Teaching Dyslexic Children*. Retrieved August 1, 2008.
 from URL: <http://sbp-pushpa.blogspot.com/2007/12/teaching-dyslexic-children.html>
- Brish, R. Judith. (2008). *Multisensory Teaching of Basic Language Skills*. Retrieved
 August 12, 2008. from URL <http://www.brookespublishing.com/store/books/brish6768/except.htm>
- Clark, Patty. (2008). *Having a jolly good time*. Retrieved August 18, 2008 from URL:
<http://www.jollylearning.co.uk>
- Clay, M. Mary. (1992). *The Early Detection of Reading Difficulties*. 3rd ed. Portsmouth,
 NH: Heinemann.
- Collins, D. Martha; & Cheek H. Earl. (1993). *Diagnostic Prescriptive Reading Instruction*.
 Indiana: Brown & Benchmark Publishers.
- Crawley, S.J; & Mountain, L. (1995). *Strategies for Guiding Content Reading*. 2nd ed.
 Massachusetts: A Division of Simon & Schuster, Inc.
- Cusimano, Addie. (2008). *Learning Disabilities*. Retrieved August 18, 2008 from
<http://ldsupport.homestead.com/Phonics.html>
- Duffy, G. G; & Roehler L.R. (1993). *Improving Classroom Reading Instruction: A
 Decision – Making Approach*. 3rd ed. New York: McCraw-Hill, Inc.
- Gardner, H. (1993). *Multiple Intelligences*. New York: Basic Books.
- Gillet, J.W.; & Temple C. (1990). *Understanding Reading Problems: Assessment and
 Instrucion*. 3rd ed. London: A Division of Scott, Foresman and Company.

- Glenn-Cowan, Patricia. (1995). *Improve your Reading Study Skills*. Ohio: Macmillan/McGraw-Hill.
- Grant, Marilynne. (2008). *Helping the school achieve*. Retrieved August 18, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Gunning, G Thomas. (1992). *Creating Reading Instruction for All Children*. Massachusetts: A Division of Simon & Schuster, Inc.
- , (2002). *Assessment and Correcting Reading and Writing Difficulties*. Boston: A Pearson Education Company.
- Harmer, Jeremy. (2002). *The Practice of English Language Teaching*. Essex: A Pearson Education Company.
- , (1999). *How to Teach English*. Essex: A Pearson Education Company.
- Harris, J. Albert; & Sipay, R. Edward. (1979). *How To Teach Reading*. New York: Longman.
- Hassarati, Angela. (2008). *Jolly Phonics in a balanced literacy programme*. Retrieved August 18, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Heilman, A.W.; Blair T.R.; & Rupley W.H. (1990). *Principles and Practices of Teaching Reading*. 8th ed. New York: Macmillan College Publishing Company.
- Jensen, E. (2009). *Arts with the brain in mind*. Retrieved April 15, 2009 from <http://www.movingandlearning.com/Resources/Articles18.htm>
- Johnstone, Rhona; & Watson, Joyce. (2008). *Putting phonics teaching to the test*. Retrieved May 16, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Jollylearning. (2008). *Jolly Phonics*. Retrieved May 16, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Lloyd, Sue. (2004). *The Phonics Handbook*. Essex: Jolly Learning Ltd.
- Macmillan, Bonnie. (2008). *Jolly Phonics and the research*. Retrieved May 16, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Malinee Chandavimol. (1998, December). *Reading Comparison: An Active Engagement or a Passive Experience?*. In PASAA Journal.28: 31.
- Moyle, D. (1968). *The Teaching of Reading*. London: Hollen Street Press Limited.
- Musgrave, Celeste; & Mauro, Di Tina. (2008). *Why we adopted Jolly Phonics*. Retrieved August 18, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>

- Nationalreadingpanel. (2008). *About the National Reading Panel (NRP)*.
Retrieved August 18, 2008 from URL <http://www.nationalreadingpanel.org>
- Pagliano, Paul. (2001). *Using a Multisensory Environment*. London: David Fulton Publishers Ltd.
- Richards; et al. (1999). *Dictionary of Language Teaching and Applied Linguistics*. 9th ed. Essex: Pearson Education Limited.
- Ruetzel, R. D; & Cooter R. B. (1996). *Teaching Children to Read*. New Jersey: Simon & Schuster, Inc.
- Schage, Ian; & Shamsan Yarim. (2008). *Analysis of Hyderabad Data from 'Jolly Phonics' Initiative to Investigate its Impact on Pupil Progress in Reading and Spelling – India*: Retrieved May 18, 2008 from URL:
<http://www.nfer.ac.uk/publications/pdfs/downloadable/JollyPhonicsAnalysis.pdf>
- Searfoss, L.W; & Readence J. E. (1994). *Helping Children to Read*. 3rd ed. Massachusetts: A Division of Simon & Schuster, Inc.
- Shrewbury International School, Bangkok. (2004). *Remedial Reading Programme: Reading Behaviour Observation Sheet*. (document).
- Slaney, John. (2008). *How Jolly Phonics made such an impact on our students*. Retrieved May 18, 2008 from URL: <http://www.jollylearning.co.uk>
- Smith, Brooks E; Goodman K. S; & Meredith R. (1976). *Language and Thinking in School*. 2nd ed. Texas: Holt, Rinehart and Winston, Inc.
- Spangler, L.Katherine. (1995). *Let's Begin Reading Right : Developmentally Appropriate Beginning Literacy*. 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.
- Stahl, Steven A. (1998). *Teaching Children with Reading Problems To Decode: Phonics and "Not-phonics" Instruction*. Retrieved August 18, 2008 from URL:
http://eric.ed.gov/ERICWebPortal/custom/portlets/recordDetails/detailmini.jsp?_nfpb=true&_ERICExtSearch_SearchValue_0=EJ592853&ERICExtSearch_SearchType_0=no&accno=EJ592853
- Talbot, Virginia (1997). *Teaching Reading, Writing and Spelling*. California: Corwin Press, Inc.

Teachworth, Jill. (2008). *Sounds Abound: Multisensory Phonological Awareness*.

Retrieved May 18, 2008 from URL:

<http://www.linguisystems.com/itemdetail.php?id=293>

The National Institute of Health of America. (2008). *Why Should Parents Use The Phonics*

Method to Teaching Children How To Read. Retrieved August 18, 2008 from URL:

<http://www.child-reading-tips.com/why-phonics.html>

Tomlinson, Nels. (2006). *Teaching Reading With Phonics and Flashcards*. Retrieved May

18, 2008 from

URL:<http://www.geocities.com/nelstomlinson/Reading.and.Phonics.html>

Vacca, J.L; et al. (2003). *Reading and Learning to Read*. 5th ed. Boston: A Pearson

Education Company.

Wallace, C. (1992). *Reading*. Oxford: Oxford University Press.

Wilairat Phermphoonboon. (2004). *A Study of Students' English Proficiency and Parents'*

Satisfaction of the English Program at Assumption College Primary Section. Master

thesis, M.A Bangkok: Graduate School, Assumption University, Photocopied.

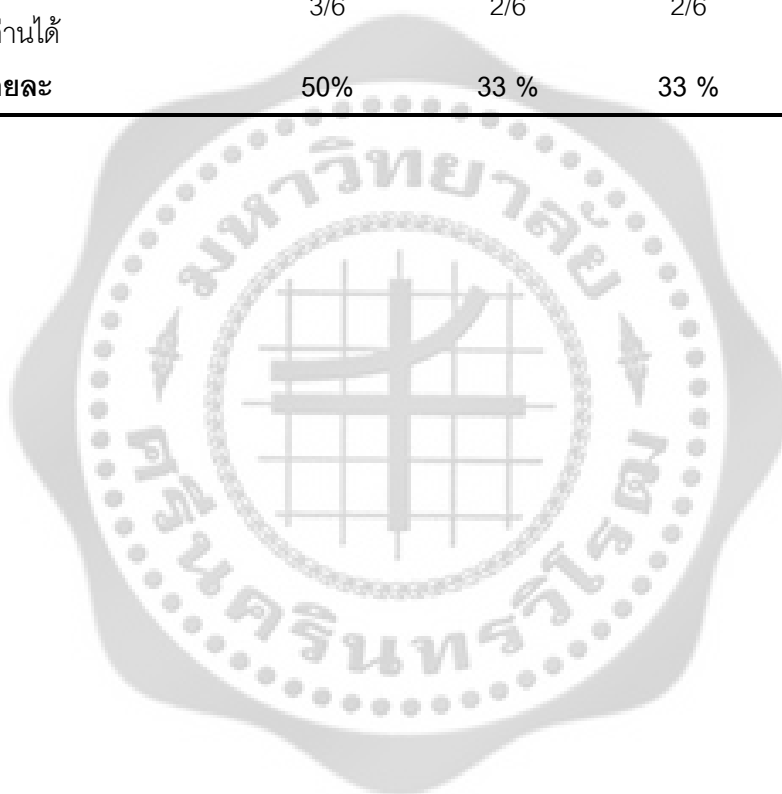

ภาคผนวก ก

ผลการทดสอบการอ่านของนักเรียนที่มีผลการอ่านไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในการสอนอ่านระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2

ผลการทดสอบการอ่านของนักเรียนที่มีผลการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์การอ่านระดับชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 2 จากแบบทดสอบความสามารถในการอ่านของโปรแกรมภาษาอังกฤษ

	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2	นักเรียนคนที่ 3	นักเรียนคนที่ 4
1.ความสามารถในการออก				
เสียงคำได้ถูกต้อง ชัดเจน เช่น	6/14	7/14	6/14	8/14
เสียงพยัญชนะควบ				
คิดเป็นร้อยละ	43 %	50 %	43 %	57 %
2.ความสามารถในการเข้าใจ				
เนื้อหาที่อ่านได้	3/6	2/6	2/6	2/6
คิดเป็นร้อยละ	50%	33 %	33 %	33 %

ภาคผนวก ข

แบบสัมภาษณ์เจตคติ

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านรายบุคคล

แผนการสอน

คำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร

ทำทางประกอบการออกเสียง

แบบสัมภาษณ์เจตคติ

ชื่อ..... อายุ.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

ครอบครัว

1. นักเรียนมีพี่หรือน้องหรือไม่ และถ้ามีพี่หรือน้อง

..... ไม่มี มีน้องชาย.....น้องสาว.....พี่ชาย.....พี่สาว

2. นักเรียนอาศัยอยู่กับใครในบ้าน

.....

3. โดยปกติทำการบ้านเมื่อไหร่และที่ไหน

.....

4. มีใครช่วยสอนการบ้านให้หรือไม่ ถ้ามีใคร

.....

5. ผู้ปกครองเคยอ่านหนังสือให้ฟังหรือไม่ และบ่อยแค่ไหนต่อสัปดาห์

.....

โรงเรียน

1. วิชาที่ชอบเรียนที่สุดที่โรงเรียน

.....

2. นักเรียนชอบไปอ่านหนังสือที่ห้องสมุดหรือไม่ ถ้าชอบ ไปบ่อยแค่ไหนต่อสัปดาห์

.....

3. นักเรียนชอบชั่วโมงการอ่านที่โรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด

.....

4. กิจกรรมใดหลังเลิกเรียนที่นักเรียนชอบทำ

.....

ตัวเอง

1. กิจกรรมที่นักเรียนชอบทำมากที่สุดเวลาวางคือ

.....

2. รายการโทรทัศน์ที่นักเรียนชอบดูมากที่สุดคือ

.....

3. เรียงลำดับกิจกรรมที่นักเรียนชอบมากที่สุดไปหาน้อยที่สุดโดยใส่หมายเลข 1-6 ตามลำดับ

.....ดูโทรทัศน์หรือภาพยนตร์	 เล่นกับเพื่อน
.....อ่านหนังสือ	เล่นเกมส์หรือเล่นคอมพิวเตอร์
.....ไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า	นอน

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่าน

1. นักเรียนคิดว่าทักษะการอ่านของนักเรียนอยู่ในระดับใด

.....ดีมาก ดี ปานกลาง ต้องปรับปรุง

2. นักเรียนคิดว่าทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ (เลือกตอบ 2 ข้อ)

.....ง่าย	ยากปานกลาง	ยากที่สุด
.....สนุก	ไม่น่าสนใจ	

3. โดยปกติแล้ว นักเรียนใช้เวลาสำหรับการอ่านหนังสือต่อหนึ่งวันมากน้อยเพียงใด

.....มาก ปานกลาง น้อย

4. อะไรคือปัจจัยที่ทำให้นักเรียนเลือกอ่านหนังสือ

.....ภาพประกอบ	ชื่อเรื่อง
.....ความหนา	ครู/ผู้ปกครอง/เพื่อน

5. โดยปกตินักเรียนชอบอ่านหนังสือประเภทไหนเมื่ออยู่บ้าน

.....หนังสือพิมพ์	หนังสือการ์ตูน
.....หนังสือเรียน	นิยาย/เรื่องสั้น

6. หนังสือที่นักเรียนชอบอ่านมากที่สุดคือ และทำไม

.....

7. นักเรียนเคยอ่านหนังสือให้ใครฟังหรือไม่..... ถ้าเคย นักเรียนอ่านให้ใครฟัง.....

และนักเรียนรู้สึกอย่างไร.....

8. เมื่อนักเรียนอ่านหนังสือคนเดียว นักเรียนชอบอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงดัง เพราะอะไร

.....

9. นักเรียนคิดว่า การอ่านมีความสำคัญมากน้อยเพียงใดต่อนักเรียน

.....ไม่มีความสำคัญ มีความสำคัญน้อย มีความสำคัญมาก

ดัดแปลงมาจากแบบสัมภาษณ์เจตคติของ Martha D.Collins, & Earl H. Cheek. (1993).

Diagnostic-Prescriptive Reading Instruction. pp. 416-421.

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียง

ชื่อ _____ วันที่ _____

S – Letter sound response (check)

Word – Record the word the student reads

IR- Incorrect response- Record what the student says

Sound	S	Word	IR	Sound	S	Word	IR
qu				ue			
wh				u-e			
tr				ew			
dr				Little oo			
st-				Long oo			
mp				ue			
nd				ew			
nt				u-e			
-st				er			
lk				ir			
ch				ur			
sh				or			
th				au			
ai				aw			
a-e				al			
ay				oi			
ee				oy			
ea				ou			
ie				ow			
i-e				<u>Comments</u>			
igh							
y							
oa							
o-e							
ow							

ดัดแปลงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของ Clay, Mary M. (1992). The Early Detection of Reading Difficulties.

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน-การผสมเสียงในคำ

ชื่อ _____ วันที่ _____ หน้า 1

1. การผสมเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ (Consonant blending)		
วิธีที่นักเรียนใช้ในการผสมเสียง (Blending techniques)	ปัญหาในการผสมเสียง (Blending problems)	ความคิดเห็นเพิ่มเติม (Comments)
	จำเสียงตัวอักษรไม่ได้ (Not recognize letter sounds)	
	อื่นๆ (Others)	
2. การผสมเสียงพยัญชนะกับสระ (Consonant and vowel blending)		
วิธีที่นักเรียนใช้ในการผสมเสียง (Blending techniques)	ปัญหาในการผสมเสียง (Blending problems)	ความคิดเห็นเพิ่มเติม (Comments)
	จำเสียงตัวอักษรไม่ได้ (Not recognize letter sounds)	
	อื่นๆ (Others)	

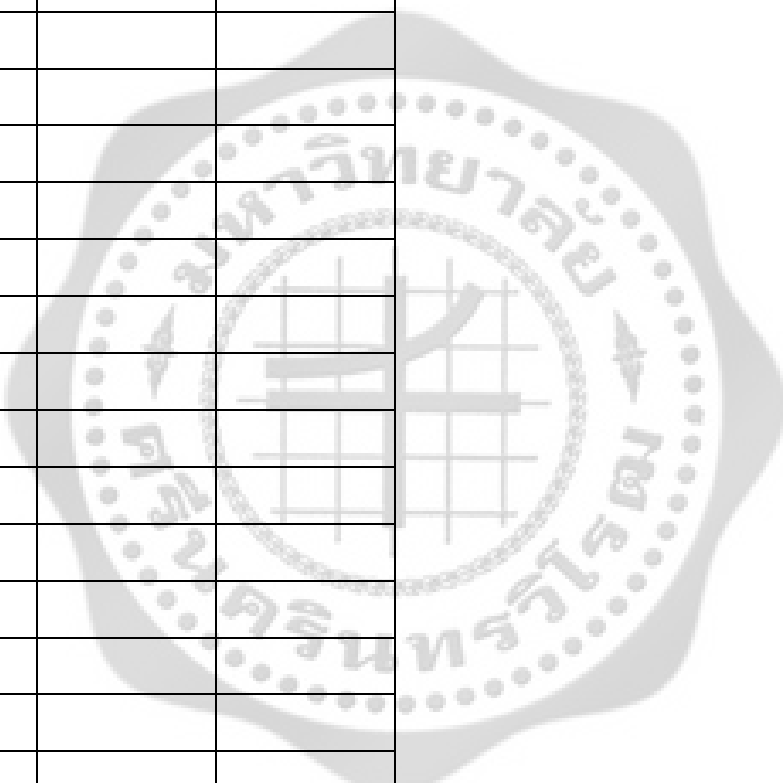
แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำที่ออกเสียงไม่ตรงรูป

ชื่อ _____ วันที่ _____

หน้า 1

W – Word sound response (check)

IR- Incorrect response- Record what the student says

Words	W	IR	Comments
1. was			
2. are			
3. your			
4. come			
5. some			
6. said			
7. here			
8. there			
9. they			
10. by			
11. have			
12. live			
13. give			
14. only			
15. little			
16. down			
17. what			
18. when			
19. why			
20. where			

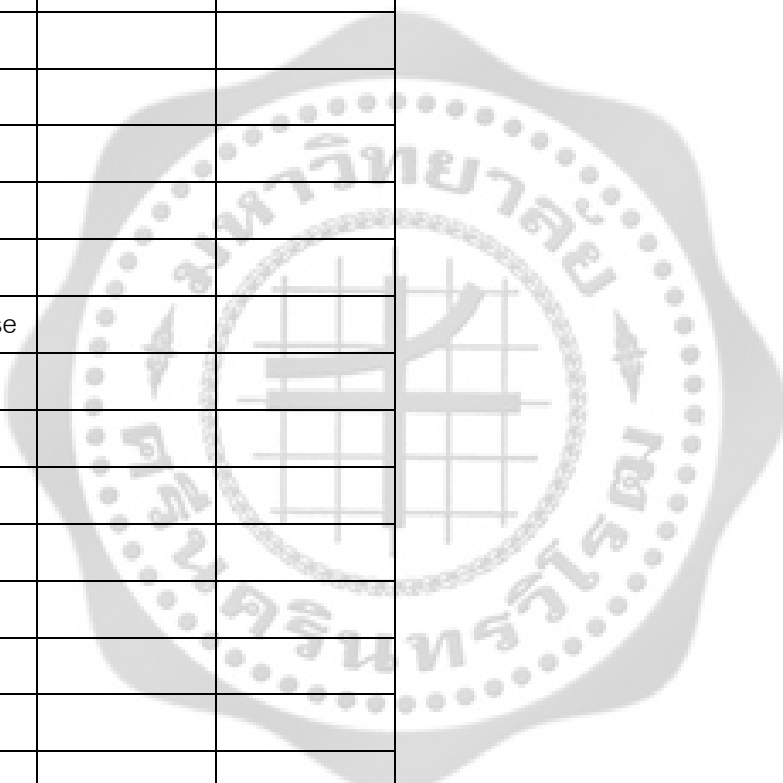
แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำที่ออกเสียงไม่ตรงรูป

ชื่อ _____ วันที่ _____

หน้า 2

W – Word sound response (check)

IR- Incorrect response- Record what the student says

Words	W	IR	Comments
21. who			
22. which			
23. any			
24. many			
25. more			
26. before			
27. other			
28. were			
29. because			
30. saw			
31. put			
32. could			
33. should			
34. would			
35. right			
36. two			
37. four			
38. goes			
39. does			
40. made			
41. their			

ดัดแปลงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของ Clay, Mary M. (1992). The Early Detection of Reading Difficulties.

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจ

ชื่อ _____ วันที่ _____

1. พฤติกรรมการอ่าน (Reading behaviour)

- _____ ขอความช่วยเหลือ (Appeals)
- _____ ใช้นิ้วชี้คำในการอ่าน (Finger points)
- _____ แก้ไขการอ่านคำด้วยตัวเอง (Self-correction)
- _____ อ่านซ้ำ (Re-read)

2. ความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน (Retelling Story) นักเรียนสามารถบอกถึง:

- _____ คำโครงเรื่อง (Plot)
- _____ ตัวละคร (Characters)
- _____ สถานที่/เวลา (Setting)
- _____ ปัญหาในเรื่อง (Problems)
- _____ การแก้ไขปัญหา (Solution)
- _____ ตอนจบ (Endings)
- _____ ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง (Moral)

3. กลยุทธ์ในการอ่าน (Reading Strategies)

3.1 การเดาความหมายของคำศัพท์ (Decoding unknown word techniques) นักเรียนใช้วิธี:

- _____ การอ่านซ้ำ (Re-read)
- _____ การอ่านข้าม (Skip)
- _____ การอ่านออกเสียง (Sound out)
- _____ การเดาความหมายจากบริบท (Guess)
- _____ การแบ่งคำ (Breaking word)
- _____ ขอความช่วยเหลือ (Ask for help)

3.2 วิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน (Comprehension techniques)

_____ การคาดการณ์ (Prediction)

_____ ความรู้/ประสบการณ์เดิม (Background knowledge)

_____ ภาพประกอบ (Pictures used)

_____ การเชื่อมโยงข้อมูล (Connecting)

_____ การอ้างอิง (Inferences)

_____ การสรุปความ (Inferences)

_____ ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตัวเอง (Self-correction)

สิ่งที่ทำได้ดี (Things went well)

สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Things to improve)

ความคิดเห็นเพิ่มเติม (Additional comments)

ดัดแปลงจาก Shrewbury International School, Bangkok. Remedial Reading Programme.
(2004). Reading Behaviour Observation Sheet. (document).

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Identify initial and final consonant blends ● Identify vowel sounds ● Pronounce the word correctly by using blending skill.		Week 2-5
Total No. of Lessons: 3			
This Lesson No.: 1			
Topic: Phonics: Letter sounds Vowel Sounds	Vocabulary/Concept	Activities: 1. Drill each letter sound using flashcards and actions. 2. Match a target sound with the other sounds and ask students to blend and pronounce it. 3. Use a letter sounds wheel and randomly spin the wheel for students to sound out the sounds and give one word with that sound for example the word “star” for the sound /st-/. 4. Give students a worksheet to read the words and match them with the pictures.	Teacher’s Notes:
Materials: - Flashcards - Letter sounds wheel - Worksheet			

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Identify initial and final consonant blends ● Identify vowel sounds ● Pronounce the word correctly by using blending skill.		Week 2-5
Total No. of Lessons: 3			
This Lesson No.: 2			
Topic: Phonics: Letter sounds Vowel Sounds	Vocabulary/Concept	Activities: 1. Drill each vowel sound using flashcards and actions. 2. Match a target sound with the other sounds and ask students to blend and pronounce it. 3. Use a vowel dice and ask students to roll the dice. Students sound out the sounds that show up on the vowel dice' side and give one word with that sound for example the word "s<u>a</u>il" for the sound /eɪ/. 4. Give each student a bingo sheet with the target words to read and play bingo.	Teacher's Notes:
Materials: - Flashcards - Vowel dice - Bingo sheet			

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Identify initial and final consonant blends ● Identify vowel sounds ● Pronounce the word correctly by using blending skill.		Week 2-5
Total No. of Lessons: 3			
This Lesson No.: 3			
Topic: Phonics: Letter sounds Vowel Sounds	Vocabulary/Concept	Activities: 1. Revise the sounds students always make a mistake using flashcards and actions. 2. Play Sound and Action game by writing the target words on the whiteboard. Let each student blends the sound with actions in each sound. Students also have to underline the vowel sound in the word. Student who can blend the correct sound and underline the right vowel position will get the plastic coin to count the score. Student who gets the highest scores will receive the prize. 3. After finishing the game, give students sound worksheet to read. Each student will get a number. They have to read the sentence according to the number they get.	Teacher's Notes:
Materials: - Flashcards - Plastic coins - Worksheet			

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics Total No. of Lessons:2 This Lesson No.:1	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Blend consonant with consonant correctly		Week 6-9
Topic: Blending: Blend Consonants with consonant correctly.	Vocabulary - Blending is the phonic skill to look at letters, say the sounds and hear the word. - Consonant is the individual letter sounds in the consonant. There are 26 letter sounds in Jolly Phonics	Activities: 1. Revise the consonant letter sounds with actions. 2. Show students letter sound flashcards and ask students to blend and sound out the words. 3. Give each student 10 words to show actions and ask their friends to blend the sounds and sound it out. 4. Students who can blend the word correct more than 8 words will receive the prize.	Teacher's Notes:
Materials: - Flashcards			

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics Total No. of Lessons:2 This Lesson No.:2	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Blend consonant with vowel correctly.		Week 6-9
Topic: Blending: Blend consonant with vowel correctly.	Vocabulary - Blending is the phonic skill to look at letters, say the sounds and hear the word. - Vowel is the individual letter sounds in the vowel.	Activities: 1. Revise the vowel sounds with actions. 2. Show students letter and vowel sound flashcards and ask students to blend and sound out the words. 3. Give each student 10 words to show actions and ask their friends to blend the sounds and sound it out. 4. Students who can blend the word correct more than 8 words will receive the prize.	Teacher's Notes:
Materials: - Flashcards	There are 16 letter sounds in Jolly Phonics		

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics Total No. of Lessons:1 This Lesson No.:1	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Pronounce the tricky words correctly.		Week 10-12
Topic: Tricky words - Pronounce the tricky words correctly Materials: - Flashcards	Vocabulary Tricky words are a list of 60 irregular, or difficult to spell, words are the ones most frequently used.	Activities: 1. Group the tricky words into group of 10 words. 2. Pronounce the sounds of each word to students and ask them to sound them out loudly. 3. Put each set of the words into a different box and ask students to pick one by one and sound it. 4. Students who can pronounce the words correct more than 8 words will receive the prize. 5. The words that students pronounce incorrectly will be written into flashcard and give to students to practice at home.	Teacher's Notes: -Revise tricky words with tricky words sentences and Bingo Game.

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics	Learning Objectives		Week 13-15
Total No. of Lessons: 3	At the conclusion of this unit students will be able to:		
This Lesson No.: 1-2	● Guess the meaning of the words by using context cue or connector words. ● Identify main idea and details of the story.		
Topic: Reading: Guess the meaning of the words and identify main idea and details of story.	Vocabulary/Sub-skill in reading Pre-reading: - Practice guessing with connectors. - Leading questions with Wh- questions While-reading: - Use skimming technique to answer the questions Post-reading: - Use scanning technique to answer the questions - Self-evaluate their reading ability.	Activities: 1. Revise the connectors eg. and, but, or and so. 2. Give students example sentences to practice guessing the meaning of the words using connector as a clue. 3. Give a reading exercise to students. Ask pre-reading questions to help students find the main idea and details of the story using skimming technique. 4. Ask students post-reading questions in order to help students get the answer by using scanning technique. 5. Ask students to self-evaluate their reading ability in terms of guessing, finding main idea and details.	Teacher's Notes:
Materials: - Reading exercise			

English Program Lesson Plan for Grade 2.

Subject: English

Grade: 2

Term : 2

Academic Year: 2008

Unit: Jolly Phonics	Learning Objectives At the conclusion of this unit students will be able to: ● Identify the explicit meaning in the story.		Week 13-15
Total No. of Lessons: 3			
This Lesson No.: 3			
Topic :Reading: Identify the explicit meaning in the story.	Vocabulary/Sub-skill in reading Pre-reading: - Practice guessing with explicit meaning with short stories. While-reading: - Use skimming technique to answer the questions Post-reading: - Use scanning technique to answer the questions - Self-evaluate their reading	Activities: 1. Revise the adjective words about the feeling and characters, for example, kind, angry and handsome to students. 2. Tell students short stories and ask them about explicit meaning in the story. 3. Give reading exercise to students. Ask pre-reading questions to help students find the explicit meaning of the story using skimming technique. 4. Ask students post-reading questions in order to help students get the answer by using scanning technique. 5. Ask students to self-evaluate their reading ability in terms of guessing and finding explicit meaning.	Teacher's Notes:

คำที่มีเสียงลักษณะพิเศษที่ไม่ตรงกับรูปตัวอักษร

1. I	21. go	41. any
2. the	22. no	42. many
3. he	23. so	43. more
4. she	24. my	44. before
5. me	25. one	45. other
6. we	26. by	46. were
7. be	27. like	47. because
8. was	28. have	48. want
9. to	29. live	49. saw
10. do	30. give	50. put
11. are	31. only	51. could
12. all	32. old	52. should
13. you	33. little	53. would
14. your	34. down	54. right
15. come	35. what	55. right
16. some	36. when	56. two
17. said	37. why	57. four
18. here	38. where	58. does
19. there	39. who	59. made
20. they	40. which	60. their

ที่มา: คู่มือการเรียนสอนจอลลี โฟนิคส์สำหรับผู้ปกครอง โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม หน้า 200.

The Action Group 1
s

Weave hand in an *s* shape, like a snake, and say *ssssss*

a

Wiggle fingers above elbow as if ants crawling on you and say *a, a, a*.

t

Turn head from side to side as if watching tennis and say *t, t, t*.

i

Pretend to be a mouse by wiggling fingers at end of nose and squeak *i, i, i*.

p

Pretend to puff out candles and say *p, p, p*.

n

Make a noise, as if you are a plane - hold arms out and say *nnnnnn*.

The Action Group 2

ck

Raise hands and snap fingers as if playing castanets and say *ck, ck, ck*.

e

Pretend to tap an egg on the side of a pan and crack it into the pan, saying *eh, eh, eh*.

h

Hold hand in front of mouth panting as if you are out of breath and say *h, h, h*.

r

Pretend to be a puppy holding a piece of rag, shaking head from side to side, and say *rrrrrr*.

m

Rub tummy as if seeing tasty food and say *mmmmmm*.

d

Beat hands up and down as if playing a drum and say *d, d, d*.

The Action Group 3

g

Spiral hand down, as if water going down the drain, and say *g, g, g*.

o

Pretend to turn light switch on and off and say *o, o; o, o*

u

Pretend to be putting up an umbrella and say *u, u, u*.

l

Pretend to lick a lollipop and say *l l l l l*.

f

Let hands gently come together as if toy fish deflating, and say *f f f f f*.

b

Pretend to hit a ball with a bat and say *b, b, b*.

The Action Group 4
ai

 Cup hand over ear and say *ai, ai, ai.*
j

 Pretend to wobble on a plate and say *j, j, j.*
oa

 Bring hand over mouth as if you have done something wrong and say *oh!*
ie

 Stand to attention and salute, saying *ie ie.*
ee or

 Put hands on head as if ears on a donkey and say *eeyore, eeyore.*

The Action Group 5

z

Put arms out at sides and pretend to be a bee, saying *zzzzzz*.

w

Blow on to open hand, as if you are the wind, and say *wh, wh, wh*.

ng

Imagine you are a weightlifter, and pretend to lift a heavy weight above your head, saying *ng...*

v

Pretend to be holding the steering wheel of a van and say *vvvvvv*.

oo oo

Move head back and forth as if it is the cuckoo in a cuckoo clock, saying *u, oo; u, oo*. (Little and long oo.)

The Action Group 6

y

Pretend to be eating a yogurt and say *y, y, y*.

x

Pretend to take an x-ray of someone with an x-ray gun and say *ks, ks, ks*.

ch

Move arms at sides as if you are a train and say *ch, ch, ch*.

sh

Place index finger over lips and say *shshsh*.

th th

Pretend to be naughty clowns and stick out tongue a little for the *th* and further for the ***th*** sound (*this* and ***thumb***).

The Action Group 7

qu

Make a duck's beak with your hands and say *qu, qu, qu*.

ou

Pretend your finger is a needle and prick thumb saying *ou, ou, ou*.

oi

Cup hands around mouth and shout to another boat saying *oi! ship ahoy!*

ue

Point to people around you and say *you, you, you*.

er

Roll hands over each other like a mixer and say *ererer*.

ar

Open mouth wide and say *ah*. (UK English)
Flap hands as if a seal, and say *ar, ar, ar*. (US English)

ภาคผนวก ค

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ
ต่อการสอนและบันทึกการเข้าเรียนของนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2	นักเรียนคนที่ 3	นักเรียนคนที่ 4
1. ข้อมูลส่วนตัว				
1.1 ครอบครัว				
- จำนวนพี่น้อง	5 คน	3 คน	ไม่มี	2 คน
- อาศัยอยู่กับ	พ่อ แม่ พี่ น้อง	พ่อ แม่ พี่ น้อง	พ่อ และ แม่	พ่อ แม่ พี่ น้อง
- การทำกรบ้าน	ที่บ้าน ตอนเย็น	ที่บ้าน ตอนเย็น	ที่บ้าน ตอนเย็น	ที่บ้าน ตอนเย็น
- ผู้ช่วยสอนการบ้าน	ครู	พ่อและแม่	พ่อ	พ่อ
- ผู้ปกครองเคยอ่านหนังสือให้	1ครั้ง/สัปดาห์	2 ครั้ง/สัปดาห์	ทุกวัน	3 ครั้ง/สัปดาห์
1.2 โรงเรียน				
- วิชาที่ชอบที่สุด	พลศึกษา	พลศึกษา	พลศึกษา	ภาษาจีน
- ชอบไปห้องสมุดและความบ่อยที่ไป	ชอบ 3 ครั้ง/สัปดาห์	ชอบ 3 ครั้ง/สัปดาห์	ชอบ 2 ครั้ง/สัปดาห์	ชอบ ทุกวัน
- ชอบชั่วโมงการอ่านหรือไม่เพราะอะไร	ชอบเพราะสนุก	ชอบเพราะสนุก	ชอบเพราะสนุก	ชอบเพราะสนุก
- กิจกรรมหลังเลิกเรียนที่ชอบทำ	นอน	รับประทาน อาหาร	วิ่งเล่น	วิ่งเล่น
1.3 ตัวเอง				
- กิจกรรมที่ชอบทำเวลาว่าง	เล่นกีฬา	ดูการ์ตูน	วาดรูป	อ่านหนังสือ
- รายการโทรทัศน์ที่ชอบดู	เบนเท็น	เบนเท็น	Dragon ball	Dragon ball
- กิจกรรมที่ชอบทำมากที่สุดตามลำดับ	1. ไปเที่ยวห้าง 2. เล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์ 3. เล่นกับเพื่อน 4. อ่านหนังสือ 5. นอน 6. ดูโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์	1. ดูโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ 2. อ่านหนังสือ 3. ไปเที่ยวห้าง 4. เล่นกับเพื่อน 5. นอน 6. เล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์	1. เล่นกับเพื่อน 2. เล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์ 3. นอน 4. ดูโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ 5. ไปเที่ยวห้าง 6. อ่านหนังสือ	1. เล่นเกมส์ คอมพิวเตอร์ 2. ไปเที่ยวห้าง 3. เล่นกับเพื่อน 4. ดูโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ 5. อ่านหนังสือ 6. นอน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ (ต่อ)

ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เจตคติ	นักเรียนคนที่ 1	นักเรียนคนที่ 2	นักเรียนคนที่ 3	นักเรียนคนที่ 4
2. ข้อมูลเกี่ยวกับการอ่าน				
2.1 ทักษะการอ่านของตนเอง	ปานกลาง	ปานกลาง	ดีมาก	ดีมาก
2.2 ความยากง่ายของทักษะการอ่าน	ยากปานกลางและสนุก	ง่ายและสนุก	ง่ายและสนุก	ง่ายและสนุก
2.3 เวลาที่ใช้ในการอ่านต่อวัน	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง	ปานกลาง
2.4 ปัจจัยในการเลือกหนังสืออ่าน	ครูและเพื่อน	ครูและเพื่อน	ครูและเพื่อน	ครูและเพื่อน
2.5 ประเภทหนังสือที่ชอบอ่าน	การ์ตูน	การ์ตูน	การ์ตูน	การ์ตูน
2.6 หนังสือที่ชอบอ่านที่สุด	เบนเท็น เพราะสนุก	Dragon ball เพราะสนุก	Dragon ball เพราะสนุก	Dragon ball เพราะสนุก
2.7 เคยอ่านหนังสือให้ใครฟังและรู้สึกอย่างไร	แม่, สนุก	ไม่เคย	แม่, สนุก	น้อง, สนุก
2.8 ชอบอ่านในใจหรืออ่านออกเสียงดัง	อ่านในใจเพราะเงียบดี	อ่านในใจเพราะเงียบดี	อ่านในใจเพราะอ่านได้เร็ว	อ่านในใจเพราะเงียบดี
2.9 ความสำคัญต่อการอ่านที่มีต่อนักเรียน	สำคัญมาก	สำคัญมาก	สำคัญมาก	สำคัญมาก

ตารางการสอนและบันทึกการเข้าเรียนของนักเรียน

เดือน		ตุลาคม				พฤศจิกายน																												
วัน เนื้อหา	28 สัมภาษณ์ เก็บข้อมูล	29 สัมภาษณ์เก็บ ข้อมูล	30 Initial sounds	31 Final sounds	3 ch,sh,th	4 Long a ea/	5 ป.2 ทศศึกษา	6 กิจกรรม EP Activity Day	7 Long e /i:/	10 Long i /ai/	11 Long o /ou/	12 Long u /u:/	13 Little oo y/	14 Long oo /u:/	17 /ɜ:/	18 เข้าค่ายลูกเสือ ป.2	19 /ɔ:/	20 /ɔɪ/	21 /aʊ/	24 ครูเข้าค่ายลูกเสือ ป.6	25 ครูเข้าค่ายลูกเสือ ป.6	26 ครูเข้าค่ายลูกเสือ ป.6	27 ทบพวน	28 ทบพวน										
นักเรียนคนที่ 1																			X															
นักเรียนคนที่ 2																																		
นักเรียนคนที่ 3																							X											
นักเรียนคนที่ 4																																		
เดือน		ธันวาคม																																
วัน เนื้อหา	1 Blending -Initial sounds	2 Blending- Final sounds	3 Blending ch/sh/th	4 Blending Long a ea/	5 หยุดวันเฉลิมพระชนมพรรษา	8 Blending Long e /i:/	9 Blending Long i /ai/	10 หยุดวันรัฐธรรมนูญ	11 Blending Long o /ou/	12 Blending Long u /u:/	15 Blending Little oo y	16 Blending Long oo /u:/	17 สอบกลางภาคเรียนที่ 2	18 สอบกลางภาคเรียนที่ 2	19 Blending /ɜ:/	22 สอบกลางภาคเรียนที่ 2	23 สอบกลางภาคเรียนที่ 2	24 หยุดวันคริสต์มาส	25 หยุดวันคริสต์มาส	26 หยุดเทศกาลปีใหม่	29 หยุดเทศกาลปีใหม่	30 หยุดเทศกาลปีใหม่	31 หยุดเทศกาลปีใหม่											
นักเรียนคนที่ 1																																		
นักเรียนคนที่ 2																																		
นักเรียนคนที่ 3							X																											
นักเรียนคนที่ 4																																		

หมายเหตุ: เครื่องหมายกากบาท หมายถึง วันที่นักเรียนขาดเรียน

ตารางการสอนและบันทึกการเข้าเรียนของนักเรียน (ต่อ)

เดือน		มกราคม																								
วัน เนื้อหา	1 หยุดเทศกาลปีใหม่	2 หยุดเทศกาลปีใหม่	5 Blending /อ./	6 Blending /อ./	7 Blending /ลย/	8 ทบทวน	9 กิจกรรมวันปีใหม่และวันเด็ก	12 ทบทวน	13 ทบทวน	14 Tricky Words 1-10	15 Tricky Words 11-20	16 หยุดวันครู	19 Tricky Words 21-30	20 Tricky Words 30-41	21 ทบทวน	22 ทบทวน	23 ทบทวน	26 หยุดวันตรุษจีน	27 ทบทวน	28ทบทวน	29 ทบทวน	30 ทบทวน				
นักเรียนคนที่ 1																										
นักเรียนคนที่ 2			X	X																						
นักเรียนคนที่ 3																										
นักเรียนคนที่ 4																	X		X	X						
เดือน	กุมภาพันธ์																									
วัน เนื้อหา	2 Reading Strategies	3 Reading Strategies	4 Reading Strategies	5 Reading Strategies	6 Reading Strategies	9 หยุดวันมาฆบูชา	10 Reading Strategies	11 Reading Comprehension	12 Reading Comprehension	13 Reading Comprehension	16 Reading Comprehension	17 Reading Comprehension	18 ทบทวน	19 ทบทวน	20 ทดสอบหลังเรียน	23 สอบปลายภาคเรียนที่ 2	24 สอบปลายภาคเรียนที่ 2	25 สอบปลายภาคเรียนที่ 2	26 สอบปลายภาคเรียนที่ 2							
นักเรียนคนที่ 1																										
นักเรียนคนที่ 2				X																						
นักเรียนคนที่ 3					X																					
นักเรียนคนที่ 4							X	X																		

หมายเหตุ: เครื่องหมายกากบาท หมายถึง วันที่นักเรียนขาดเรียน

The International Phonetic Alphabet (IPA) Chart

Vowels (including diphthongs)

ʌ up m <u>u</u> ck	a: h <u>a</u> rd c <u>a</u> lm	æ c <u>a</u> t fl <u>a</u> gellate	ə a <u>a</u> way dictat <u>o</u> r	ɛ h <u>e</u> ad em <u>e</u> peror
ɜ: l <u>e</u> arn her <u>b</u> al	ɪ s <u>i</u> x im <u>p</u>	ɪ: s <u>e</u> e ev <u>i</u> l	ɒ h <u>o</u> t oxymor <u>o</u> n	ɔ: c <u>a</u> ll aw <u>e</u> s <u>o</u> me
ʊ w <u>o</u> od wh <u>o</u> ops	u: y <u>o</u> u mo <u>o</u> dy	aɪ l <u>i</u> i <u>r</u> ate	aʊ ow sp <u>o</u> ut	əʊ g <u>o</u> M <u>o</u> na Lisa
eə a <u>i</u> r w <u>a</u> ry	eɪ s <u>a</u> y a <u>l</u> ien	ɪə e <u>a</u> r happ <u>i</u> er	ɔɪ o <u>i</u> l sp <u>o</u> ilt brat	ʊə t <u>o</u> ur dem <u>u</u> r

The International Phonetic Alphabet (IPA) Chart (ต่อ)

Consonants

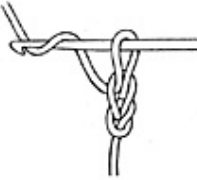
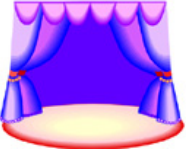
b <u>b</u> aby bo <u>n</u> anza	d <u>d</u> id dilett <u>a</u> nte	f fi <u>sh</u> fi <u>f</u> e	g gi <u>ft</u> gli <u>mm</u> er	h <u>h</u> ello <u>h</u> ell-raiser
j <u>y</u> es you <u>n</u> ger	k ba <u>ck</u> capitula <u>t</u> e	l <u>l</u> eg le <u>g</u> er <u>d</u> em <u>a</u> in	m le <u>m</u> on ma <u>n</u> ipulate	n <u>n</u> o <u>n</u> otorious
ŋ <u>s</u> ing humdi <u>ng</u> er	p <u>p</u> et pe <u>cc</u> u a r	r <u>r</u> ed re <u>si</u> stance	s <u>s</u> un su <u>ck</u> er	ʃ <u>sh</u> e spl <u>ash</u>
t <u>t</u> ea teleme <u>t</u> ry	tʃ <u>ch</u> ess chi <u>ld</u> ish	θ <u>th</u> ink <u>th</u> eory	ð mo <u>th</u> er <u>th</u> emselves	v <u>v</u> oice <u>v</u> ex
w <u>w</u> e sw <u>e</u> ltering	z <u>z</u> oo snee <u>z</u> e	ʒ plea <u>s</u> ure mea <u>s</u> ured	dʒ g <u>y</u> m ja <u>mb</u> oree	

ที่มา: http://www.abelard.org/briefings/phonetic_chart_british_english.php

ตัวอย่างที่ 1. แบบฝึกที่ใช้ในการสอนการออกเสียงพยัญชนะ

Initial Sounds

1. Circle initial sound in the word.
2. Fill in the word under each picture.
3. Draw the picture in the box.

1. 	2. 	3. 	4.
5. 	6. 	7. 	8.

quick	wheel	trash	drum
string	dress	stage	truck

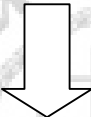
A truck is on a stage.

A wheel is on a trash.

ตัวอย่างที่ 2. แบบฝึกที่ใช้ในการสอนการออกเสียงสระ

Sound /ou/

1. Circle /ou/ sound in the word.
2. Fill in the word under each picture.
3. Draw the picture in the box.

1. 	2. 	3. 	4.
5. 	6. 	7. 	8.

shout	down	town	blouse
cloud	owl	mouth	clown

<u>An owl is on a blouse.</u>	<u>A clown with a big mouth</u>
--------------------------------------	--

ตัวอย่างที่ 3. แบบฝึกที่ใช้ในการสอนการออกเสียงคำที่ไม่ตรงกับรูป

Tricky Words sentences

1. She **saw** **your** **two** sisters at school.
2. You **are** a little boy.
3. I **come** **here** to see you.
4. We **have** **some** mangoes to **give** you.
5. **They** **said** they **would** like to see you.
6. **There** are **many** girls in the room.
7. **What** do you **like**?
8. **Where** do you **live**?
9. **Why** do you **cry**?
10. **When** do you play football?

Tricky Words sentences (ต่อ)

11. They jump **down** off the chair.
12. He **goes** to school **by** car.
13. **Which** one do you like?
14. **Who** is the winner?
15. Are **there** **any** **other** questions?
16. **Only** one **more** day to go!
17. **Could** I see you **before** lunch?
18. **They** **were** in **their** house.
19. I **put** my coat on to **make** me warm.
20. He **does** not go to work **because** he is sick.
21. Keep on the **right** side of the road.

ตัวอย่างที่ 4. แบบฝึกที่ใช้ในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ -กลวิธีการอ่าน

Reading Skills

A. Context Clues - Connectors

1. Circle connectors.
2. Write the meaning of the underlined word in the blank.

1. The lion is an animal or a creature that lives in the forest. _____
2. Dinosaur is a huge animal so it is heavy and eats a lot. _____
3. I am thirsty because I walk for an hour in a hot day with no drink. _____
4. Sam is hard-working but she doesn't pass the test. _____
5. Miss Kim is a nice and a kind teacher. Every student loves her. _____

B. Wh-questions and How

1. Match

Who	• Time
What	• Place
When	• Reason
Where	• By, explain
Why	• People
Which	• Ask for information
How	• Ask for thing

2. Read and Answer the questions

ANSWER THE QUESTIONS:

1. Who is having a party? _____
2. Where is the party? _____
3. When is the party? _____
4. Why are they having a party? _____
5. What will be your dinner at party? _____

ที่มา: ดัดแปลงจาก *Reading Comprehension*. Retrieved November 18, 2008 from URL:
http://www.teach-nology.com/worksheets/language_arts/reading_comp/elem/ver1/.

C. Main idea – Find the main idea.

1. It is still dark and cold outside. The wind is blowing. "I'm glad I have a dog house.", a dog said. The dog's house is warm and dry. It has a cozy bed. The dog likes to hide in there.

a. The dog likes to stay in his house.

b. It is a cold day.

c. The dog stays inside the house.

2. The frog lives by the farm pond. There are fish in the pond. They swim fast. The frog and fish always play together. The frog never catches the fish but he still has fun.

a. The frog and the fish are friend.

b. The frog has fun at the pond.

c. The frog likes to eat the fish.

3. Frank is very interested in football. He plays football with his friends everyday after school. He also plays football at home with his father every Sunday. He wishes to be a football player in when he grows up.

a. Frank is a football player.

b. Frank likes to play football.

c. Frank plays football everyday.

ที่มา: ดัดแปลงจาก *Reading Comprehension – Main idea*. Retrieved November 18, 2008 from
URL: [http:// www.edhelper.com](http://www.edhelper.com).

Please tick ✓ for your reading works

Excellent

Good

Ok

Try again

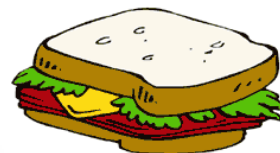
ตัวอย่างที่ 5. แบบฝึกที่ใช้ในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ -การอ่านเนื้อเรื่อง

Out To Lunch

All morning, all that Ted can think about is eating lunch. He gets up late and does not eat breakfast before the school bus arrives.

Ham is Ted's favorite lunchmeat. Ted also enjoys apples, but doesn't like the yellow or green ones.

At lunchtime Ted runs to the canteen. He asks for Ham sandwich, but they only have Tuna and Egg. Ted is allergic to Tuna, so he asks for the Egg sandwich.

Circle the answer:

1. Why is Ted so hungry for lunch?
 - a. The school bus comes early.
 - b. He doesn't eat breakfast today.
 - c. He gets up late.
 - d. He didn't eat dinner yesterday.
2. What is Ted's favorite lunch meat?
 - a. ham
 - b. turkey
 - c. sausage
 - d. bologna
3. What color apple might you find in Ted's lunch box?
 - a. yellow
 - b. green
 - c. red
 - d. Ted doesn't like apples
5. What does allergic in the last sentence mean?
 - a. like
 - b. get sick
 - c. eat
 - d. buy
4. Which lunch item should Ted not eat?
 - a. ham
 - b. turkey
 - c. apple
 - d. tuna

Please circle for your reading works.

Excellent

Good

Ok

Try again

ที่มา: ดัดแปลงจาก *Reading Comprehension*. Retrieved November 18, 2008 from URL:

http://www.teach-nology.com/worksheets/language_arts/reading_comp/elem/ver1.

ภาคผนวก จ
ตัวอย่างการเก็บข้อมูล

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านออกเสียงตัวอักษรของนักเรียนคนที่ 1

ชื่อ นาง. ศพท / วันที่ ๑๗/๑๑/๐๘ - ๑๘/๑๑/๐๘ แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน (สัปดาห์ที่ 2-5 - เสียงตัวอักษร)

S – Letter sound response (check)

Word – Record the word the student reads

IR- Incorrect response- Record what the student says

Sound	S	Word	IR	Sound	S	Word	IR
qu	/	quick		ue	/	cue	
wh	/	wheel		u-e	/	cube	
tr	/	tram		ew	X	fen	full
dr	/	dress		Little oo	/	took	
st-	X	string	s-string	Long oo	/	moon	
mp	X	stamp	s-tamp	ue	/	clue	
nd	/	sand		ew	/	grew	
nt	/	tent		u-e		June	Jone
-st	/	ghost		er	/	river	
lk	X	silk	sink	ir	/	birth	
ch	/	cheese		ur	/	burn	
sh	/	shark		or	X	pork	pool
th	/	teeth		au	X	cause	corn
ai	X	brain	brin	aw	/	draw	
a-e	/	bake		ai	/	call	
ay	/	clay		oi	/	coin	
ee	/	meet		oy	/	toy	
ea	/	dream		ou	/	cloud	
ie	/	pie		ow	/	down	
i-e	X	bike	bick	Comments ออกเสียงผิดหลายคำ บางคำ ทำไม่เหมือนสอน เช่น พยัญจน์ เป็น string → s-string แต่ก็คล้ายกัน			
igh	/	light					
y	/	try					
oa	/	soap					
o-e	/	joke					
ow	/	snow					

ดัดแปลงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของ Clay, Mary M. (1992). The Early Detection of Reading Difficulties.

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน - การผสมเสียงในคำของนักเรียนคนที่ 2

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน (สัปดาห์ที่ 6-9 การผสมเสียงในคำ)

ชื่อ นาง. คหิณี วันที่ 9/12/08

1.การผสมเสียงพยัญชนะกับพยัญชนะ (Consonant blending)		
วิธีที่นักเรียนใช้ในการผสมเสียง (Blending techniques)	ปัญหาในการผสมเสียง (Blending problems)	ความคิดเห็นเพิ่มเติม (Comments)
ออกเสียงทีละตัว แล้ว ผสมเสียง	จำเสียงตัวอักษรไม่ได้ (Not recognize letter sounds)	- ทำท่าบงกชออกเสียง ตัวอักษร บางตัว ทำให้ช้าจนทรออกเสียง - คำสั้น ผสม + ออกเสียง ได้เร็ว เช่น sand
	อื่นๆ (Others)	
2.การผสมเสียงพยัญชนะกับสระ (Consonant and vowel blending)		
วิธีที่นักเรียนใช้ในการผสมเสียง (Blending techniques)	ปัญหาในการผสมเสียง (Blending problems)	ความคิดเห็นเพิ่มเติม (Comments)
ออกเสียงทีละตัว แล้ว ผสมเสียง	จำเสียงตัวอักษรไม่ได้ (Not recognize letter sounds) ทำเสียงสระไม่ได้ บางตัว เช่น so <u>a</u> p → so <u>u</u> p qu <u>a</u> ke → qu <u>ee</u> k	- ทำท่าบงกชจนทรออกเสียง บางตัว
	อื่นๆ (Others)	

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำที่ไม่ตรงรูปของนักเรียนคนที่ 3

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน (สัปดาห์ที่ 10-12 คำที่ออกเสียงไม่ตรงรูป)

ชื่อ พ.จ. ก.พ.ที่ 3 วันที่ ๔/11/๐๙ หน้า 1

W – Word sound response (check)

IR- Incorrect response- Record what the student says

Words	W	IR	Comments
1. was	/		$\frac{๘8}{41}$
2. are	/		
3. your	/		
4. come	X	com	
5. some	X	so	
6. said	/		
7. here	/		
8. there	/		
9. they	/		
10. by	/		
11. have	X	hair	
12. live	/		
13. give	/		
14. only	/		
15. little	/		
16. down	/		
17. what	X	wat	
18. when	/		
19. why	X	wt	
20. where	/		

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านคำที่ไม่ตรงรูปของนักเรียนคนที่ 3 (ต่อ) __

แบบสังเกตพฤติกรรมการอ่าน (สัปดาห์ที่ 10-12 คำที่ออกเสียงไม่ตรงรูป)

ชื่อ พร. ภูมิ 3 วันที่ 31/1/09 หน้า 2

W – Word sound response (check)

IR- Incorrect response- Record what the student says

Words	W	IR	Comments
21. who	/		
22. which	X	we nit	
23. any	/		
24. many	X	may	
25. more	/		
26. before	X	be- foe	
27. other	X	owl	
28. were	/		
29. because	/		
30. saw	/		
31. put	/		
32. could	/		
33. should	/		
34. would	/		
35. right	/		
36. two	X	wo	
37. four	/		
38. goes	X	goat	
39. does	X	dose	
40. made	X	may	
41. their	/		

ดัดแปลงจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านของ Clay, Mary M. (1992). The Early Detection of Reading Difficulties.

ตัวอย่างการเก็บข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนคนที่ 4 (ต่อ)

3.2 วิธีที่ใช้ในการทำความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน (Comprehension techniques)

- ☒ การคาดการณ์ (Prediction)
- ☒ ความรู้ประสบการณ์เดิม (Background knowledge)
- ☒ ภาพประกอบ (Pictures used)
- ☐ การเชื่อมโยงข้อมูล (Connecting)
- ☐ การอ้างอิง (Inferences)
- ☒ การสรุปความ (Inferences)
- ☒ ทำความเข้าใจเนื้อเรื่องด้วยตัวเอง (Self-correction)

สิ่งที่ทำได้ดี (Things went well)

สรุปและเล่าเรื่องโดยรวบได้ดี

สิ่งที่ต้องปรับปรุง (Things to improve)

ไม่ยอมคอมเมนต์ที่อ่านเท่าที่ควร ตอนฝึกเพราะไม่สรุปความ

ความคิดเห็นเพิ่มเติม (Additional comments)

คำศัพท์ + ความรู้เดิมๆ ทำให้เข้าใจเรื่องละเอียด

ดัดแปลงจาก Shrewbury International School, Bangkok. Remedial Reading Programme.

(2004). Reading Behaviour Observation Sheet. (document).

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวอาจารย์ ศิริรัตนศักดิ์
วันเดือนปีเกิด	19 มกราคม 2521
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	754/147 ถนนสุขุมวิท แขวงบางจาก เขตพระโขนง กรุงเทพฯ 10260
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในหลักสูตรโปรแกรม ภาษาอังกฤษและผู้ช่วยหัวหน้าฝ่ายโปรแกรม ภาษาอังกฤษ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนอัสสัมชัญแผนกประถม กรุงเทพฯ
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2538 มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ พ.ศ. 2542 ปริญญาตรี วารสารศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ พ.ศ. 2546 ประกาศนียบัตรบัณฑิต (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ